

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2015

Núm. 9

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 29 de setembre de 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional sobre Pacte polític, social i institucional contra la violència de gènere. 255

I. PREGUNTES:

1) Pregunta RGE núm. 5710/15, presentada pel diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la modificació de la Llei reguladora de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. 256

2) Pregunta RGE núm. 5711/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actualització del portal de transparència del Govern. 257

3) Pregunta RGE núm. 6007/15, presentada pel diputat Sr. Baltasar Damián Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a seguretat en el transport públic d'autobús. 258

4) Pregunta RGE núm. 6008/15, presentada pel diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a inversions al dic de Son Blanc de Ciutadella. 259

5) Pregunta RGE núm. 6015/15, presentada per la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pressupost de la renda bàsica. 260

6) Pregunta RGE núm. 6019/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre BIT de Menorca 262

- 7) **Pregunta RGE núm. 6020/15, presentada per la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a neteja de la zona portuària de Sant Antoni de Portmany. 263**
- 8) **Pregunta RGE núm. 6013/15, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, relativa a ajudes a la dependència. 264**
- 9) **Pregunta RGE núm. 6009/15, presentada per la diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a informe jurídic sobre l'adjudicació de la gestió del Palau de Congressos. 265**
- 10) **Pregunta RGE núm. 6012/15, presentada per la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a millors d'insonorització de l'estació de generació de Gesa a Formentera. 266**
- 11) **Pregunta RGE núm. 6016/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a irregularitats en els contractes del sector hotelier. 267**
- 12) **Pregunta RGE núm. 6018/15, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes de la política agrària comunitària. 268**
- 13) **Pregunta RGE núm. 6108/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a facultat de medicina. 269**
- 14) **Pregunta RGE núm. 6017/15, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suspensió de la instal·lació de dos ducs d'alba en el port de Ciutadella. 270**
- 15) **Pregunta RGE núm. 6014/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a reunió del Govern amb el ministre Montoro. 271**
- 16) **Pregunta RGE núm. 6170/15, presentada per la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a beques de menjador per motius socioeconòmics. 273**
- 17) **Pregunta RGE núm. 6304/15, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suspensió dels acords en relació amb la carrera professional. 274**
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5426/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a mitjans de comunicació. 275**
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **Proposició no de llei RGE núm. 5376/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a posicionament del Parlament de les Illes Balears davant la voluntat separatista d'alguns partits polítics catalans i solidaritat envers els seus ciutadans. 280**
- 2) **Proposició no de llei RGE núm. 5375/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat per a 2016. 291**
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. Començam la sessió. Els inform que els grups parlamentaris han fet arribar a aquesta presidència una proposta de declaració institucional sobre pacte polític social i institucional contra la violència de gènere. A continuació la secretària primera llegirà l'esmentada proposta.

Declaració institucional sobre Pacte polític, social i institucional contra la violència de gènere.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"Declaració institucional "Pacte polític, social i institucional contra la violència de gènere"

La violència de gènere és una de les manifestacions més clares de la desigualtat. És una violació dels drets humans i una forma de discriminació contra les dones, designant tots els actes de violència basats en el gènere que impliquen o poden implicar danys o patiments de naturalesa física, sexual, psicològica o econòmica, incloses les amenaces de dits actes, la coacció o la privació arbitrària de llibertat, en la vida pública o privada.

A Espanya han mort des de l'any 2005, 800 dones víctimes de violència masclista. Es calcula que uns 900.000 nins i nines viuen en un ambient de maltractament sistemàtic a les seves mares. En aquest mateix període, a Balears han estat assassinades per les seves parelles o exparelles 21 dones, i és una de les comunitats on es registra una de les taxes de denúncies per violència de gènere més altes de l'Estat.

L'any 2004 el Parlament espanyol va aprovar per unanimitat la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere. El 15 d'octubre de 2014, Espanya rebé a Ginebra un dels esments d'honor del Premi de Polítiques de Futur (Future Policy Award 2014) que les institucions ONU Dones, World Future Council i la Unió Interparlamentària concedeixen a les millors lleis i polítiques del món que persegueixen posar fi a la violència exercida contra les dones i les nines. Les tres institucions varen considerar que la legislació espanyola, en concret la Llei Orgànica de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, és una de les més importants i eficaces normes per combatre i eradicar la violència sexista a tot el món.

El Govern d'Espanya va signar el març de 2014 el Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència contra la dona i la violència domèstica -el Conveni d'Istanbul-, i va ratificar la seva voluntat en l'aplicació de mesures transversals per tal d'acabar amb la xacra de la violència de gènere.

A nivell autonòmic, l'Institut Balear de la Dona, com a organisme d'igualtat de la nostra comunitat autònoma, ve desenvolupant des dels seus inicis mesures i programes d'atenció a les dones víctimes de violència, a través dels plans d'igualtat i del document d'Estratègies de prevenció contra la violència domèstica i l'aprovació de la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona. L'any 2009 es va aprovar un Protocol interinstitucional de detecció, prevenció i atenció de la

violència masclista i en casos d'atacs sexuals de les Illes Balears.

L'any 2015 s'impulsa el projecte Ariadna, amb l'objectiu general de dissenyar una estratègia innovadora basada en un sistema d'informació que unifiqui el coneixement de tots els agents que puguin intervenir en els processos de prevenció, detecció i tractament de la violència de gènere a les Illes Balears. En el marc d'aquest projecte, va tenir lloc, el maig de 2015, el Primer Congrés de Violència de Gènere: Reptes de Futur, un espai multidisciplinar per establir millores en la coordinació interinstitucional que garanteixi la millor resposta a les dones víctimes de violència de gènere i els seus infants.

Entre les principals conclusions d'aquest congrés destaquen:

- 1) El baix nivell de denúncies que es produeixen, principalment en aquells casos on s'ha exercit violència extrema, es a dir, que han acabat en assassinats.
- 2) La baixa percepció que tenen les dones sobre la violència que s'exerceix contra elles, una baixa percepció que s'estén a la societat i a la ciutadania en general.
- 3) Una manca de coordinació entre els diferents cossos i agents que intervenen en els processos d'atenció a les dones.
- 4) La necessitat de formar i especialitzar els diferents cossos i agents que intervenen en els processos d'atenció a les dones.
- 5) La necessitat de desenvolupar plans d'actuació i prevenció a la joventut, la infància i les dones amb discapacitat, com a col·lectius especialment vulnerables.

Si atenem les dades publicades a la darrera "Macroenquesta de Violència contra les Dones 2015" elaborada pel Govern d'Espanya en col·laboració amb el CIS, s'assenyala que el 12,5% de les dones espanyoles majors de 16 anys han sofert violència física o sexual per part de les seves parelles o exparelles al llarg de la seva vida. Parlem de 2,5 milions de dones.

Com podem veure, la realitat ens demostra que tenir una bona legislació no és suficient. En el que duim d'any han estat assassinades 43 dones. Aquesta situació fa necessàries unes actuacions que vagin més enllà, tal com ho demanen els diferents agents socials, grups feministes i organitzacions pro drets humans. És necessària una reconsideració de la Llei Orgànica 1/2004 per tal de recollir totes les manifestacions de violència de gènere i no només les que es produeixen dins l'àmbit de la parella. Cal reconèixer a les mares de menors assassinats per violència de gènere com a víctimes, donat el caràcter extensiu d'aquestes agressions, així com també les dones víctimes de l'ablació i de matrimonis forçats.

Els grups parlamentaris d'aquesta comunitat hem de posar mesures per fer front a la violència de gènere present en els diferents àmbits de la nostra societat.

Per totes aquestes raons, i perquè estam commocionats davant la violència masclista que no cessa, amb un assassinat aquest estiu d'una ciutadana de Balears, el grups parlamentaris al Parlament de les Illes Balears acordam:

1. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a impulsar un Gran Pacte Polític, Social i Institucional contra la Violència de Gènere, coordinat per l'Institut Balear de la Dona que impliqui totes les institucions

de les comunitats autònomes, entitats socials, feministes, pro-drets humans, empresarials i mitjans de comunicació.

2. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a revisar i avaluar les eines, els protocols, els programes, els mètodes quantitativs i qualitativs, la legislació i els plans existents, la formació dels professionals que intervenen des dels diversos àmbits (policia, jutjats, professionals de la salut, treballadors i educadors socials), per tal d'involucrar tot el Govern en la lluita contra el sexisme, la violència de gènere i la doble victimització, articulant mesures de prevenció, educatives, de sensibilització i actuació amb la societat, especialment entre el jovent, per acabar amb la violència de gènere en qualsevol de les seves expressions.

3. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a dotar de manera suficient les partides pressupostaries en matèria de violència de gènere, especialment les referides a prevenció i assistència social de les víctimes de violència de gènere i dels seus infants.”

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que hi ha acord entre tots els grups parlamentaris, aprovam la proposta per assentiment. Continuam.

El primer punt de l'ordre del dia, correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5710/15, presentada pel diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la modificació de la Llei reguladora de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Primera pregunta, RGE núm. 5710/15, ajornada a la sessió anterior, relativa a la modificació de la Llei reguladora de l'Ens Públic de la Radiotelevisió de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia a tothom. Sra. Consellera, lògicament aquesta pregunta està un poc desfasada en la literalitat de la pregunta per mor de les seves prioritats d'agenda, que en aquests moments no discutirem. El cert és que aquest govern, del qual forma part el Partit Socialista i també MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, varen en el mandat... en el segon pacte de progrés varen aprovar una llei en consens, una llei que va dur en aquest parlament l'equip de govern del Sr. Antich, i jo crec que era un encert perquè, a més, l'exposició de motius ho deia molt clar, la garantia de tenir un consell de direcció i, per tant, una IB3, la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears, que fos plural aquí a les nostres illes era precisament que el Parlament elegís amb majoria de dos terços els membres del comitè de direcció i també el director de la televisió.

A partir d'aquí, aquest govern, com vàrem veure la setmana passada, francament en minoria, veim que no aposta per aquelles coses que havia dit en el seu moment. Creu realment, i formul la pregunta d'una altra manera, creu realment que

aquest canvi que volen fer modificant la llei durà que la llei o que la regeneració democràtica que vostès pregonaven aquí a les Balears o que la televisió de Balears, IB3, serà més plural i més d'acord amb el que necessiten els ciutadans de les Illes Balears? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Esperança Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Gràcies, presidenta. Sr. Tadeo, és cert, les prioritats que tenen vostès i nosaltres són diferents, vostès pensen que si la consellera va al Festival de Cine de Sant Sebastià a donar suport a la indústria audiovisual de les Illes Balears és anar al cine, nosaltres pensam que no, nosaltres pensam justament que és açò, que és anar a donar suport a la indústria audiovisual de les Illes Balears. Hi havia una pel·lícula rodada a Menorca, com vostè sap, del director Fernando Colomo, per tant, el Govern de les Illes Balears hi havia de ser. Per açò, la setmana passada aquesta consellera no hi era aquí.

D'altra banda, la seva pregunta, sí, efectivament, aquest govern considera que sí que serà més plural la nova Radiotelevisió Pública de les Illes Balears una volta s'hagi canviat la llei, entre d'altres coses serà més plural perquè no passarà com passava quan vostès governaven que tots els membres del Consell de Direcció eren nomenats a proposta del Partit Popular. I supòs que tampoc no passarà que durant uns mesos alguns d'aquests membres del Consell de Direcció estaran amb el seu mandat ja caducat i continuaran en aquest lloc de direcció. Per tant, sí, Sr. Tadeo, serà molt més plural la nova Radiotelevisió Pública de les Illes Balears. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Referent a la seva agenda jo ja li havia dit que no hi entrava, senzillament li deia el motiu perquè quedava desfasada. Veig que s'hagut de justificar, per qualque motiu serà, jo no li havia demanat cap justificació, vostè la dóna, vostè sabrà per què.

Miri, la pluralitat de la Radiotelevisió d'IB3 vostès la varen establir aquí, en el segon pacte de progrés, amb una llei amb consens. Avui, el que fan, el que volen fer modificant aquesta llei és controlar IB3. Vostès només volen el consens si vostès controlen IB3. Aquesta és la realitat que tenim a dia d'avui, si no mantenguin els dos terços, és més, és una llei que en principi ja té al·legacions del sector audiovisual de les Illes Balears, què pensa fer amb aquestes al·legacions?

La Radiotelevisió de les Illes Balears hauria de ser per cohesionar el nostre territori, per cohesionar les nostres illes i de la manera com vostès ho volen fer no serà així. Un govern en minoria, com ens varem demostrar la setmana passada, un

govern que farà bo el Sr. Antich, que va ser capaç de consensuar aquí una llei d'IB3, el que no pot fer és el que ara pretenen, controlar IB3, però no sabem el què, si té algun programa com pugui ser *La Tuerca*. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Sr. Tadeo, en tot cas, no és a mi a qui ha de demanar explicacions del motiu d'aquest canvi de llei, tal vegada hauria de mirar el seu voltant i demanar-se què varen fer vostès amb IB3, com la varen manipular, com va ser la seva gestió de l'ens públic perquè ara els partits que constitueixen la majoria en aquest parlament -la majoria en aquest parlament- hagin hagut de prendre la iniciativa de canviar aquesta llei. Tal vegada hauríem d'explicar als ciutadans els motius pels quals varen portar a confeccionar, com deia, aquell consell de direcció només format per persones elegides pel Partit Popular. Tal vegada haurien d'explicar també per què varen deixar que aquests membres estiguessin caducats i encara estiguessin en el seu lloc. I tal vegada hauríem d'explicar als ciutadans de les Illes Balears, als treballadors d'IB3 el motiu pel qual el Sr. Bauzá, al qual vostès donaven suport, es va constituir en alta acadèmia filològica per decretar un llibre d'estil que contravenia, absolutament, el que estava en vigor en aquell moment.

Hauríem d'explicar moltes coses, Sr. Tadeo, estic segura. De moment, aquest govern només pot explicar que des que ha pres possessió fa 88 dies no ha contravingut cap de les normes vigents en matèria d'IB3. Aquesta consellera només pot explicar, per exemple, que ha estat informada pels grups de la majoria parlamentària de les intencions de modificar la Llei d'IB3 perquè tengui una direcció que una vegada, una vegada per totes, compleixi la llei i faci que els nostres mitjans públics, la nostra ràdio i la nostra televisió, de la televisió i de la ràdio que es mereixen els ciutadans de les Illes Balears. Açò és, Sr. Tadeo. D'altra banda, tal vegada vostè també hauria d'explicar per què hem hagut d'arribar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, el seu temps s'ha exhaurit.

I.2) Pregunta RGE núm. 5711/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actualització del portal de transparència del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 5711/15, que va ser ajornada a la sessió anterior, relativa a actualització del portal de transparència del Govern, que formula el diputat Sr. Juan

Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Bon dia, consellera. Aquesta pregunta també estava feta el ple passat de dia 22 i, clar, l'he de reformular perquè precisament dia 23 es va actualitzar, curiosament el dia següent, es va actualitzar, la pàgina de transparència on es varen penjar les dades de només els alts càrrecs i no es varen penjar les dades del personal eventual i del sector públic. Per tant, quin és el motiu pel qual s'ha retardat tant i per què no estan penjades aquestes dades? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Esperança Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Moltes gràcies, presidenta. Sr. Lafuente, efectivament, la vàrem canviar dia 23, és així. Vostè s'ha... li agraeisc molt aquesta pregunta perquè ens permet explicar a la cambra i també als ciutadans de les Illes Balears què es fa en el portal de transparència, val? Aquestes dades que vostè diu ja són a disposició, les altres que vostè em demana hi seran demà i hi seran demà entre altres coses perquè el Consell de Govern va aprovar la RLT la setmana passada i això du un procés.

Justament ahir, dia 28 de setembre, es celebrava el Dia Internacional del Dret a Saber, és a dir, el dret d'accés dels ciutadans a la informació pública de tots els governs i de la resta de poders públics. Es tracta d'un dret que afecta els ciutadans, però sobretot obliga els poders públics a actuar amb transparència, i açò és el que farem en aquest govern, el que feim ja.

Sr. Lafuente, aquestes dades que vostè em demanava ja estan publicades, com vostè ha pogut comprovar, com poden comprovar tots els ciutadans i, en tot cas, també gràcies per aquesta pregunta perquè ens permet explicar que, com vostè sap, les dades del portal de transparència s'actualitzen de manera periòdica i no a mesura que es produeixen canvis perquè els recursos que té aquest portal no ho fa viable. Els paràmetres es revisen cada cinc o sis mesos i, com vostè sap molt bé, la darrera vegada que es va actualitzar va ser a mitjans de gener d'enguany, per tant, quatre mesos abans de les eleccions i sis mesos abans del canvi de Govern. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, vostès han creat una nova direcció de Participació i Transparència i han passat quasi tres mesos i han tardat quasi tres mesos només a publicar una part de les noves dades del nou govern que són els alts càrrecs. Per

tant, jo crec que no ha estat un exemple d'una feina àgil, ràpida i transparent. Tres mesos per publicar vint-i-sis pàgines dels alts càrrecs. Amb aquesta publicació sí ha quedat clar que hi ha onze alts càrrecs nous respecte del govern anterior. També ha quedat clar, per exemple, l'augment del salari del gerent de l'EBAP, que no només creen més càrrecs sinó que els apugen els salaris. És a dir, que mentre incompleixen els acords amb els treballadors públics de no complir la carrera professional vostès apugen els salaris dels alts càrrecs i posen més alts càrrecs.

També, com no va assistir a la darrera sessió plenària, li recordaré que es va aprovar una proposta del Grup Popular respecte d'aquesta qüestió, supòs que li han informat, que diu que "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern en el termini màxim de quinze dies a actualitzar el portal de transparència del Govern de manera que quedi perfectament detallat i comprensible el nombre d'alts càrrecs, el personal eventual, totes les seves remuneracions i totes les seves indemnitzacions, tant del Govern com del sector instrumental i de totes les entitats dependents del Govern".

Esper que pugui complir en temps i en forma aquest mandat del Parlament, que no ens contesti, com han declarat altres membres d'aquest govern, que no es compliran els acords del Parlament, la qual cosa és un menyspreu al Parlament, als diputats i a la ciutadania de les Balears. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Sr. Lafuente, ja li he dit abans, que els paràmetres es revisen cada cinc o sis mesos. Nosaltres vàrem prendre possessió, la presidenta va prendre possessió dia 2 de juliol i el Govern dia 3 de juliol, i ja sap vostè que des de la setmana passada aquestes dades que vostè demana són al portal de transparència a disposició del seu grup i també a disposició de tots els ciutadans, és per tal de racionalitzar els esforços que feim aquestes coses. És a dir, sabem que ara faltava, fins avui, publicar tot això que feia referència a les dades del personal funcionari laboral, ja sap, ja li he dit abans que es publicaran demà amb els corresponents llocs de treball, etc. Es tractava de classificar aquestes dades.

No passi pena, Sr. Lafuente que, com li he dit abans, aquest govern que, per exemple, com sap, ha renunciat a cobrar dietes per assistir a plens com aquest, perquè estam segurs que la ciutadania ja no entén ni tolera que els consellers cobrem dues vegades per complir la nostra obligació, no només creu en la transparència sinó que la practica, la transparència com a posada al servei dels ciutadans de la informació pública i l'adopció d'una cultura democràtica participativa. En açò criem. Sr. Lafuente, vostè ha de saber més que ningú que mai cap govern de les Illes Balears no ha publicat les dades relatives als gerents de les empreses públiques i els organismes

autònomes, però gràcies una vegada més per aquesta pregunta, perquè em permet dir-li...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camps, el seu temps...

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Sí, ja acab. Em permet dir-li que en aquesta cambra aquest govern ja està fent feina en una aplicació telemàtica que ho...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.3) Pregunta RGE núm. 6007/15, presentada pel diputat Sr. Baltasar Damián Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a seguretat en el transport públic d'autobús.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 6007/15, relativa a seguretat en el transport públic d'autobús, que formula el diputat Sr. Baltasar Damià Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Diputades, diputats, treballadores i treballadors de la cambra i membres del Govern, vegem, tenim a les línies dels autobusos del TIB un greu problema de seguretat vial des de l'any 2012, des que es varen autoritzar les companyies concessionàries a portar passatgers drets...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, podrà posar el micro?

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Se'm sent ara? Sí, gràcies. Torn repetir. Vegem, tenim a les línies dels autobusos del TIB un greu problema de seguretat vial des de l'any 2012, des que es varen autoritzar les companyies concessionàries a portar passatgers drets. Ara mateix Trànsit permet el transport de passatgers drets sempre que el recorregut no superi els 35 quilòmetres i que no se circuli a més de 80 quilòmetres per hora, velocitat que normalment sempre se supera. També prohibeix que els passatgers vagin drets mentre el trajecte sigui per autopista o carretera de muntanya.

De moment en el transport d'autobusos del TIB tenim moltes incoherències, com per exemple que a rutes de Palma a Valldemossa o de Palma a Sóller, que són rutes de muntanya, s'està portant gent dreta; després tenim algunes excepcions, que no entenem sota quins condicionants es permet que per a alguna autopista vagin els usuaris drets, amb el risc que comporta, per possibles frenades brusques, per al trànsit de les

nostres carreteres. I en temporada d'estiu empitjora: al no disposar els autobusos d'un lloc específic per emmagatzemar els equipatges passen a ocupar seients i es mesclen les persones dretes amb equipatges, el que comporta un perill que pot ocasionar més d'un accident. Ens arriben denúncies cada dia de col·lectius a les nostres oficines del Parlament, com per exemple de l'Associació de Veïns de Son Maixella, del nostre cercle de Sóller i d'usuaris. Tenim la dada de la DGT que la meitat de les morts en carretera el 2014 han estat ocasionades per no portar el cinturó de seguretat.

L'existència d'un transport públic de qualitat assegura menys contaminació i menys trànsit. Hem de pensar en un pla integral de mobilitat, però comencem per allò bàsic, que és millorar les línies d'autobusos que tenim. Té previst el Govern de les Illes Balears prohibir que els autobusos de línies regulars finançats directament o indirecta per fons públics puguin dur passatgers drets sense seient assignat?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Juan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament, a la conselleria tenim coneixement d'aqueixa situació i és un greu problema, i la situació la coneixem per diverses vies: perquè hem tengut l'oportunitat d'asseure'ns amb alguna administració local que així ens ho ha fet saber; tenim coneixement d'aqueixa situació per escrita a través d'escrits que se'ns han fet arribar per part dels usuaris, i aquest conseller en té coneixement directe també perquè algun d'aquests usuaris li ha expressat la seva preocupació per aqueixa situació de viva veu i directament. Per tant la resposta a aquest plantejament que vostè fa, i que efectivament la seva exposició recull quina és la situació, és que sí, que la conselleria a través de la seva direcció general de Territori i Mobilitat prendrà mesures per canviar aqueixa situació, que efectivament avui suposa un perill per a determinats col·lectius, i no tan sols una pura situació d'incomoditat, és una situació de perill greu, especialment per a gent de tercera edat, infants i usuaris que en aqueixes franges d'edat són usuaris habituals d'aquest servei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, Sr. Conseller. Com vostè ha dit els usuaris no estan demanant en aquests moments comoditat, sinó simplement estan demanant seguretat, com vostè ha dit, i que les persones majors, persones minusvàlides, dones embarassades i tota la resta d'usuaris vagin asseguts per seguretat. Després el dia que tinguem una desgràcia tots se'n voldran rentar les mans, i hem de posar una solució urgent ara mateix, i li deman que vostè i el seu director general facin les actuacions pertinents. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Juan Boned i Roig):

Gràcies, presidenta. Sr. Diputat, efectivament, però per conèixer com hem arribat a aqueixa situació potser que recordem en part el que vostè ja a la seva primera intervenció ens ha dit, i és una cosa tan senzilla com que estam parlant d'una situació provocada a partir dels anys 2012-2013, on per part de l'administració s'autoritza a determinades empreses, en determinades línies, també, superar segon quin nombre de passatgers i a més se'ls autoritza perquè els viatgers puguin anar drets. Vull recordar que això és una autorització que està fora del títol concessional que tenien aqueixes empreses, per tant estan partint d'una proposta nova i diferent de la que se'ls va autoritzar inicialment, suposadament emparats en un excés de demanda, però la demanda o l'excés no ha de servir d'excusa per provocar situacions greus de perill.

Per tant, com que partim d'una autorització administrativa la solució també ha de partir d'una solució administrativa, i la decisió administrativa amb la qual estam treballant tant el director general de Mobilitat com aquest conseller està a revocar l'autorització que permetia aqueixes empreses a tenir viatgers drets en aquests autobusos. I sobretot ho farem en línies concretes com aqueixa de Valldemossa i Sóller, que són les més conegudes que plantegen aquest problema.

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 6008/15, presentada pel diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a inversions al dic de Son Blanc de Ciutadella.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 6008/15, relativa a inversions al dic de Son Blanc de Ciutadella, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats i diputades i treballadors i treballadores del Parlament, el 15 de setembre de 2015 el conseller de Territori Joan Boned va anunciar el Govern no invertirà els 2.474.900 euros previstos en l'ampliació del nou port de Ciutadella, en funcionament des de l'any 2012, amb dos ducs d'alba que permetrien l'atrancament de bucs i creuers de fins a 185 metres. Aquest anunci va causar un gran rebombori social així com polític, per suposat, aixecant velles butllofes entre el Partit Popular i el Partit Socialista, jugant a l'"i tu més" que tant els agrada i a què estam acostumats.

Els menorquins i les menorquines mereixen una explicació pública i oberta i transparent en què s'expliqui on han anat a parar aquests doblers. Per tot això li demanem, Sr. Conseller,

quines inversions concretes pensa fer el Govern de les Illes Balears al dic de Son Blanc de Ciutadella per garantir el servei i la connectivitat del port en el trànsit marítim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Juan Boned i Roig):

Gràcies, presidenta. Sr. Diputat, ni aquest govern ni aquest conseller no tenim el més mínim interès a perdre gaire el temps en discussions que no duen a res, sobre si tu més o jo més; el que sí tenim clar és que, donada la situació econòmica amb què ens hem trobat els pressupostos de cada una de les conselleries i, per tant, dificultats greus per fer front a determinades inversions, no estam disposats a invertir quasi 2,5 milions d'euros en un projecte que no resol absolutament res d'allò que es volia a través del projecte inicial.

Per tant si farem inversions, no farem aquests dos ducs, però sí resoldrem greus i urgents necessitats que té el port de Ciutadella i començarem a fer-ho ja a partir del pressupost de 2016. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. Conseller, per la seva resposta. Bé, es podria demanar si és prioritari invertir en ampliacions perquè atraquin creuers o si, al contrari, seria necessari invertir en acabar les instal·lacions inacabades del nou port de Ciutadella i els seus voltants. Els darrers anys s'està donant una imatge deplorable als turistes quan arriben en vaixell a la nova terminal del port de Ciutadella. Tal vegada es podria replantejar el model turístic que volem, com un pla estratègic o autonòmic per allargar la temporada coordinat amb les inversions en infraestructures de mobilitat per evitar tirar doblers a la mar.

Des del Grup Parlamentari Podem-Illes Balears no entenem que inversions (...) i que podrien millorar la connectivitat i intentar compensar la doblar insularitat que patim a les illes com Menorca, Eivissa i Formentera, així com impulsar mitjans de comunicació més ecològics i sostenibles no siguin la seva prioritat. Volem instal·lacions acabades i que funcionin, i no una línia de ferrocarril d'Artà sense acabar o un port marítim a Ciutadella a mitges. Ens mereixem una millor i eficient gestió dels doblers públics, un canvi de rumb de 180 graus en les maneres de fer les coses i rectificar per poder arribar a bon port.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Juan Boned i Roig):

Gràcies, presidenta. Sr. Diputat, aquest precisament és l'objectiu i d'això es tracta, de substituir projectes que no duen enlloc, molt costosos, per projectes segurament d'inferior pressupost però molt més urgents, i en base a dos criteris fonamentals, que són seguretat i eficiència en el servei. Efectivament Ciutadella, el port exterior, és un port que ha crescut molt comercialment aquests darrers anys i se l'ha de dotar de tot allò que la infraestructura necessita per prestar un servei adient i a l'alçada del que mereixen els passatgers.

Què farem?, substituïrem aqueixa proposta de gran projecte sense sentit per petits projectes, com per exemple la millora de l'accés a les plataformes del moll dels vehicles; ara mateix es produeix una situació que no és acceptable, hi ha una corba a l'accés que no permet que dos vehicles, un de baixada i un de pujada, ho facin al mateix temps i això s'ha de solucionar. El mateix projecte resoldrà també una situació de seguretat a la part de dalt del talús, per on passa una carretera i hi ha hagut ja més d'un accident; dotarem aqueixa part de dalt del talús d'enllumenat, d'arbrat i elements de seguretat per estalviar i evitar situacions de perill.

També instal·larem un pantanà flotant per facilitar l'embarcament i el desembarcament de passatgers de creuers al port interior de Ciutadella, per prestar un millor servei, també, i una millor eficiència. També tenim la redacció del projecte d'execució d'una pèrgola que cobreixi el recorregut de vianants entre la terminal i el moll de llevant, bàsicament per als dies d'inclemència meteorològica. I finalment, entre el que li puc relacionar, hi ha la instal·lació elèctrica definitiva de pantanans del moll nord del port interior de Ciutadella, que també té una necessitat de cara a aquest pressupost de 2016 (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Juan Boned i Roig):

...en aquests projectes. Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 6015/15, presentada per la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pressupost de la renda bàsica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 6015/15, relativa a pressupost de la renda bàsica, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Todos los partidos que forman el pacto de gobierno se presentaron a las elecciones llevando en su programa una renta básica. Sí, el Partido Socialista hablaba

de una renta básica progresiva, llegando a afirmar que ni una sola familia quedaría sin atención respecto a su situación de pobreza. Podemos hablaba de una renta mínima garantizada, i MÉS, de una renta mínima garantizada para todas las personas y núcleos familiares sin un mínimo de ingresos. Ya en campaña electoral algunos partidos especificaban un poquito más: el Sr. Jarabo llegó a prometer 650 euros a un 30% de la población, declaraciones que tuvo que rectificar posteriormente; el Sr. Barceló llegó a decir que la renta básica contaría con un presupuesto de hasta 60 millones.

Tras las elecciones, y al ver el acuerdo de gobernabilidad, vemos que la renta básica ahora sí que va a ser progresiva; solamente el Partido Socialista lo prometía, pero ahora parece que es un acuerdo de los tres partidos, y llegaron los matices post-electorales hablando de la insuficiente financiación estatal respecto a la renta básica, algo que no dijeron en campaña. Pero lo que realmente nos ha alertado son unas declaraciones que aparecieron la semana pasada en un medio de comunicación de la portavoz de Podemos, que alertaba de que se estaba intentando recortar la partida social. Entrecomilladas aparecían las siguientes declaraciones, en las que la portavoz de Podemos rechazaba que el ejecutivo quisiese quitar partida para la renta social llegando a menos beneficiarios y teniendo un menor importe y, sin embargo, se quisiese hacer esa inversión faraónica referente a la facultad de medicina.

Sra. Consellera, nos gustaría saber si se van a cumplir los acuerdos o las promesas que hicieron en campaña, si el presupuesto va a llegar a esos 60 millones, como se prometieron, o si las declaraciones de la portavoz de Podemos son ciertas respecto a la renta básica i, en definitiva, nos gustaría saber qué presupuesto tendrá la renta básica para el año 2016. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a totes les persones presents a la sala. Sra. Fernández, no es pot retirar pressupost de la renda social perquè la renda social mai no ha existit a la nostra comunitat autònoma. Només es pot retirar una cosa quan ha existit. El 2012 no hi va haver pressupost de renda social, fins al 2015 no hi ha hagut pressupost de renda social. La renda social serà una realitat en el pressupost del 2016, i serà la primera vegada a la nostra comunitat autònoma que hi hagi una quantia concreta per a la renda social. No es poden retirar doblers de la renda social quan no hi ha hagut mai renda social a la nostra comunitat autònoma, i per tant no sé exactament la seva pregunta quina és.

Si vostè em demana si hi haurà renda social, sí, hi haurà renda social, a través d'una llei que ja està pactada amb el conjunt de totes les entitats que fan feina en el tercer sector i que lluiten contra la pobresa. Serà una partida que en aquest moment no li puc especificar amb la concreció que vostè demana perquè encara som en el debat de pressupostos, i volem que sigui la quantia més alta que puguem presentar en els

pressupostos. Li pos messions, Sra. Fernández: vostè tendrà els pressupostos de 2016, li diré si serà capaç de treure més doblers per a la renda social que no siguin d'educació, de sanitat, d'habitatges socials, perquè aquest govern la feina que està fent en aquest moment és posar la partida més alta que pugui per a la renda social. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sra. Santiago, quien prometió 60 millones para la renta social fueron ustedes; lo mínimo, evidentemente, es cumplir lo que prometieron a los ciudadanos, que para algo les han votado. Quien ha hecho las declaraciones de que parece que se está negociando a la baja la renta social no es el Partido Popular, es un partido que está dando apoyo al Gobierno. Yo le pregunto si son ciertas estas declaraciones, si ustedes están negociando los presupuestos, que evidentemente los deben estar negociado, y están priorizando la facultad de medicina por encima de la renta social, que es lo que está diciendo la portavoz de un partido que da apoyo al Gobierno.

Sra. Santiago, es cierto que no existía renta social, pero le recuerdo que las rentas para la inserción social la pasada legislatura aumentaron un 220%, y le puedo asegurar que nosotros vamos a apoyar cualquier incremento de la partida en este sentido. Pero quienes se presentaron a las elecciones prometiendo esto y quienes han ganado las elecciones, o al menos, evidentemente, están gobernando, son ustedes, así que (...) esa responsabilidad.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Fernández, su tiempo se ha acabado.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Hi haurà renda social, compartida amb renda mínima, compartida amb altres rendes de lluita contra l'exclusió social, i és curiós, Sra. Consellera, que vostè, que el darrer pressupost va presentar una reducció de 2 milions en renda mínima d'inserció, vengui ara amb les reivindicacions de la renda social; que ja em pareix molt bé, que ja em pareix molt bé que l'hagin convençuda de la necessitat de la renda social, perquè el més important en política és convèncer el contrincant,

i vostè ja em va bé que avui defensi la renda social, cosa que durant quatre anys varen ser incapaços de defensar.

Però jo li diré una cosa en aquest moment que m'agradaria compartir. Miri, si vostè realment vol fer feina perquè aquesta renda social sigui una realitat cada vegada més contundent a la nostra comunitat autònoma, no que arribem als 60 milions sinó als 70 o als 80, que segurament progressivament necessitem, votin en contra dels pressupostos de l'Estat, que malmenen aquesta comunitat autònoma, perquè mentre vostès estiguin votant a favor d'aquests pressupostos que malmenen la nostra comunitat autònoma les vostres reivindicacions econòmiques en aquest parlament no tendran cap credibilitat. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 6019/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre BIT de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 6019/15, relativa a centre BIT de Menorca, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta queda formulada en els seus propis termes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, Sra. Sugrañes, com vaig anunciar a la comissió parlamentària de dijous passat la voluntat d'aquest govern és tenir abans de final d'any l'edifici per construir i per dur endavant el projecte de centre BIT de Menorca. Aquest centre BIT completaria el centre que en aquests moments tenim a Palma d'incubadores d'empreses, i efectivament també ens interessa traslladar-ho a Menorca. Com sap hi ha una única oferta que es va presentar a l'oferta que va fer l'anterior govern, i en aquests moments els serveis tècnics estan analitzant l'adequació d'aquest edifici. Entre altres coses també necessitàvem saber que l'ajuntament que vostè presideix ens garanteixi que efectivament els usos són correctes o no per ubicar aquest centre BIT, perquè res pus no faltaria que una vegada que el tenguéssim adjudicat llavors no anàs bé urbanísticament.

Si tots aquests entrebancs se solucionen, que esper que sí i estic convençut que aniran bé, en els pròxims dies supòs que els tècnics del Govern de les Illes Balears podran dur a terme la compra directa, que serà l'adjudicació que farem, compra directa d'aquest edifici, per poder ubicar el centre BIT de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Barceló, li agraeixo les seves explicacions, però sí que he de manifestar-li que en aquest moment -i vostè ho sap molt bé i a causa d'això li he fet aquesta pregunta- em va saber molt de greu quan vostè va fer aquestes declaracions a la Comissió d'Economia dient que el procediment del centre BIT estava aturat perquè faltava l'informe de l'ajuntament. Això sap que no és cert i li faré la cronologia dels fets i encara em va saber molt més greu per... després unes declaracions d'un diputat de MÉS per Menorca que sense contrastar res va començar amb desqualificacions personals, difamacions i falsedats, no són certes i li faré la cronologia dels fets.

Miri, i a més consta tot al registre d'entrada i sortida de l'ajuntament, dia 20 d'agost, reunió a tres bandes, Govern, consell i ajuntament, on el Govern explica la situació actual i comunica que estan pendents d'un informe d'un funcionari del mateix govern i que preveuen que estarà llest el setembre, avisen que anem a contratemps; el representant de l'ajuntament demana principalment que s'informi l'ajuntament periòdicament de qualsevol novetat respecte del Parc BIT i ofereix màxima col·laboració; divendres 11 de setembre arriba oficialment a l'ajuntament la sol·licitud de la conselleria d'un certificat signada l'1 de setembre, tarda deu dies a arribar a l'ajuntament, però el més greu és que l'ajuntament té constància de peticions, informacions del Parc BIT per terceres persones, la conselleria avisa abans a terceres persones que a l'ajuntament; dia 16 de setembre surt l'informe de l'ajuntament, tarda tres dies amb un afegit de la conselleria on diu: "gràcies per la rapidesa a informar", l'informe és el mateix, el pla general, no s'ha modificat i l'informe és el mateix que es va fer quan hi havia el macroprojecte del centre BIT.

El que li deman és que jo desconec com fan feina a la seva conselleria, si hi ha hagut alguna errada ho puc entendre, però li pregaria ben igual que a la presidenta del Govern que deixin de banda aquestes actituds, que posin fil a l'agulla perquè el temps ens cau damunt i els ciutadans no volen aquests tipus de xous mediàtics, sinó resultats.

Tenen l'informe, activin el procediment que a Menorca fan falta solucions positives i no el desmantellament de projectes i expectatives com sembla ser que és la seva línia d'actuació fins ara.

I, Sr. Barceló, li demano -i també a aquest govern- lleialtat institucional encara que a Alaior governem forces que no siguin les mateixes d'aquest govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sugrañes, el seu temps s'ha exhaurit.

Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, Sra. Sugrañes, efectivament, dia 20 d'agost ens vàrem reunir amb el consell i l'ajuntament, vostè estava convidada, finalment no hi va poder assistir, lamentam que no hi poguéssim assistir per motius diversos, el que sí li puc dir és que efectivament vàrem rebre el seu informe dia 16 de setembre on diu a diverses bandes, per exemple, *“no cabria la implantació en el emplazamiento interesado, no obstante serían necesario nuevos informes”* i al final sembla que hi ha un altre informe del mateix ajuntament que diu que *“podria ser que se pudieran implantar en la parcela los usos característicos”*. Davant això li hem tornat demanar que l'ajuntament es defineixi, per favor, en el mateix informe en una banda ens diuen que sí i en una altra banda ens diuen que no, davant això nosaltres no podem arriscar-nos i per això li hem demanat novament i per això jo vaig dir dijous que efectivament estàvem pendents que l'ajuntament ens digués si es pot o no es pot. Aquest informe esper rebre'l el més aviat possible.

En qualsevol cas, el Govern actualment el que farà és intentar amb una única oferta que s'ha presentat, tan de bo tenguéssim més ofertes per triar, amb una única oferta en pocs mesos dur a terme una adjudicació que vostès no varen ser capaços de fer en els quatre anys anterior, quatre anys varen tardar per dur a terme aquesta adjudicació i ara, corrent i de pressa, el Govern actual des del mes d'agost s'ha hagut de posar a treballar en aquesta qüestió per intentar no perdre els 4 milions d'inversions estatutàries perquè ens acaben dia 31 de desembre, ni tan sols varen negociar una pròrroga per tenir més marge.

Tan de bo ens haguéssim trobat les coses d'una altra manera i evidentment la nostra voluntat és que Menorca, que Alaior tengui el centre BIT perquè això és un compromís del Govern.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 6020/15, presentada per la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a neteja de la zona portuària de Sant Antoni de Portmany.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta RGE núm. 6020/15, relativa a neteja de la zona portuària de Sant Antoni de Portmany, que formula la Sra. Sara Ramón i Roselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Sara Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sant Antoni de Portmany és un poble conegut per la seva bellesa i pel seu port. Avui que arran de l'ecotaxa tant parlem de millorar la qualitat i de donar millor qualitat al turista tal vegada hauríem de començar per allò més bàsic que no requereix de grans inversions. Durant aquest estiu la zona del moll d'Eivissa ha estat molt bruta i donava una imatge deplorable de la zona i els jardins han estat totalment abandonats.

Per això li pregunt: quins mitjans pensa el Govern de les Illes Balears destinar a la neteja de la zona portuària de Sant Antoni de Portmany?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller Joan Bonet.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, aquesta conselleria el que fa és aplicar el contracte signat en març de 2014 que va iniciar les seves feines per part de l'empresa que va firmar aquest contracte l'1 d'abril de 2014 i que finalitza el 2016. Aquestes feines inclouen la neteja de tota la zona portuària, incloent-hi les instal·lacions, les oficines, els banys i les terminals. Aquestes són les feines que estan contractades per aquest servei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sara Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Idò el convid que hi vagi i que passi per allí a mirar-ho perquè està documentat com està tota aquesta zona durant tot l'estiu, així que... aquesta neteja, per descomptat, no arriba al que es mereixen els turistes, donam una imatge que no ens mereixem i tal vegada s'hagi d'intensificar.

També m'agradaria fer-li arribar una queixa reiterada dels ciutadans i és que la zona blava del port té unes taxes i un horari molt més ampli que la resta del municipi. Crec que si volem cuidar al petit comerç, idò seria una mesura a revisar.

També hi havia un compromís que era cedir un aparcament gratuït als pescadors, crec que això no ha estat així i pens que és important cuidar el sector primari. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sr. Presidenta. Sra. Diputada, la seva intervenció ho diu tot, no té arguments per parlar del tema de la neteja, del qual sí que jo sí n'hi parlaré en un moment, i em parla de zona blava, d'acord amb els comerços, la pregunta em pensava jo que anava sobre la neteja del port, neteja del port que, per cert, vostè hauria de conèixer per què està com està, no ho dic per res, però vostè recorda el març de 2014 qui governava?, no era aquest govern, veritat que no?, crec que era el Partit Popular qui governava. Per tant, el contracte signat el març de 2014 el firmaren vostès, les condicions les marcaren vostès, si són insuficients... tingueren un any per arreglar-ho, en un any què varen fer per millorar-ho?, res, rebre les queixes, escoltar-les, al calaix i ja en parlarem més, algú se n'encarregarà algun dia

i sí, hem arribat nosaltres i ens hem encarregat d'aquesta situació que ens deixaren vostès.

I què hem fet?, idò tot allò que ens ha permès aquest contracte, que és per exemple negociar amb el mateix ajuntament perquè a través del servei de neteja de l'ajuntament puguem també fer millores a la neteja del port, molt fonamentalment en aquells indrets on hi ha trànsit marítim, turístic, activitats nàutiques importants i sí som conscients que és necessària aquesta especial atenció en aquests serveis i en aquest port, no només en aquest, en molts d'altres, però vostè em parla d'aquest.

També li puc dir que el que farem serà modificar les condicions del contracte que hi ha fins dia 1 d'abril de 2016 i quan tinguem l'obligació de renovar aquest contracte ho farem amb unes condicions molt diferents, no esperarem un any ni dos ni tres per preguntar als que venguin què és el que han fet, ho farem immediatament, ens posarem a treballar, cosa que no s'havia fet fins ara.

I.8) Pregunta RGE núm. 6013/15, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, relativa a ajudes a la dependència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 6013/15, relativa a ajudes a la dependència, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Sra. Consellera, en la compareixença que va fer vostè a la Comissió d'Assumptes Socials ens va dir que les ajudes a dependència estaven gairebé totes pagades, també ens va dir que hi havia uns 9.700 casos pendents, estam d'acord que els serveis de dependència són dels que han patit més retallades en la nostra comunitat per la crisi econòmica; de fet, segons les dades dels directors i gerents en serveis socials actualitzades el passat mes de juny el nombre de persones ateses s'ha estancat, però afegeixen que probablement és per baixes que no han rebut atenció.

Ens pot dir, Sra. Consellera, quin temps de demora hi ha actualment per fer efectives les peticions d'ajudes a la dependència. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Fina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Efectivament, el que hem vengut detectant en aquests quasi tres mesos que fa que som al Govern és una paralització de la Llei de dependència, una paralització

que s'ha caracteritzat precisament per no posar al servei de dependència més recursos. En aquest moment tenim 2.292 pendents de validar, de validar les sol·licituds; 1.200 valoracions pendents de realitzar, 1.200 valoracions pendents quan hi ha menys valoradors que a l'any 2011; 5.461 PIA pendents de fer, dels quals 4.000 varen entrar a 1 de juliol perquè eren de grau 1 i no hem tengut cap estructura, no hem trobat cap estructura preparada per assumir aquestes 4.000 noves PIA; 402 PIA pendents de validació i 348 resolucions de serveis socials pendents. En total, aquests 9.703 que són per entrar en el procés de dependència.

I després tenim que una vegada fets els PIA tenim diferents períodes de temps per poder accedir a la prestació, Eivissa i Menorca per exemple esperen menys temps per accedir a una plaça per a persones majors i en canvi, Mallorca espera més perquè durant la passada legislatura no s'ha concertat ni creat una sola plaça per a persones majors.

Els centres de dia es varen paraitzar, tots, la seva construcció. El que fa més via són les ajudes econòmiques perquè depenen directament de l'Administració i es paguen.

El que també li vull dir és que durant la passada legislatura es va donar una instrucció que no es pagassin ajudes econòmiques, i vull donar les gràcies públicament avui a tot el conjunt de treballadors perquè més de vint treballadors varen escriure cartes com aquesta: "la nostra dignitat com a tècnics se sent constantment atacada per ordres i instruccions sobtades i sense sentit amb manca de metodologia clara i contradictòria que fa que el procés s'hagi convertit en un camí ple de dificultats i complicacions"; vint cartes com aquestes dels treballadors socials i valoradors en què denuncien la situació de dependència.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. A El Pi creim que el desenvolupament dels recursos sociosanitaris són importantíssims, creim a destinar recursos a programes d'atenció, de suport, d'investigació i d'innovació en matèria de dependència, creim en la promoció de l'autonomia personal i l'atenció a les persones en situació de dependència, però sobretot creim que si les ajudes no arriben a temps la política de dependència ha fracassat.

9.700 casos pendents no són dades positives, són 9.700 persones ubicades en un llimbs administratiu que mentrestant han de resoldre el seu dia a dia, s'han llevat treballadors socials, com ha dit, han baixat els barems per fer que els graus siguin menors, s'han retallat convenis de copagament dels centres de dia i residència, entre moltes altres coses.

Sabem que s'està estudiant per desenvolupar el nou SAD perquè així ho diu la llei. En això ens agradarà que estudiassin

la manera per no carregar una altra vegada els municipis que ja n'hi ha molts que passen pena.

Conscient que la millora passa per un major finançament i sabent que el 2014 es destinaren 75 milions i el 2015 foren 99 creim que hi ha molt per fer en dependència. Per tant, li demanaríem que calculassin els costos i posassin fil a l'agulla.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Fina Santiago i Rodríguez):

Totalment d'acord amb el seu diagnòstic i les seves propostes, per això el Govern està preparant un pla de reactivació de la Llei de dependència que costarà més valoradors, més treballadors socials, començar una altra vegada amb la construcció de centres de dia, intentar ampliar a través dels ajuntaments les places residencials que encara en aquests moments no estan concertades i són de caràcter públic i també, diguem, que el pla experimental, en aquest moment, del Servei d'Ajuda a Domicili deixi de ser experimental i sigui una realitat l'any 2016.

I.9) Pregunta RGE núm. 6009/15, presentada per la diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a informe jurídic sobre l'adjudicació de la gestió del Palau de Congressos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta RGE núm. 6009/15, relativa a informe jurídic sobre l'adjudicació de la gestió del Palau de Congressos, que formula la Sra. Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas, señores diputados, el Palacio de Congressos ha supuesto un sobre coste todavía incalculable a día de hoy, de 120 millones de euros que costaba inicialmente a más de medio millón de euros mensuales que nos cuesta a las ciudadanas y a los ciudadanos a los que hay que sumar los costes de mantenimiento y seguridad, otros cerca de 36 millones de euros y así suma y sigue, 100 millones de euros más entre obras ejecutadas y a falta de ejecutar buscando el dinero de debajo de la piedras. Es la historia de nunca acabar, la pelota que pasa de unas manos a otras, un error de bulto que no hay dónde esconderlo porque no cabe debajo de la alfombra.

El Palacio de Congressos, una obra faraónica, reflejo del fracaso de la gestión en las instituciones por parte del Partido Popular, así como del sector turístico y hotelero, este fracaso lo seguimos arrastrando hoy. Un claro ejemplo de cómo no deben hacerse las cosas, una infraestructura inerte en plena fachada

marítima mientras no hay dinero para educación, para sanidad, independencia y mientras una de cada tres personas vive en riesgo de exclusión en Baleares.

Ante esta pesada lacra, que las ciudadanas y los ciudadanos llevamos a la espalda, todos nos preguntamos cómo piensa el actual gobierno gestionarlo, quitarnos este peso que nos ha caído.

Asimismo, a través de la prensa, nos enteramos que se ha encargado a la UIB hacer un informe jurídico sobre la adjudicación de la gestión del Palacio de Congressos al Grupo Barceló. Nos sorprende e indigna que se encargue con recursos públicos a juristas elegidos a dedo realizar informes que deberían hacerse inicialmente cuando menos por los propios servicios jurídicos del Govern. El artículo 19 de la Ley de Consell Consultiu establece que la presidenta del Govern puede solicitar dictamen del Consultiu sobre cualquier asunto cuando su especial trascendencia a su juicio lo requiera, sobre todo teniendo en cuenta que el informe del Consultiu no costaría ningún euro adicional a las arcas públicas, mientras que el informe jurídico adjudicado a dedo a la UIB supongo que no se va a hacer gratuitamente, ¿verdad, Sr. Conseller?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident, Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, coincidesc totalment en el tema del sobrecost del Palau de Congressos, inassumible... sí, evidentment mirant tot el que ens ha costat i ja he manifestat en aquesta cambra la meva opinió respecte al que s'hauria d'haver fet amb el Palau de Congressos, fa quatre anys era el moment encara..., érem a temps de desmuntar-lo i ens haguéssim estalviat molts de problemes i moltes despeses, no som aquí, està pràcticament acabat, les obres estan al final i ara li hem de treure el màxim rendiment i el màxim profit possible.

Davant el fet que l'Ajuntament de Palma anterior va deixar enlaire el concurs, perquè hi havia dubtes sobre tota una sèrie d'informes de valoració, l'actual consorci del Palau de Congressos va voler demanar un informe extern per saber quina era la decisió final que s'havia de prendre. En aquest informe es va decidir que fos l'Ajuntament de Palma qui decidís a qui es demanava, l'Ajuntament de Palma en aquests moments ostenta la presidència del consorci i l'Ajuntament de Palma va decidir encarregar-lo a la Universitat de les Illes Balears. Crec que ningú no pot posar en dubte la transcendència, la importància de la Universitat de les Illes Balears, el seu prestigi i, en aquest cas, que l'Àrea de Dret Administratiu de la Universitat de les Illes Balears estigui totalment indicada per dur a terme aquest informe i, per tant, des del Govern vàrem considerar que la proposta que feia l'Ajuntament de Palma era adequada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Es cierto que no se le puede adjudicar unilateralmente al Govern que se haya designado a la UIB para hacer este informe jurídico porque el Ayuntamiento de Palma es parte, pero con esta actitud de solicitud de informes a dedo saltándose los cauces habituales parece estar buscándose un informe a la medida en lugar de un informe neutro que aclare la realidad de la situación o, por otro lado, este encargo a la UIB puede estar enviando un mensaje de que no se confía en la neutralidad y objetividad de los dictámenes del Consejo Consultivo. Honestamente no sé cuál de las dos opciones es más preocupante.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, ja li he dit que es va deixar en mans de l'Ajuntament de Palma, entre altres coses per agilitar la qüestió, és a dir, que una vegada que l'ajuntament tingués la decisió sobre quin informe era que el pogués immediatament demanar a qui consideràs oportú. Amb bon criteri, com dic, l'ajuntament que el podria haver encarregat a una empresa privada, a un misser privat, va decidir encarregar-lo a la Universitat de les Illes Balears. Jo torn insistir a defensar la Universitat de les Illes Balears com a entitat pública -no ho oblidem- indicada. El que em sorprèn és que vostès dubtin de la neutralitat de la Universitat de les Illes Balears i dubtin que aquest informe no sigui neutre. Em preocupa aquesta actitud.

Crec que de la Universitat de les Illes Balears, ningú no pot dubtar de la seva neutralitat, ningú no pot dubtar que aquest informe es farà evidentment d'acord amb les qüestions de dret administratiu i que serà un informe lògicament en base al qual prendrem la decisió final en relació amb el que es fa al concurs.

La nostra voluntat és que es faci el més aviat possible per sortir d'aquest *impasse* i que quan estiguin acabades les obres en uns pocs mesos poder tenir ja la decisió sobre el concurs.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 6012/15, presentada per la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a millores d'insonorització de l'estació de generació de Gesa a Formentera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 6012/15, relativa a millores d'insonorització de l'estació de generació de Gesa a Formentera, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. Sr. Boned, en aquest cas aquesta pregunta és relativa a les actuacions que vostè té previst emprendre per millorar la situació de la planta de generació elèctrica de l'illa de Formentera. Només a mode d'antecedent dir que aquesta planta a dia d'avui compta amb una turbina de l'any 99 i, per tant, ha caducat fa temps la seva vida útil, això provoca que per garantir l'abastiment de aprovisionament elèctric a l'illa de Formentera els mesos d'estiu, sobretot de juny a setembre, s'han d'instal·lar fins a un total d'onze grups electrògens que suposen, a més, una càrrega d'entre deu i dotze viatges diaris de camions amb gasoil des de l'illa d'Eivissa fins a l'illa de Formentera.

La zona on es troba aquesta planta és una zona on hi ha un ús residencial important de vesins i de vesines de Formentera, però també on hi ha usos turístics. La convivència d'aquests dos usos fa molt complicada la vida a les persones que tenen, la sort o la desgràcia, no sé com dir-ho, de viure vora aquesta estació de generació elèctrica.

A aquesta situació no s'hi ha arribat per casualitat, també s'ha de dir, és a dir, fa poc temps, fa aproximadament un any el Govern de les Illes Balears va aprovar un nou pla director energètic per a les Illes Balears que en comptes de potenciar mesures d'estalvi energètic a l'illa de Formentera, on crec que a més s'ha de posar en marxa totes les iniciatives i esforços per a una energia sostenible a les nostres illes, idò en comptes de fer això el que va fer el Partit Popular va ser donar via lliure a la instal·lació de plaques solars a qualsevol banda de l'illa, pràcticament.

Per tant, Sr. Boned, jo li demanaria que ens concreti, quines actuacions exigiran a l'empresa Gesa perquè l'illa de Formentera, la seva estació elèctrica, compti amb mesures d'insonorització i de qualitat ambiental i de qualitat de l'aire adequades i que compleixin amb la llei actual perquè els vesins de la nostra illa que viuen devora d'aquesta planta puguin gaudir d'una vida normal compatibilitzant-la amb l'ús d'aquesta instal·lació?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Juan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, tant vostè com jo coneixem de primera mà quina és la situació provocada per aquesta central de Gesa Endesa a Formentera als vesins d'Es Ca Marí, és una situació que és difícilment acceptable.

Jo li he de dir que he tengut l'oportunitat de visitar la central per sorpresa, sense avisar abans, i he pogut constatar que està en un estat deplorable, inassumible, no es pot permetre que una central d'una empresa com Gesa Endesa estigui en les condicions que està aquesta.

I la solució passa per dues vies, una, a mig i a llarg termini i, una, amb propostes de solució més immediates i de cara ja al proper estiu de 2016. En això és on hem dirigit les primeres passes, les primeres feines d'aquest govern i d'aquest conseller i és buscar alternatives que el 2016 ens permetin assegurar que la situació, com a mínim, ja no serà la mateixa, que es notin alguns canvis i aquests canvis passen per dotar d'infraestructura aquests grups electrògens que són necessaris per aconseguir l'energia que necessita Formentera en temporada d'estiu i buscar un aïllament correcte, i al mateix temps també buscar la fórmula perquè els fums que provoquen aquests grups d'electrògens no vagi arran de terra, com passa ara mateix, que directament van als jardins de les cases de l'entorn.

Això és inassumible. S'ha enviat un requeriment a Gesa Endesa perquè compleixin aquestes feines, dins aquest mateix mes hem de rebre la proposta de Gesa i farem un seguiment exhaustiu de les feines per part de Gesa. Buscam que el 2016 ja sigui un punt diferencial respecte de la resta. Al mateix temps treballam directament amb Madrid per buscar una alternativa a la necessitat de substituir l'actual central per un nova, intentant aconseguir aquells paràmetres necessaris perquè des de Madrid ens donin via lliure a aquesta substitució, cosa que ara no passa.

Vostè ho ha dit, en quatre anys no es va fer res, és un problema que s'arrossega des de fa molt de temps i aquest govern ha decidit des del primer dia fer front al problema, buscar solucions i -li ho repetesc-, a l'estiu de 2016 ja s'ha de notar aquesta preocupació i el canvi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sí, gràcies, Sr. Conseller. Vull dir també, aprofitant l'avinentesa que tractam aquest tema, que Gesa Endesa té un projecte aturar a Madrid, en el Ministeri d'Indústria, pendent de la declaració de resolució de compatibilitat. Clarament, si Gesa no té avui en dia unes instal·lacions adequades amb una ampliació de potència i no és una instal·lació de primer ordre, com mereix l'illa de Formentera, és perquè no hi ha voluntat política a Madrid.

Per tant, l'encoratjo que insisteixi i aprofiti totes les oportunitats que tenguim per reclamar que aquesta instal·lació pugui ser una realitat en breu. Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 6016/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a irregularitats en els contractes del sector hoteler.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 6016/15, relativa a irregularitats en els contractes laborals del sector hoteler, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. A finales del mes de julio un titular bastante contundente de la portavoz del Grupo Podemos, partido que a día de hoy parece que sigue dando apoyo al Gobierno, decía que el 90% de los contratos que se firman en el sector hotelero presentan irregularidades y fraude. Es una noticia que a mí, personalmente, me llamó la atención, me impactó, no sé si el 90% presentan irregularidades y fraude o si 8 de cada 10 contratos presentan irregularidades y uno fraude o si 8 presentan fraude y uno irregularidad. En cualquier caso, es una noticia que llama la atención y llama más la atención que nadie del Gobierno salió a desmentirla, por tanto, asumo que ustedes tienen datos que están avalando esta situación.

Me gustaría que, Sr. Conseller, nos explicara si efectivamente es así, porque si el 90% de los contratos que se firman en esta comunidad en el sector hotelero presentan fraudes tenemos un problema serio y convendría que lo arregláramos inmediatamente.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sr. Gijón, los hechos son que en Baleares, nuestra tierra, 9 de cada 10 nuevos contratos son temporales y que el 40% de estos nuevos contratos son a tiempo parcial, y ésta es su herencia, y ésta es su marca, temporalidad y precariedad. Estos son los datos que sufren las trabajadoras y trabajadores de nuestras islas.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, veo que lo que decía Podemos no es cierto, el 90% de los contratos que se firman en esta comunidad no son ni irregulares ni presentan fraude. Si ustedes consideran que el 90% de los contratos temporales es un fraude o es una irregularidad, bueno, cambienlo, ustedes están ahora gobernando, dudo mucho que puedan cambiarlo en una comunidad donde la temporalidad es absolutamente la norma cotidiana. Que el 40% de los contratos sean a tiempo parcial, si usted considera que es una irregularidad o un fraude, el problema lo tenemos con usted de conseller, porque la ley es la que es, las necesidades en el trabajo son las que son y eso no es ni fraudulento ni es una irregularidad.

A mí me gustaría, Sr. Conseller y representantes del Gobierno, que antes afirmaciones de estas características que

asustan a todo el mundo, ustedes pudieran por lo menos aclarar que lo que ustedes consideran como fraudulento es una cosa perfectamente legal y que usted, en todo caso, está de acuerdo con la afirmación de la portavoz del Grupo Podemos y que va a cambiarlo para que el 90% de los contratos sean fijos, indefinidos y para toda la vida.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Bueno, me extraña escuchar, decir, que la temporalidad es la norma cotidiana de nuestro mercado laboral, es la norma cotidiana gracias a su reforma laboral y gracias a su inacción política, por eso es la norma cotidiana, por eso se incumple la norma de forma sistemática, gracias a su reforma, gracias a su política de inacción.

Pero agradecemos que incorpore la palabra precariedad a su discurso. Agradecemos que ahora digan que haya que combatir la precariedad y que haya que transformar los contratos. Lo agradecemos que ahora lo hagan, cuatro años tarde, cuatro años de inacción, pero ahora agradecemos que incorporen este discurso. Lástima que el 73% del empleo creado neto en la pasada legislatura sea a tiempo parcial, de menos de 20 horas. Lástima que en los últimos meses el 19% de la contratación no llegue ni a dos días. Lástima. Pero ahora agradecemos que se incorporen a este discurso.

Eso sí, vamos a hablar también de hechos. Durante los años 2012, 2013 y 2014 ustedes, a través de Inspección de Trabajo, ustedes, el Gobierno del Sr. Bauzá, planificaron en 2012, 500 actuaciones; en 2013, 550; en 2014, 540. Eso es lo que ustedes hicieron para combatir la precariedad. Nosotros, nada más llegar al Gobierno, impulsamos un plan de lucha contra la explotación laboral, lo hicimos desde el diálogo y desde el consenso con los sindicatos y con la patronal y lo hicimos suponiendo que durante seis semanas se hacen más de 1.300 actuaciones para combatir el fraude laboral. Ustedes, en tres años, 9.500 actuaciones. Nosotros en seis semanas más de 1.300. Esta sí es nuestra marca, la marca de defender los derechos de los trabajadores y de las trabajadoras de esta comunidad, desde el diálogo con todos, con sindicatos y patronal.

Quiero recordarle que también a la patronal le preocupa esta temporalidad, también le preocupa la precariedad porque afecta a la competencia entre las empresas, porque merma la productividad y a nosotros también nos preocupa eso, además de defender los derechos de los trabajadores.

Agradecemos que ahora se sumen a este discurso y que lo incorporen, que hablen de la precariedad. Ojalá también lo hagan criticando la reforma del año 2012 del Sr. Rajoy que ha supuesto que nuestro mercado laboral tenga la marca de la

precariedad, gracias a su política. Nosotros en seis semanas más de 1.300 actuaciones, como dice, para transformar contratos temporales e indefinidos, ese es el objetivo. Ustedes en tres años no llegan a 1.500.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 6018/15, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes de la política agrària comunitària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 6018/15, relativa a ajudes de la política agrària comunitària, que formula el diputat Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats. Tots els presents, com han dit per aquí també. Els que ens escolten a través dels mitjans audiovisuals, etc. Avui tornam a parlar un poquet d'agricultura i em dirigesc al conseller, crec que avui hem de parlar d'un tema que l'hem de considerar un poc d'Estat, perquè del que es tracta és que hi arribin els doblers el més aviat possible a la nostra comunitat.

Tots els països que estan desenvolupats de qualque manera ajuden a mantenir la seva agricultura per una senzilla raó, i és perquè els productors es veuen obligats a haver de produir en molts de casos per baix preu de cost. Això fa que la Unió Europea dins tota la Unió Europea, dins tot el territori, fa arribar tota una sèrie d'ajudes, com vostè bé sap, Sr. Conseller, a tots els pagesos per compensar les rendes que perden per mor d'aquests baixos preus que han de mantenir dins el mercat.

Cada any hi sol haver unes bestretes d'ajudes, enguany nosaltres sabem que la Unió Europea ha autoritzat, i vostè l'altre dia va tenir oportunitat de parlar amb la ministra, ha autoritzat que es bestregui el 70% de les ajudes. El que a nosaltres ens arribava era que anàvem un poquet endarrerits. Jo sé com funciona la casa, evidentment, i crec que al FOGAIBA, que és l'empresa que gestiona això, tenim uns grans treballadors molt professionals i que cada vegada que se'ls ha demanat que facin esforços han estat a l'alçada i han estat els primers d'Espanya a resoldre aquests expedients.

La pregunta, Sr. Conseller, és a veure com tenen aquesta tramitació de les ajudes, aquesta bestreta del pagament del 70%, que ja sé que s'han començat a moure molt més des que vostè la setmana passada els va començar a espolsar una miqueta. Per tant, crec que té uns grans treballadors i que si fan les feines que pertoqueu, sincerament, crec que els pagesos rebran unes ajudes totalment necessàries perquè és el moment de començar a comprar inputs per poder sembrar per a l'any que ve.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Bon dia a tothom. Sr. Company, és veritat, aquests dies estam fent una feinada, avui mateix el gerent de FOGAIBA és a Brussel·les per parlar de la comissió europea bàsicament. Vostè és conscient dels problemes de les certificacions dels sistemes de control, enguany hem hagut de reforçar els sistemes de control perquè anàvem una mica endarrerits. Anàvem una mica endarrerits perquè és normal, és un any de canvi de la PAC on les polítiques canvien, evidentment, s'han hagut de fer una sèrie de canvis, una sèrie de canvis de programes informàtics. Li reconec l'encert, canviar els programes informàtics ha suposat un estalvi per al FOGAIBA important, hem estalviat un parell de milions d'euros, cosa que és d'agrair, ara això sí, ha provocat una sèrie de retards, a tot l'Estat estam igual.

Evidentment també en som conscients, tothom va fer les declaracions, tots els pagesos sabien que enguany anàvem endarrerits amb aquest tema, per tant, ens hem posat a fer feina, hem fet molta tasca i estam avançant, intentam fer aquest avançament. El compromís d'aquest conseller és que hi haurà avançament, a diferència de Catalunya que ja ha anunciat que no hi haurà avançament, a les Illes Balears vull deixar tranquil a tot el sector agrari perquè hi haurà un avançament del PAC d'enguany i que estiguin ben tranquils que arribarà, arribarà amb el percentatge que ens garanteixi una seguretat, amb el percentatge que ens garanteixi que després no hi hagi d'haver reintegraments per part dels pagesos, que sabem que després són traumàtics.

Per tant, vostè ha parlat del 70% que enguany el PAC ha autoritzat, però arribarem al percentatge que ens garanteixi que no hi ha d'haver reintegraments. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Això, sense cap dubte, conseller, li dic de veritat, això tranquil·litzarà el sector, saber que hi hagi avançaments. També li vull donar la meua experiència, després en faci el que trobi, però és molt millor sobre 8 o 9.000 receptors d'ajudes tocar-los el màxim possible a canvi d'haver de reclamar que 20 o 25 o 30 o 40 hagin de tornar, tal vegada, una quantitat que hagin rebut de forma no correcta. Per tant, no castigar el 99% perquè hi pugui haver un 1 o un 2% que després hi hagi d'haver retorns. Crec que això també és molt important. Ho té dins les seves mans i és una decisió política, és una decisió que després pot dur unes conseqüències, però crec que són molt petites amb relació al gran benefici que pot tenir, i és que hi hagi, idò, 10 o 12 o 15 milions d'euros més circulant dins la nostra comunitat autònoma. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Company, evidentment que farem tota la feina possible, evidentment que hi haurà l'avançament, hi ha el compromís i crec que és molt important, és molt important, com vostè diu, que el sector en aquest moment pateix i/o ha patit i aquest avançament sabem que és molt important, per això feim feina, per tirar-ho endavant, però evidentment ho farem amb les màximes garanties i amb la professionalitat del FOGAIBA. Per tant, si vostè confia en aquests professionals que va tenir, jo també. Per tant, de l'èxit o no èxit d'aquesta convocatòria d'aquest inici del PAC en són corresponsables. Per tant, si a mi em va bé a vostè també li anirà bé.

I.13) Pregunta RGE núm. 6108/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a facultat de medicina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 6108/15, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 6022/15 i complementada mitjançant l'escrit RGE núm 6272/15, relativa a facultat de medicina, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ¿qué coste por año y alumno calcula el Govern que tendrá la nueva facultad de medicina?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patrícia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patrícia Juana Gómez i Picard):

Bon dia. Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Aquest govern està convençut que els estudis de grau de Medicina suposaran un fort impuls tant per la recerca com la formació, la innovació, etc., amb beneficis per als ciutadans en general i en particular per als alumnes, tant els que poden estudiar fora com els que no poden, beneficis també per als professionals de tot l'àmbit de la salut i la recerca.

No estam parlant, per tant, de costos, parlam d'inversió. Diferents estudis a Estats Units calculen que per cada euro invertit es recuperen en doblers entre 7 i 11 euros. En aquest moment disposam d'una comissió mixta entre la Conselleria d'Educació, la Universitat i la Conselleria de Salut per treballar en aquest tema.

Quant al cost econòmic, el primer any és d'uns 300.000 euros per acabar d'equipar les instal·lacions que ja estan fetes, que probablement es puguin pagar part amb fons europeus, i 300.000 euros per engegar els estudis per part del professorat.

La resta d'anys suposa un màxim d'1 milió per curs i un màxim també de 70 alumnes. El temps juga en contra, en aquests moments, per a enguany, tenim 6.817 places de medicina al territori nacional, quan arribin a les 7.000 s'aturarà. Per tant, probablement el temps haurà passat, hi ha projectes d'obertura d'altres facultats de Medicina a les altres comunitats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Bueno, en primer lugar, a mí me gustaría aclarar unos puntos que no tenemos claros. En primer lugar, según declaraciones del rector Llorenç Huguet el primer curso nos costará unos 600.000 euros y luego 1 millón por curso, es decir, 6 millones. Sin embargo, en las últimas declaraciones comentó que el coste de los seis cursos llegarían hasta los 22 millones, entonces, sinceramente, no entiendo cómo de estos 6 millones por curso entero cuando tengamos los 6 años a 22 millones hay una cuña enorme, según las últimas declaraciones del rector Llorenç Huguet a la prensa.

En segundo lugar, ¿cuál va a ser la calidad de los estudios que vamos a ofertar en el curso 2016-2017? El Sr. Rector de la Universidad comentó que arrancará el primer curso con 6 docentes y personal administrativo, un total, como bien usted ha dicho, de 300.000 euros en personal.

Miren, alumnos míos brillantes este curso han hecho, tanto en Madrid como en Barcelona, el primer curso de medicina, y en ambas facultades -debe ser algo normal y general- han tenido 20 profesores, 2 profesores de prácticas y 2 profesores de teoría en cada asignatura. Entonces ¿qué tipo de primer curso queremos ofrecer a 60 de los mejores estudiantes de toda España con 6 profesores, cuando en el resto de facultades necesitan 20?

En tercer lugar, ustedes dicen que el 65% del presupuesto de los estudios de medicina, que llegarán a alcanzar los 22 millones, en principio, según las últimas informaciones del rector Huguet, lo pagarán del presupuesto de la Conselleria de Educación y de la sanidad, una conselleria de Sanidad que incumple el pago de la carrera profesional sanitaria, un convenio firmado y presupuestado; una conselleria de Sanidad que todavía no ha recuperado el decreto de garantía de demora de las listas de espera; una conselleria de Educación con una formación profesional infradotada y con medios obsoletos con respecto a lo que los alumnos se van a encontrar en las empresas; una conselleria de Educación donde tenemos aulas de infantil con unas rátios inasumibles en muchos centros, y con la necesidad urgente de crear nuevos colegios tanto en Ibiza como en Formentera y el nuevo instituto de Vila. Tenemos una

necesidad urgente de invertir en mejoras en infraestructura y rehabilitación de gran cantidad de colegios y de institutos. 700 familias se han quedado sin cobrar las becas de comedor por falta de presupuesto. Por otro lado el Govern va a aumentar impuestos a los ciudadanos, y el número de impuestos, así como nos hacen un pleno pidiendo al Parlamento aumentar sustancialmente el tope de déficit.

Miren, señores del Govern, claro que todos queremos una facultad de medicina, una buena facultad de medicina y bien dotada, y competitiva...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Ballester, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

...pero ahora, en una comunidad de casi...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Ja li dic que el cost màxim per any, per curs acadèmic, és aproximadament d'1 milió d'euros en funció dels alumnes. La qualitat dels estudis, excel·lent, perquè tenim excel·lents professionals i excel·lents instal·lacions. Crec que no podem demanar més.

A tots els nostres programes electorals -i dic a tots- parlem d'innovació, de recerca, d'I+D+I; a uns concret, d'ampliar els estudis d'educació superior. Per què mesclam les coses?, per què comparam projectes? No té cap sentit comparar projectes, perquè llavors hauríem de deixar de fer moltíssimes coses.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 6017/15, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suspensió de la instal·lació de dos ducs d'alba en el port de Ciutadella.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 6017/15, relativa a suspensió de la instal·lació de dos ducs d'alba en el port de Ciutadella, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, Sr. Boned, vostè ja ha decidit no adjudicar la

instal·lació de dos ducs d'alba al port de Ciutadella. Vostè, Sr. Conseller, és el culpable que aquest govern hagi robat, i ho dic amb aquestes paraules, 2,4 milions d'euros a Ciutadella. I vostè ho ha dit abans a una resposta a una pregunta anterior: enguany vostè ja ha decidit evitar, és a dir, restar aquests 2,4 milions d'euros, i l'any que ve en els pressupostos ja veurem què hi queda. I no ha dit on aniran aquests 2,4 milions d'euros.

El segon pacte de progrés ja va desviar 8 milions d'euros que havien d'anar al port de Ciutadella per dedicar-los a habitatge. Són ja 10,4 milions d'euros que l'esquerra ha robat a tots els ciutadellencs. I ho va fer, va justificar aquest robatori, el va justificar amb un informe, millor dit, amb uns fulls d'un informe, perquè l'informe complet encara ha estat incapaç de fer-lo públic, un informe fet a mida per enganar uns il·lusos, i no va enganar la resta, evidentment, la resta de ciutadellencs que seguim demanant el mateix.

Després el seu director general de Ports diu que hi havia altres informes però que ell no els havia vist. En fi, jo crec que hem de ser seriosos, jo crec que avui s'atura una adjudicació de 2,4 milions d'euros per a la instal·lació de dos ducs d'alba al port de Ciutadella adduint un informe incomplet, i es parla d'altres informes que ningú no ha vist. Sr. Boned, açò què és, una conselleria o és la gendarmeria de Louis de Funes? És a dir, un poc de seriositat.

Sr. Conseller, ara que no ens sent ningú digui la veritat, ha estat una decisió política? Sr. Boned, té la paraula.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, la paraula, la dona la presidenta.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Juan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat multiusos, perquè serveix per a tot, i, miri, jo crec, Sr. Camps, que hauria de moderar, com a mínim, moderar les seves paraules. Algunes paraules no tenen gaire raó de ser. La seva pregunta és si és una decisió política o tècnica. Jo sé que la meua resposta serà clara i li sorprendrà: és una decisió política en base a informes i criteris tècnics, i clar, això jo sé que a vostè li sorprèn. Per què li sorprèn?, perquè vostès estan acostumats a fer tot el contrari, i ara li explicaré per què.

Miri, vostè diu que hem robat, em diu 2.400.000 euros, al poble de Ciutadella, als ciutadans de Ciutadella, que els hem robat. Qui és més lladre, qui roba 2.400.000 o qui roba 7 milions? Vostès què feren, Sr. Camps? Interpretant la seva manera de pensar vostès han robat a Ciutadella 7 milions d'euros, projecte original set ducs d'alba, 9 milions d'euros, projecte que vostès aprovaren! 2 milions 400. Qui roba més, en tot cas, Sr. Camps? Era interpretant les seves paraules, res més.

Però miri, miri, per què li deia que vostès no fan el que s'ha de fer i apliquen un criteri diferent? Nosaltres, decisions polítiques en base a informes tècnics, i vostès, miri, li llegiré un informe que diu directament, sobre el projecte que vostès aprovaren: *"No garantiza la consecución de los objetivos previstos en el mismo, como el atraque de cruceros turísticos de hasta 250 metros de eslora, ni tampoco de cruceros de menor eslora"*, informe amb nota interna d'un cap de secció de Ports dirigida a Ports i al Govern de 29 d'octubre de 2014. I sap què hi ve, després d'això, Sr. Diputat?, una ordre de la conselleria i de Ports que diu: *"Ordenar el inicio de la redacción del mencionado proyecto que recoja la solución adecuada"*, i les característiques del projecte són: *"Instalación de dos duques de alba en el muelle de levante"*. O sigui que els tècnics diuen que no serveix per a res i la reacció del govern del Partit Popular és que s'ha de fer.

Qui actua de manera irracional?, qui és el lladre en aquesta comunitat autònoma?, qui fa les coses que no toca? Miri, si el seu exdirector general fos tan eficient fent feina la passada legislatura com ho és ara convocant rodes de premsa això no passaria i vostè no hauria de fer el ridícul.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, tant de bo, Sr. Conseller, que els set ducs d'alba que vostè diu haguessin estat pressupostats i estiguessin adjudicats en aquests moments, tant de bo, però ni estaven pressupostats ni varen ser adjudicats mai. Sr. Conseller, l'Institut d'Hidrodinàmica Aplicada va redactar el projecte d'aquests dos ducs d'alba, i en el seu informe no hi ha cap objecció tècnica, van ser aprovats per Ports IB, es van treure a concurs, es van publicitar i estan pendents d'adjudicació. No hi ha una sola observació dels tècnics de cap administració que qüestionin l'informe pel fet que pugui propiciar una interferència significativa entre el trànsit regular i el de creuers.

Sr. Boned, siguin conscients que Ciutadella necessita aquesta inversió.

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 6014/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a reunió del Govern amb el ministre Montoro.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 6014/15, relativa a reunió del Govern amb el ministre Montoro, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, té una petita equivocació la pregunta perquè és quines són les accions concretes immediates acordades a la comissió, i és quines plantejaran, perquè lògicament la comissió mixta no s'ha produït.

Davant declaracions del Sr. Montoro, que pareix que no està disposat a estudiar un nou REB, que diu que les inversions estatutàries si haguéssim de complir una llei orgànica faria que canviaria les inversions a tot l'Estat perquè li modificarien els pressuposts generals de l'Estat, amb quin plantejament anam allà?, una vegada sabem que sí, no aturam el REB però estudiarem una cosa, però les inversions estatutàries no. És a dir, que la consellera, Sra. Presidenta, ha dit que plantejarà allò de les carreteres, que ja vàrem haver d'anar al jutjat per això. Davant això amb quina actitud hi anam?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, presidenta. Sr. Font, miri, l'actitud amb què hi va el Govern és constructiva, des de la lleialtat i des d'intentar aconseguir el màxim possible en benefici dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Ara, no li amagaré que el Govern pensa que evidentment l'actitud del Govern d'Espanya ha estat de maltractament absolut a aquestes Illes Balears durant aquests darrers quatre anys, i que en el mes de desembre tenim eleccions generals i creim que el Govern d'Espanya en aquests moments se sent una mica en deute amb els ciutadans de les Illes Balears, i nosaltres, com a govern, sincerament aprofitarem aquesta situació i plantejarem a la comissió mixta de finançament entre les Illes Balears i Espanya tota una sèrie de propostes. Des del minut 1 hem començat a governar per treure els beneficis millors per als interessos de les Illes Balears, i en aquesta línia estam treballant.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. No vull ser dur. Aqueixa pregunta la vàrem fer sabent que hi havia la reunió i sabent que hi havia eleccions a Catalunya. El que queda clar és que quan sents un ministre que et diu que no vol complir una llei orgànica te n'adones que Madrid, l'Estat, no entén la pluralitat que passa a l'Estat espanyol i té els problemes que té, com el bunyol que té a Catalunya. Si realment respectàs la voluntat dels pobles i les nacionalitats que hi ha en aquesta terra això no passaria. Per mor d'això l'actitud que El Pi creu que ha de tenir el Govern ha de ser de posar barra de cap, han de trobar barra de cap.

L'estatu quo relació Govern central comunitats autònomes va canviar diumenge. Qui no ho vulgui creure és que no ho vol creure, però és així. O ens posam dur o, si no, hi haurà eleccions generals a Madrid el desembre i tornarem quedar com hem estat aquests darrers trenta-tres anys, essent els darrers de la cua. Per això, com deia el Sr. Melià a una pregunta a la consellera la setmana passada, si tenien pensada qualche acció concreta davant la manca de finançament històric de les Illes Balears més enllà de les lamentacions que hem fet tots, nosaltres els demanam que és hora d'anar als tribunals, és hora d'anar a defensar davant els tribunals el que aquest parlament ha aprovat el 2007, amb les inversions que tocaven a Formentera, a Menorca, a Eivissa i a Mallorca, i que 1.100.000 persones i escaig no tenen. Això, presidenta, amb lleialtat institucional però amb contundència, perquè han de saber que aquí trobaran barra de cap.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Contundència no ens en faltarà, Sr. Font, i des del minut 1 aquí ha canviat l'actitud; veníem de quatre anys on és veritat que el Govern d'Espanya estava acostumat a rebre els consellers i el president que anaven allà a acotar el cap, i a dir sí i amén a tot el que deien des del govern de Mariano Rajoy. Això ha canviat radicalment, la consellera ha anat a plantar cara en el Consell de Política Fiscal i Financera, hem estat en contra del plantejament de cara als pressuposts de 2016, i hem dit que no a tot allò que són retalls per a aquesta comunitat autònoma.

Ara bé, també hem estat capaços de dialogar i d'arribar a acords, que crec que també és important i fonamental en el context en què vivim. Des del minut 1 ens vàrem dedicar intensament a tenir una entrevista amb el Sr. Mariano Rajoy, que jo la vaig poder tenir, i d'aquí es varen esdevenir dues reunions importants per a aquesta comunitat autònoma, una que va tenir el Sr. Vicenç Vidal la setmana passada amb la ministra, on hem pogut desbloquejar les dues dessaladores i tres depuradores per a les Illes Balears que eren absolutament fonamentals i que no estaven desbloquejades per la manca de feina del govern Bauzá; i, segona qüestió important, la reunió amb el ministre Montoro, que va reconèixer un infrafinançament de les Illes Balears, i a la Comissió mixta bilateral plantejarem qüestions molt concretes, que són les que es poden resoldre ara: desbloquejar els 240 milions d'euros de carreteres que ens deu el Govern d'Espanya; una pròrroga per totes les inversions estatutàries que el govern Bauzá no va demanar ni tan sols, i evidentment, per tant, no va aconseguir, de tots aquells doblers que ja hem rebut i no s'han invertit a les Illes Balears perquè ens deixin prorrogar aquestes inversions durant quatre anys perquè és voluntat d'aquest executiu poder-les tirar endavant; després també es crearà una comissió mixta especial per fer feina en el tema del règim especial, un règim especial en el qual els torn convidar, a vostès, a fer-hi feina

perquè compensem de veritat els problemes de la insularitat, i per tant aquesta relació bilateral.

És suficient? No, i per això jo crec que un canvi en el Govern d'Espanya ens aniria molt bé. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 6170/15, presentada per la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a beques de menjador per motius socioeconòmics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 6170/15, presentada en substitució de la pregunta RGE 6006/15, relativa a beques de menjador per motius socioeconòmics, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Diputats i diputades, Sra. Armengol, la Federació d'associacions de pares i mares va informar recentment del fet que un 35% de les famílies que han sol·licitat enguany les beques d'ajudes per menjador han vist denegada la seva petició. Això significa que 684 famílies es quedaran enguany sense aquestes ajudes que tan necessàries són per una qüestió vital. Sabem que aquestes famílies, a més a més, han de bestreure els diners que després se'ls retornen gràcies a aquestes beques, però això suposa un esforç extra, precisament perquè són famílies que si han de rebre beques és perquè no tenen aquests recursos per fer front a la despesa inicial.

Les polítiques socioeconòmiques que afecten els infants de les nostres illes, especialment les que guarden relació amb la qüestió alimentària, han de ser una prioritat per a qualsevol govern, però especialment per a un govern que va manifestar el seu compromís des del primer moment, dins els acords pel canvi, amb totes les qüestions de rescat dels entorns que més pateixen aquesta crisi econòmica i social.

Davant aquesta situació, que trobam d'urgència, què pensa fer el Govern amb les 684 famílies, amb els seus fills i filles, que han quedat sense ajudes de menjador per manca de pressupost? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Camargo, per la seva pregunta, que sens dubte no només ens preocupa sinó que ens ocupa, al Govern, des del minut 1, i ara ja fa un poquet més de 90 dies, des del primer moment, evidentment, amb reunions amb tota la comunitat educativa, tant des de la Conselleria d'Educació com jo mateixa, que m'he reunit amb

l'entitat FAPA i amb altres entitats educatives que ens han traslladat aquesta preocupació sobre les famílies i la necessitat que tenim de cobrir despeses bàsiques dels infants que van a l'escola i que molts d'ells no tenen l'oportunitat de fer una menjada diària, com sabem perfectament.

Què ens hem trobat?, perquè és important saber d'on venim. Aquestes beques de què vostè em parla són la línia, l'herència que vàrem trobar de l'anterior govern. Per això quan vostè diu que qualsevol govern tendria aquesta prioritat, bé, està demostrat que el govern anterior no tenia aquesta prioritat, la línia que ens trobarem era de 900.000 euros. Quan nosaltres vàrem arribar a governar el segon trimestre estava resolt però no pagat, i el tercer trimestre de les beques no estava resolt i per tant tampoc no pagat. Què hem fet des del minut 1? Resoldre..., pagar el segon trimestre, i per tant ja hem pagat a totes les famílies els 230.000 euros del segon trimestre de les beques -parlam del curs 14-15-, i en aquest moment ja està resolt el tercer trimestre, la Conselleria d'Hisenda ha posat prioritat absoluta per pagar les despeses d'aquestes beques del tercer trimestre.

Però, el que és gros, estam plantejant canvis a la normativa de beques perquè el que és de fons és el que vostè apuntava: primer de tot no basten els 900.000 euros, això és una evidència i per tant en el pressupost de 2016 hi haurà un increment important i, segona qüestió, la normativa s'ha de canviar perquè en aquest moment el que està passant és que s'han d'avançar els doblers per part de famílies que no els tenen. En aquesta línia també estam treballant des de la conselleria.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, presidenta. Sí, Sra. Armengol, la qüestió és que, com deia abans és una qüestió d'emergència ciutadana que no podem endarrerir. És a dir, estam parlant de qüestions que no poden esperar perquè són nins i nines que ja no poden esperar, no poden esperar per rebre el dret a dinar cada dia quan van a escola.

Clar, al·legant aquesta herència rebuda, que és cert, i aquesta manca d'atenció a qüestions cabdals com són aquestes per part del passat govern, em temo que serà una resposta que podrem trobar sempre per no posar solucions d'urgència. És una necessitat, com deia abans, més que bàsica és vital perquè forma part d'aquest gruix d'emergències socials que encara patim a les Balears, i, bé, demanem per això una resposta urgent per a aquestes 684 famílies que es veuran en una complicadíssima situació que afectarà els seus infants.

Però com deia abans, també, la qüestió és de fons, és una qüestió que està relacionada amb el model, amb un model pel qual les famílies han de bestreure els diners, i també per això demanem que aquestes ajudes tant per al transport, perquè també el transport es veu afectat, com per a menjador no siguin

aquest model i que el que hi hagi necessàriament i de manera urgent sigui aquest canvi de model que hauria d'impulsar l'administració i ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camargo, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... el que heu dit. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sra. Camargo, compartesc amb vostè la seva explicació i hem posat solucions d'urgència i el que hem fet és pagar immediatament, cosa que no estava feta, encara es devia el segon trimestre i ara pagarem el tercer trimestre. Però no ens conformam amb això, evidentment, el que és important és canviar la normativa, és incrementar el pressupost de beques per a l'any que ve, però li puc anunciar que aquesta setmana prendrem una sèrie de mesures extraordinàries i urgents tant des de la Conselleria de Serveis Socials com des de la Conselleria d'Educació per fer front a les famílies que en aquest moment tenen una situació d'emergència a les escoles, als alumnes que tenen aquesta situació d'emergència tant de qüestions diverses, com pot ser el menjador, com poden ser altres qüestions que creim que són bàsiques perquè un nin pugui gaudir d'una educació de qualitat.

Moltíssimes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 6304/15, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suspensió dels acords en relació amb la carrera professional.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta RGE núm. 6304/15, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 6021/15, relativa a suspensió dels acords en relació amb la carrera professional, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, el diàleg i el consens seran la tònica a partir d'ara, comença un nou temps, una nova forma de fer política, Sra. Armengol, al discurs d'investidura ple de somnis i somriures una de les paraules que més es va repetir va ser la paraula "consens".

Fa només noranta dies que vostè es creia l'abanderada de la nova política, havia de canviar-ho tot perquè tot canviàs i en noranta dies començam a patir el canvi, el canvi de discurs, les

mentides, com ara la de les dessaladores, que estaven licitades per si no se n'ha assabentat, el mes de maig. Les promeses que es desinflen i la supèrbia en la manera de governar; deia vostè: una societat moderna necessita una administració moderna, serà fonamental engrescar els servidors públics...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...que han estat tan malmenats aquests darrers anys. Quin canvi en només noranta dies! Ara bé, que si es tractava d'engrescar té un calendari de mobilitzacions del tot engrescador.

Per això li demanam, Sra. Armengol, si creu que suspendre els acords de carrera professional firmats amb els sindicats és governar des del diàleg i el consens.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Prohens, no és que estiguessin licitades les dessaladores, és que estaven construïdes feia tres anys i tancades i aturades, aquesta és la realitat i ens exigien 40 milions d'euros al Govern de les Illes Balears, que hem aconseguit que pagui el Ministeri de Medi Ambient. Per tant, Sra. Prohens, hauria de saber de què parlam.

Segona qüestió, ens han deixat una situació desoladora dels comptes públics, Sra. Prohens, desoladora i els seus de Madrid ens obliguen a fer un pressupost per a l'any 2016 amb un dèficit del 0,3%, cosa que ens fa prioritzar molt bé la despesa pública.

Sra. Prohens, hem hagut de fer i prendre decisions que evidentment no ens agraden i és vera que les hem pres des de la consciència, de la prioritització molt bé..., molt bé dels recursos públics i hem hagut de suspendre la carrera professional signada perquè no podem pagar els 36 milions d'euros que vostès varen hipotecar en el pressupost de l'any 2016, perquè no els tenim, Sra. Prohens, i aquesta és la realitat. Alegrement vostès feren uns acords que hipotequen el pressupost de 2016.

Però quant als treballadors públics, perquè ho tinguem clar, Sra. Prohens, aquest govern proporcionarà millores econòmiques i de qualitat al treball ja en el pressupost de l'any 2016 i els volem agrair la immensa feina que fan i els tractarem a tots per igual, no només a sanitat i serveis generals, sinó també als d'educació als quals vostès varen apartar.

Per tant, ja hi haurà millores, i tampoc no volem apartar els 665 interins de serveis generals que vostès no varen tenir en compte a l'hora de pactar la carrera professional. Volem garantir estabilitat, per tant, convocarem oposicions públiques,

que només es fan en aquesta comunitat autònoma quan governa l'esquerra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. A vostè que li preocupen tant les persones, sap a quantes persones afecta la seva decisió de suspendre la carrera professional? 2.970 funcionaris de serveis generals -persones-, 12.000 personal estatutari del qual 9.500 són sanitaris i 2.500 no sanitaris -persones. O és que són manco persones per a vostè? O és que hi ha persones de primera i persones de segona? El que és clar es que no es troben dins les seves prioritats.

I vostè parla d'eficiència en l'administració? Qui seran els que hauran de reduir les llistes d'espera o obrir els centres de salut els horabaixes? Herència? En podem parlar d'herència, podem parlar de l'herència que els permet tenir líquidesa per pagar factures a 45 dies o l'herència que els va deixar més de 6 milions d'euros per pagar la carrera professional. Què n'ha fet d'aquests doblers en noranta dies?

La presidenta del diàleg en noranta dies ha aconseguit que els sindicats s'aixecassin de les meses de negociació, que sortiran al carrer; en noranta dies ha aconseguit enfadar tothom amb les seves imposicions i la seva supèrbia, fins i tot els seus socis diuen que reben informacions contradictòries quant a la carrera professional.

Ara bé, tampoc no ens ha de sorprendre la nul·la importància que tenen per a aquesta presidenta els acords sindicals, si fins i tot ja ha afirmat que no pensa complir els mandats d'aquest mateix parlament, el Parlament que la va nomenar a vostè presidenta i al qual es deu, el mandat de la ciutadania, la veu del poble, deu ser cosa de la seva regeneració democràtica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Miri, Sra. Prohens, com em pot parlar vostè dels professionals, dels treballadors públics quan vostès en varen acomiadar 3.300, entre professors i personal sanitari. Aquesta és la realitat del que hem viscut en aquesta comunitat autònoma i hem hagut de triar, sí, i haurem de fer un pressupost amb prioritats polítiques, sí, Sra. Prohens. I hem decidit que contractarem més professors i més personal sanitari, no podem pagar més, molt més als que ja hi són, no, i per això suspenem

la carrera professional, només la part econòmica, no la part administrativa, i vull recordar que el personal de sanitat ja cobra el 73% de la carrera professional, Sra. Prohens, i que a més hi haurà altres qüestions econòmiques que posarem a l'any 2016.

Ara bé, hem contractat 364 professors més, contractarem més personal sanitari, crec que això ens ho demanda tota la societat, Sra. Prohens. I després, la prioritat, la hi tornaré explicar per si no l'ha entesa bé, davant els comptes públics que ens han deixat: primer, els que no mengen, per això volem una renda social que avui ens reclamava també el Partit Popular; després, els que són a l'atur; després, els que tenen un treball precari, i després, millorar aquells que tenen un treball estable i, com vostè sap, els treballadors públics l'hi tenen.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 5426/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a mitjans de comunicació.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5426/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a mitjans de comunicació.

En nom del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. La interpel·lació dirigida al Govern versa sobre, com han pogut veure, mitjans de comunicació. Dels mitjans de comunicació dels quals nosaltres podem xerrar, parlar o rallar lògicament són els públics, gairebé no es diu, però si hi ha un sector que s'ha vist greument afectat per la crisi econòmica han estat els mitjans de comunicació. Parlam de productores, de mitjans en mans privades, parlam també de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, parlam de precarietat laboral, de més feina i menys sous, d'un sector que a més gairebé no pot parlar de si mateix i ho hauria de fer, perquè la situació és greu, però no pot parlar.

La informació ens fa més lliures a tots, ho saben tots els que hi ha aquí dins, una societat amb molts de mitjans de comunicació és una societat més plural i més democràtica. Els mitjans de comunicació públics han de conviure en equilibri amb els privats. A Balears, desgraciadament, en queden pocs, cada mitjà té el seu nínxol de mercat i s'han de cercar les sinèrgies necessàries per conviure.

Per això pensam que un mitjà públic ha de tenir una funció de servei públic. I com han de ser els mitjans públics a Balears?, ens demanam des d'El Pi. Definitivament, ningú no ho sap, perquè fa deu anys que crec que perdem el temps. Hem de discutir sobre un model amb una estructura sostenible, amb capacitat per generar indústria i on es dignifiquin les condicions laborals dels treballadors i fins ara no ens hem assegut, no

s'han assegut, a parlar d'això, fins ara els partits polítics ens hem barallat. Ningú no té clar la internalització de la plantilla i si no està clar, hem de començar a parlar de les necessitats de l'ens i de la societat.

Internalitzar la plantilla pot ser positiu, aconseguim un estalvi, actualment la subcontracta que fan els informatius ens costa quasi 7 milions d'euros, amb la contractació directa ara mateix s'internalitzarien unes 158 persones i els costos es reduirien devers 1.200.000 euros; evitariem una fuga de doblers fora de les Balears si la subcontracta és de fora, com és en l'actualitat, i és important; garantiríem la independència informativa dels periodistes i l'estabilitat laboral dels professionals que hi fan feina. Ara bé, internalitzar també pot tenir coses negatives, a curt termini suposa un estalvi, com he dit, però la pràctica demostra que a llarg termini surt més car. Vegem el cas de Canal 9 que va arribar a tenir 1.800 empleats i el cost de personal era a l'any 1995 de 25 milions d'euros i a l'any 2011 de 74 milions d'euros, 49 milions més.

A més, s'han de preparar concursos i oposicions, o no? amb el cost afegit de recursos humans per preparar aquests concursos i aquestes oposicions, i també, molt important, s'haurien de pagar considerables indemnitzacions a l'empresa adjudicatària o s'hauria d'esperar que acabàs el concurs, concurs que acaba el febrer de l'any que ve i té contemplats dos anys de pròrroga sempre que les parts ho vulguin. Don per fet que no fan comptes tenir un nou model de televisió pel febrer. No seré jo qui digui si és millor tenir una plantilla pròpia als informatius o no tenir-la, però en cas d'internalitzar ens situaríem ja en el febrer del 2017, a meitat de legislatura quasi quasi.

Facin un estudi de quanta gent és necessària per fer un informatiu. En base als doblers de què disposen, cap partit polític no ha demanat, nosaltres ho hem investigat, no ha demanat un estudi econòmic bàsic per prendre una decisió als responsables dels informatius d'IB3, hem parlat amb ells i ningú no els ha demanat aquest informe. No saben de quins imports parlem, no ho saben, ells tampoc no ho saben, quants editors, quants càmeres, quants productors o lingüistes són necessaris per fer un informatiu contemplant les substitucions i vacances, tot tenint en compte les possibilitats econòmiques que tenim. Perquè pot ser que no fa falta una plantilla tan gran i envers de fer una hora i mitja d'informatius, pot ser que els puguem reduir i guanyem qualitat, professionalitat i pluralitat.

Cal tenir en compte i trobam que és important que parlem clar i esperam que la consellera ho faci, que si es fa concurs d'oposicions per a la cobertura del lloc de feina no s'assegura que assumeixin els treballadors actuals, podria perillar la seva feina i la plantilla. Com ho fem això? Perquè, és clar, aquí quan vol quedar bé amb segons qui diu: "internalitzarem"; bé, però aquesta gent és fixa a una empresa pública... que varen posar al concurs que aquesta empresa pública s'havia de fer càrrec dels que venien de l'altra productora, però si acaba el contracte i el denunciem, qui els indemnitza?

Ara, els informatius, els fa una productora de Granada, però assumint-ne la plantilla llevaria per sempre l'oportunitat que les productores balears entrin a competir també, ho hem de pensar, si ho internalitzam... Si s'internalitza es perd aquesta

possibilitat, això també ho hem de dir, independentment de si es decideix tenir una plantilla pròpia o no s'ha d'aconseguir que la majoria de contractació d'IB3 es faci amb productores locals que dins la legalitat vagin agafant la solidesa, es consolidin, i fins i tot exportin els seus coneixements.

I ja que el pressupost ha minvat tant, almanco el que s'inverteix en un sector local capaç de consolidar-se i crear llocs de feina i dignes, a l'any 2010 es destinava un 73% del pressupost a IB3 a empreses locals, ara el pressupost que s'ha reduït a la meitat... i es contracta només un 30% a empreses locals, a productores i a empreses d'altres sectors, dit d'una altra manera 55 milions l'any 2009, 9 milions l'any 2013.

El Pi el que vol, i per això ha fet aquesta interpel·lació, és parlar del model i volem parlar-ne abans d'aprovar la proposició de llei que han presentat, on sembla que l'únic prioritari -i crec que és l'equivocació- és el canvi del director general. Posaran en marxa, consellera, un nou model aprofitant que acaba la concessió a CBM o apostaran per fer un concurs nou?

Parlem ara també del director general, Sra. Consellera, és ideal que el director de l'ens públic no... no s'hagi de canviar als quatre anys, estam d'acord, però els polítics també hem d'estar preparats i hem de fer una passa enrere i jo crec que ningú no vol fer una passa enrere i començ a dubtar que estiguem preparats, així de clar.

Sabem què passarà si acaba aquesta legislatura i canvia el color del govern, ho sabem, ho sabem, que es tornarà fer allò possible per treure el director que es nomeni, no és nou, és el que ara es farà. Evitar això només és possible si tots creim que el nou director de l'ens és independent, però si ho creim tots, no vostès només que governen, sinó tot l'hemicicle. Els deman que el nomenament d'un responsable de l'ens públic sigui una decisió unànime perquè si els propers que governin no participen d'aquesta decisió es veuran legitimats per fer-la enrere, com ara faran vostès.

Per això ens agrada la proposta de Podemos, de fer un concurs de mèrits i que l'elecció sigui a les mans d'un tribunal totalment independent. Segons l'article 36, el gerent, el director de la televisió i ràdio no seran sotmesos als principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, i precisament són aquests càrrecs els que també s'haurien de triar seguint un concurs de mèrits i cercant els millors professionals d'una manera objectiva.

Ara bé, que sigui el director de l'ens encarregat d'elegir el model de la televisió pública, això de Podemos no ens agrada, això ja no, aquest procés ja el farem entre tots, Parlament, sector, professionals i públic, l'ens és de tots. El que està clar és que hem de demanar uns requisits professionals al nou director i potser no fa falta que sigui un periodista, sinó un bon gestor amb experiència demostrada.

Volem creure que cercaran un nou director de consens, però ja ho varen dir aquest estiu, varen proposar quatre candidats i el que li varen consensuar tampoc no els va anar bé, parlem del Sr. Pere Bagur, proposat per MÉS per Menorca, membre del pacte. Tanmateix això no és l'important, l'important és que sembla que canviarà el nom del director.

Davant aquesta qüestió nosaltres li volem dir: seria important tal vegada aturar la proposició de llei perquè segurament, a vostè, ja no li queda més camí que prorrogar el contracte dels informatius amb CBM, perquè al novembre vostè ha de denunciar si acaba o continua.

Per la qual cosa, El Pi què li proposa? El Pi li proposa -i ho veurem després a la moció d'aquí a quinze dies, i després de com es posicionin tots els grups d'aquesta cambra-, El Pi el que li proposa és, si l'important és el model i que els treballadors, els periodistes, els professionals, els productors, que són els que arrisquen també, tinguin clar quin és el model, no seria millor que duiguéssim aquí allò, que ja ho hauríem d'haver fet fa tres mesos, de denunciar per posar un nou director i ara estaríem a tres mesos per posar un nou director, si ho haguéssim fet al principi?

Aturar la proposició de llei, prorrogar, que tanmateix ho farà -no ho farà jo, ho farà vostè-, prorrogar el contracte amb CBM i durant tot aquest any baixam a totes aquestes preguntes que li he fet i a altres que no em dóna temps a fer-li, que les hi farà a la rèplica, perquè la gent - periodistes, productores, polítics, societat- sàpiga quin model realment volem, perquè el problema que tenim és que canviem el director, el PP, Ciutadans o nosaltres no hi estarem d'acord, vostès sí i després si governa un altre d'aquí a quatre anys el tornaran canviar. I en canvi, en lloc de parlar del model, que en canvi quan arriben eleccions en parlem i quan arriben eleccions ens, ens... miram cap a tots els professionals periodistes i els diem, no, "internalitzarem televisió", però és que ningú no ha demanat mai un informe del què costa.

Davant aquesta situació...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, hauria d'anar acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, acab, Sr. President. Davant aquesta situació, la interpel·lam perquè vostè avui té una oportunitat històrica, històrica, de dir no tan sols a aquesta cambra, sinó a tota aquesta gent que està contractada a televisió, quin model vol de televisió. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula el representant del Govern, la consellera de Participació, Transparència i Cultura, Sra. Camps, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, Sr. Font, per donar-nos l'oportunitat avui d'explicar aquest model que vostè ens demana reiteradament.

Com tots saben les emissions regulars d'IB3 van complir deu anys a principis d'aquest mes de setembre en un clima gent propici per a celebracions. Els treballadors pateixen en primera persona una certa incertesa per al seu futur laboral -Sr. Font, vostè mateix n'ha parlat-, els ciutadans ens pregunten impacients i amb insistència quan notaran una millora en el producte que se'ls ofereix i que es paga, com tots sabem, amb doblers públics.

És a dir, avui vostè i jo som aquí intercanviant impressions i anàlisis i diagnòstics sobre la nostra ràdio i televisió públiques, però sobretot, Sr. Font, som aquí per mirar el futur.

Els ciutadans de les Illes Balears, com vostè ha dit, necessitem un sistema de mitjans públics de difusió, és, a més a més, un compromís del Govern canviar el model d'IB3 i professionalitzar la direcció general. Sense un sistema públic de mitjans audiovisuals la llengua catalana aniria convertint-se en una llengua minoritzada a les Illes Balears, i amb la llengua també regularien les expressions culturals que ens són ben pròpies, i que vostè, Sr. Font, ens consta, també treballa per defensar i preservar.

Els ciutadans necessitem un sistema públic de mitjans audiovisuals per garantir a la societat illenca no dependre informativament dels mitjans generalistes d'expressió espanyola que mai no arribaran a conèixer del tot la nostra societat. Necessitem aquest sistema públic perquè hem de mantenir, i en alguns casos recuperar, un teixit industrial i cultural i hem de mantenir també o crear de nou llocs de treball directes o indirectes que tenen a veure, com vostè ha dit, amb la producció televisiva o radiofònica, amb la indústria de l'audiovisual a les Illes Balears.

Al mateix temps, el bon funcionament d'un sistema públic de mitjans audiovisuals repercuteix positivament en tots els sectors productius, millora de la projecció exterior i interior, afavoreix el turisme, l'activitat econòmica i les oportunitats de les empreses de les Illes Balears.

Encara, Sr. Font, senyores i senyors diputats, necessitem un sistema públic perquè una societat com la nostra, amb la ciutadania habitant quatre illes de mides molt desiguals i descompensades, té una eina de cohesió en la ràdio i en la televisió, sempre sense ànim uniformitzador, ans el contrari, per mostrar i mostrar-nos la pròpia idiosincràsia i per ajudar-nos a entendre les illes veïnes.

Per aconseguir açò és necessari, és cert, un canvi de model. Se'n parla i se n'ha parlat molt, vostè mateix ho acaba de dir, d'aquest canvi de model i del debat a diferents bandes que hauríem de propiciar. I és aquí, Sr. Font, senyores i senyors diputats, on ens hem de trobar, vostès i nosaltres, tots, tot l'hemicicle, des de la calma i des de la reflexió, sense les preses que ara tenim per redreçar la tan malmesa vida institucional de l'ens; sense les preses que ara tenim perquè som coneixedors del patiment i la incertesa dels treballadors d'IB3; sense les preses perquè tenim l'experiència de com han anat les coses a IB3, com vostè també ha dit, després de cada canvi de govern; sense les preses, Sr. Font, però amb urgència i fermesa.

Hem d'encetar aquest debat, hem de donar la paraula als professionals del mitjà, als empresaris de l'audiovisual, però també als teòrics, als experts en comunicació i en noves tecnologies, a la Universitat, als economistes, efectivament, perquè ens diguin què ha de costar aquest nou model, a aquells que saben mirar i entreveure per quins canals circularà la informació els pròxims anys, als professionals amb experiència a mitjans públics que funcionen millor que el nostre i que ja exploren noves maneres de plantejar la comunicació en el segle XXI.

Repetesc, és aquí on ens hem de trobar tots els grups de la Cambra o, si és possible, si no és possible tots els grups, la gran majoria de grups de la Cambra. Esper que el seu, Sr. Font, també hi sigui. Ens hi jugam molt, ara tenim l'oportunitat de fer aquell gir copernicà que tots volem en la situació d'IB3. El sol fet que vostès hagin presentat aquesta interpel·lació parlamentària demostra que hi estan interessats i els ho volem agrair molt.

En la seva intervenció em preguntava sobre el model, sobre els continguts, ja li he dit que el model és aquell que acordarem, però segurament, i no em sembla cap temeritat avançar-ho, haurà de superar l'etapa en què va ser creada IB3, una etapa que va ser en un entorn analògic. Ara som a un entorn plenament digital i per açò les noves ràdio i televisió hauran de tendir cap a la interactivitat com senyals ineludibles. Per açò, els professionals que hi treballin hauran d'assumir nous papers, hauran de ser capaços de desenvolupar diferents tasques per donar-li més agilitat, més dinamisme, per arribar més prest, per arribar millor i per arribar més enfora.

Ja sabem, per exemple, que tot el sistema de producció, emissió i consum d'informació gira al voltant de plataformes digitals potents, televisor, ràdio, ordinador, tauletes, mòbils intel·ligents convergeixen en un sistema únic de comunicació. D'això, però n'hauran de parlar els experts.

Pel que fa als continguts, l'actual llei d'IB3 és ben clara quan defineix la funció del servei públic i diu que és un servei essencial que es posa a disposició dels ciutadans de les Illes Balears per satisfer les necessitats democràtiques, socials i culturals dels ciutadans. Ha de garantir la llibertat d'expressió i el dret de les persones a rebre una informació independent, objectiva, imparcial, veraç i plural; promoure el coneixement i difondre la identitat de les Illes Balears tenint en compte el fet diferencial derivat del seu caràcter insular i pluriinsular. Ha de garantir l'accés universal a la informació, la cultura, l'educació i l'entreteniment; difondre i promoure la llengua catalana que és pròpia de les Illes Balears; promoure el pluralisme i la participació democràtica; oferir una programació de qualitat; procurar el desenvolupament -del qual vostè està molt preocupat, Sr. Font- del sector audiovisual des del punt de vista de la millora de la seva contribució a l'economia a la comunitat autònoma. I continua la Llei d'IB3, dient què ha de ser la funció pública de l'ens.

La roda ja fa molt d'anys que està inventada, Sr. Font. Nosaltres, des d'aquí, només podem fer dues coses: una, és jugar el trist paper de posar-hi pals o fer-la quadrada, o procurar que vagi llatina, ajudar-la a rodar, complir la llei, fer que IB3 Ràdio, IB3 Televisió es regeixin pels principis del bé

comú, la justícia, la imparcialitat, la transparència, el pluralisme, la igualtat d'oportunitats i el respecte a la diversitat.

Per complir la llei de creació i per omplir de continguts que s'hi avinguin s'haurà de promoure la realització de productes per part de les empreses audiovisuals de les Illes Balears, efectivament, s'haurà de promoure que les empreses de l'audiovisual de les Illes Balears treballin més i millor per a IB3, que treballin més. Aquests proveïdors de continguts hauran de complir també els principis que varen inspirar la creació d'IB3, la llengua haurà de ser també la catalana.

Vostè parlava, Sr. Font, d'internalitzar els serveis informatius, del debat sobre si s'han d'internalitzar o no els serveis informatius d'IB3. Cregui'm que aquesta consellera té la convicció, basada en uns quants anys d'experiència en la televisió pública, que vostè ha esmentat, a Canal 9, que els serveis informatius són l'ànima, són el servei de l'ens, són, diguem, la marca de la casa. També és una convicció d'aquesta consellera que IB3 funcionaria millor, i d'una manera més racional i més estable, si els treballadors dels informatius formessin part de la plantilla de la casa. Quan els periodistes, vostè també ho ha dit en la seva intervenció, tenen una estabilitat contractual, per exemple, són més refractaris a les possibles ingerències polítiques, són més lliures, saben que no podran ser represaliats en forma d'un acomiadament ràpid si es neguen a emetre una informació falsa o manipulada, per exemple.

Dit açò, també, Sr. Font, aquesta consellera és conscient de les dificultats que en aquest moment representaria iniciar el procés d'internalització, hi ha, per exemple, inconvenients de tipus econòmic, de tipus estructural i fins i tot de tipus legals que ens vénen imposats.

Açò no vol dir que haguem de renunciar a fer aquest procés, per això s'ha de fer quan la situació institucional de l'ens estigui estabilitzada i quan la situació pressupostària de la comunitat autònoma de les Illes Balears sigui una altra. Per açò, a la proposició de llei, que vostè ens ha suggerit que aturèssim, s'hi afegeix un apartat cinquè a l'article 2 que fa referència, justament, a la internalització dels serveis informatius.

En tot cas, Sr. Font, convindrà amb mi que tal com ara estam el que necessitam nosaltres, com a ciutadans, necessitem sobretot els treballadors d'IB3, necessitam que s'estabilitzi la situació dins l'ens. Hem de demanar des d'aquí responsabilitat i professionalitat a l'actual personal directiu mentre duri aquest període d'interinitat i treballar tots junts per aconseguir-ho.

És açò, Sr. Font, em sembla que sí des de... modestament, des de la Conselleria de Participació, Transparència i Cultura em sembla que sí, que abans de començar a fer tots aquests canvis que vostè proposa, que segurament tots els que som aquí hi estam d'acord, el que s'ha de fer és aconseguir estabilitat i per aconseguir estabilitat s'ha de nomenar un nou director o directora de l'ens. I a açò el convidam, el convidam a treballar amb nosaltres i que faci bones les seves paraules de bona voluntat sobre com ha de funcionar IB3 en el futur i esperem que no sigui açò que vostè comentava abans, no?, que cada

vegada que hi ha un canvi de govern hi ha un canvi, també, dintre de l'estructura i fins i tot dintre del funcionament d'IB3.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. En torn de rèplica, per un temps de cinc minuts, té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, gràcies, però m'agradaria que pogués entendre el perquè de la interpel·lació. Pens que l'ens, no s'enfadi, l'ens no hauria de ser a la seva conselleria, jo pens que hauria de ser a Indústria, perquè vegi, perquè jo que hagin d'adoctrinar segons quins partits amb el tema de la llengua, la cultura i això no hem de perdre més temps, la nostra llengua és la nostra llengua i ja n'hi ha prou del mal que se li ha fet aquests darrers quatre anys, cosa que no havia passat mai, ni amb aquest partit. En canvi, jo crec en el model com a indústria, com a indústria, perquè defensar que nom jo cada dia a 54 anys ja fa empeguer, i nosaltres que en tenim més de 700 no hem de defensar què parlam sinó el rei en Jaume es tornaria a aixecar, son pare, no el fill.

Amb això crec que seria molt important centrar la discussió. Hi ha 158 treballadors amb contractes indefinits a una empresa que aquests treballadors no saben quins són els seus drets laborals si el Govern internalitza, que en parlam. Ja, jo trob que no els hem de posar nerviosos aquesta gent, hem de dir clar què volem, els hauríem de dir quins són els seus drets laborals. No hi ha cap comunicació després de 88 dies amb aquests treballadors per part de ningú del Govern. Segurament agafar tots aquests treballadors és impossible, perquè econòmicament no seria sostenible, això ho hem de començar a dir.

També hauríem de dir si realment hauríem de fer un concurs oposició o no, saber si volem una televisió que tenguí un informatiu de mitja hora i amb una estructura ics fixos pot tenir i que la majoria de doblers després de part d'aquests fixos pugui anar a producció pròpia, amb empreses d'aquí on tots aquests al·lots i al·lotes que estudien en aquest moment i que encara no tenen la carrera de periodistes, quan acabin la seva feina saben que hi ha una indústria, perquè no podran entrar a IB3, ja estarà ple, hi haurà hagut oposicions, hi haurà una indústria que creixerà i ells tendran llocs de feina sense haver de fugir a una altra terra.

Per mor d'això ara ens trobam amb la proposició de llei que vostè diu, hem de canviar el director, bé, és que nosaltres volem dur una moció d'aquí quinze dies que aniria un poc per aquí, és a dir, hem de canviar el director, consensem-ho, consensem-ho, però de la seva interpel·lació avui les Illes Balears saben que es prorrogarà, maldament no ho hagi dit taxativament, jo no som beneit, que haurem de prorrogar el contracte amb CBM, almenys un any més, perquè no hi ha ni l'estructura ni tenim els doblers ni sabem exactament cap on hem d'anar.

Crec que dur una proposició de llei on ja parlam d'internalitzar sense concretar, una altra equivocació que jo crec que té aquesta proposició no de llei, que és que baixam de contractació de 500.000 euros a 300.000 euros, i vostè sap, a més, vostè ha estat a un ens, que si contractam una sèrie que tenguí a veure amb noves tecnologies no ens bastarà per a res i hauran de fer trossejats, i després, com que resulta que tenim un consell d'administració que és responsable de les accions de despesa i enviam allà tots els partits polítics una persona, després són responsables del que aproven, i segons el que aprovin després poden acabar a la presó. I si ho posam en 300.000 euros no li fem un favor a l'ens. Miri que no l'hem de dirigir nosaltres, així de clar, però vostè ho sap que si és de ficció no li bastarà per poder tirar qualsevol sèrie endavant.

Davant això, i que aquí hi ha tantes incògnites, tants de missatges a haver d'aclarir, no seria millor reconèixer el més aviat possible, per entrar dins una normalitat, jo ho faig per... El Pi ho fa perquè entrem dins una normalitat, confirmar que hauran de prorrogar, a la proposició de llei només li aprovem l'elecció del nou director i tots els altres conceptes que afecten el model, com que tampoc no tenen clara la internalització d'una manera o d'una altra i no sabem com defensarem els drets de tota aquesta gent que ara durant deu anys, durant deu anys, ha estat subcontractada amb una altra, amb una empresa, amb distintes empreses, com ho farem, no obrim més expectatives, siguem seriosos, ajuntem a la Comissió de Control els experts necessaris que deia vostè, jo estic d'acord amb tots els que ha dit vostè, cerquem el punt d'encontre i tenguem en un any les coses clares.

Crec, jo som un responsable d'això, jo hi era, jo crec que fa deu anys vàrem prendre un mal camí respecte del model, jo no em vull equivocar un any més prorrogant aquestes coses, però no em vull equivocar fent modificacions perquè al pacte li interessa que ens equivoquem deu anys més, perquè d'aquí quatre anys, quan entri, o d'aquí vuit, quan entri un altre govern, o d'aquí dotze, quan sigui, n'entri un altre, tindrà la legitimitat de tornar-ho a canviar, i no arribarem mai a tenir un model com toca, no arribarem mai a crear una gran indústria audiovisual i no arribaran a tenir mai els professionals, periodistes i altres professions, informàtics que es necessiten allà dins i administratius i això, no arribaran a tenir mai una seguretat en la seva feina.

Li deman, Sra. Consellera, seguretat per a tot el sector, i, què vol dir avui seguretat per a tot el sector tant productores com treballadors? Saber on anam, saber on anam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. En temps de contrarèplica del Govern, per cinc minuts, Sra. Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Gràcies, president. Sr. Font, vostè diu que ha estat en contacte amb gent de dins la televisió i que hi ha parlat. Em sembla molt rar que els sindicats, per exemple, no li hagin dit

que una de les primeres visites que vàrem tenir a la conselleria va ser amb els diversos sindicats que hi ha dins IB3, els diversos sindicats tant del personal intern de la televisió com del personal que depèn de les productores. Aquesta consellera s'ha entrevistat amb tothom, tothom és un senyal inequívoc de l'interès que hi ha pel futur d'IB3 en aquesta comunitat autònoma el fet que de les primeres sol·licituds d'entrevista que vàrem rebre a la conselleria quan vàrem assumir el càrrec va ser gent relacionada, persones, treballadors, empresaris relacionats amb IB3. Cosa que vàrem agrair molt. Una de les primeres reunions que vàrem tenir va ser amb el Sindicat dels Treballadors de dins IB3, una altra amb els de CBM i altra amb les diverses associacions de l'audiovisual que hi ha a les Illes Balears que, com vostè i jo coincidim, són una indústria a reforçar, una indústria a donar suport. És a dir, estam d'acord amb açò, la indústria de l'audiovisual és un sector econòmic molt important, que dona molta de feina i que n'hauria de donar més. Sabem també cert, i hi estam d'acord, que IB3 ha de ser el motor generador d'aquests llocs de feina.

Per tant, ja li dic que em sap greu que no l'hagin informat bé quan ha anat a entrevistar-se amb aquestes persones, però és igual, sàpiga que m'he entrevistat amb tots i a tots els he donat el mateix missatge, els he donat el missatge sobretot de tranquil·litat i de calma, és a dir, mentre aquí en aquesta cambra no aconseguim el consens per canviar de director i per canviar el model la televisió ha de continuar, és a dir, ells han de continuar treballant amb la calma i amb la tranquil·litat que sigui possible. Als productors també els vàrem dir açò que li acab de dir a vostè, que són una clau fonamental per al funcionament d'IB3.

Vostè insistia una altra vegada amb el tema d'internalitzar o no internalitzar els informatius. Li repetesc la meua convicció, per a mi és adequat, també li repetesc que és complicat fer-ho, però de moment el canvi en la proposició de llei hi és.

I també li he de dir, vostè insisteix amb el tema de si prorrogar o no prorrogar CBM, entre totes les altres intervencions dintre de les possibilitats d'aquesta consellera que no és intervencionista dintre d'IB3, tal com vaig dir el primer dia que ho vaig assumir, el que hem fet també ha estat açò, estudiar els tipus de contractes que hi ha en vigor, els que estan a punt de caducar, els que caducaran d'aquí uns quants mesos, etcètera, per fer un seguiment de tot açò. Li he de dir que el contracte de CBM és un dels que ens hem mirat i també li he de dir que ja hi ha gent treballant amb la possibilitat de no renovar aquest contracte. Per tant, s'haurien de fer nous plecs, etcètera, per mirar d'obrir un nou concurs per veure qui s'hauria de fer càrrec dels serveis informatius d'IB3 fins que aconseguim, bé, dur endavant aquesta sí o no internalització dels serveis informatius.

Per tant, Sr. Font, estigui tranquil, estigui tranquil vostè i també vull donar un missatge de tranquil·litat als treballadors, vull dir, vostè sap d'on venim tots i, per tant, per a mi açò és molt important, els treballadors d'IB3 han d'estar tranquils i des de la conselleria és açò que els volem transmetre, hem de continuar treballant tots junts per fer d'aquest mitjà de comunicació el mitjà públic que ens mereixem els ciutadans de les Illes Balears.

Per aconseguir açò, insistesc, el que hem de fer ràpidament és tornar la normalitat institucional a l'ens. S'ha de trobar ja un equip de direcció que dugui endavant aquesta normalitat, que faci passes perquè la gent quan encengui la televisió, quan encengui la ràdio escolti o vegi una programació que compleixi aquesta funció de servei públic, a partir d'aquí tot seran millores, a partir d'aquí es podrà millorar. Vostè i jo estam d'acord amb açò, IB3 és un mitjà de comunicació necessari per a les Illes Balears i és cert que probablement hauríem de defugir ja de debats estèrils de model i de llengua, etcètera, però per a mi encara és molt important dir-ho perquè encara ara, fins fa molt poc, hem tengut tots aquests problemes dels informatius, si salaven o no salaven.

També li he de dir, no sé si és aquí el lloc on anunciar-ho, però l'actual director en funcions de la televisió va comunicar fa pocs dies a la conselleria que a partir de dia 1 d'octubre els dibuixos animats del matí ja serien en català una altra vegada. És a dir, fem passes a poc a poc, però sobretot, Sr. Font, li deman la seva col·laboració i la de tota la cambra per aconseguir la normalitat institucional per tirar endavant el nou model, el nou projecte que sortirà d'aquest ample debat sobre la nova ràdio i televisió de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 5376/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a posicionament del Parlament de les Illes Balears davant la voluntat separatista d'alguns partits polítics catalans i solidaritat envers els seus ciutadans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les proposicions no de llei i debatrem, en primer lloc, la RGE núm. 5376/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a posicionament del Parlament de les Illes Balears davant la voluntat separatista d'alguns partits polítics catalans i solidaritat envers els seus ciutadans.

Intervé pel Grup Parlamentari Mixt el Sr. Xavier Pericay, té la paraula, Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Esta es la primera proposición no de ley que Ciudadanos, integrado en el Grupo Mixto, presenta en este parlamento, pero no es una proposición inédita en sede parlamentaria, se ha presentado hasta la fecha, con este mismo texto, sin modificación alguna, en seis parlamentos autonómicos españoles, donde ha sido debatida y aprobada. En otros parlamentos la iniciativa ha sido bloqueada o simplemente diferida, es el caso de esta cámara, donde los avatares reglamentarios han querido que un debate pensado para antes de las elecciones catalanas del pasado domingo, acabe teniendo lugar dos días más tarde de su celebración. Pero no importa, porque el objeto de esta proposición no de ley que hoy presentamos sigue siendo el mismo, alertar sobre lo que está ocurriendo en Cataluña y

recordar que éste es un asunto que no afecta sólo a los catalanes, sino al conjunto de los españoles.

Durante los últimos años, hemos visto cómo la acción de un gobierno autonómico, el de la Generalitat Catalana, iba corroyendo por diferentes vías valores tan importantes como la libertad, la igualdad o la justicia, y cómo ponía en pelibrio algo tan importante, algo tan sagrado como la convivencia entre los propios catalanes y entre éstos y el resto de los españoles, cómo enfrentaba a unos con otros, cómo nos enfrentaba, en definitiva. Por lo demás, las vías utilizadas para hacer posible ese enfrentamiento han coincidido, por paradójico que pueda parecer, con las de cualquier movimiento revolucionario de masas, el recurso a la agitación, al adoctrinamiento y a la propaganda, nada que no hayamos vivido ya en la vieja Europa, aunque eso sí, hace muchas décadas y en tiempos que uno creía felizmente pasados y enterrados.

Esa situación ha derivado, no podía ser de otro modo, en un desafío al estado de derecho, sentencias que no se cumplen, consultas convocadas y celebradas al margen de la ley, injurias a los símbolos y a las máximas instituciones del Estado. Y el último estadio de ese proceso de desobediencia lo hemos vivido en las recientes elecciones catalanas, donde una de las candidaturas en liza ha renunciado a presentar un programa electoral en su afán por convertir en plebiscitarias lo que, con la ley en la mano, no eran más que unas elecciones autonómicas, o sea, en un afán por iniciar un proceso que de llevarse a cabo desembocaría en una declaración unilateral de independencia por parte del parlamento regional y que vulneraría, no hace falta añadirlo, la Constitución española, el Estatuto de Autonomía de Cataluña y toda norma del ordenamiento democrático vigente que se le cruzara por el camino.

Y es precisamente ese ataque frontal a la Constitución lo que justifica, a nuestro entender, esa proposición no de ley que Ciudadanos ha impulsado en los doce parlamentos autonómicos en los que tiene representación. Porque la Constitución de 1978 ha sido y sigue siendo, trans casi treinta y siete años de vigencia, la garante de que los ciudadanos españoles tengan la condición de ciudadanos libres e iguales ante la ley; de que podamos ejercer los mismos derechos y estemos sometidos a los mismos deberes en cualquier parte del Estado; de que la convivencia haya sido por fin posible en un marco plenamente democrático, después de tantas guerras civiles y de tantas dictaduras; de que formemos parte de esa Europa nueva, la Europa de la unión, la Europa del euro, también, con todas las ventajas que ello conlleva. Una Constitución, en fin, bajo cuyo marco, España y todas las comunidades autónomas que la componen ha disfrutado del más largo período de paz, libertad y bonanza de toda la historia moderna y contemporánea, lo que no significa que esa Constitución sea intocable, que no haya que renovar determinados puntos de su articulado, en absoluto.

Nuestro propio programa electoral, sin ir más lejos, así lo preconiza, pero hay que reformarla con el propósito de mejorarla, no para convertirla, como pretenden algunos, en una fuente de discordia permanente entre catalanes y entre españoles.

Las elecciones autonómicas del pasado domingo han arrojado un resultado cuando menos incierto, quienes las planteaban como un plebiscito han perdido porcentualmente en votos y escaños, con respecto a comicios anteriores, y sumando sus votos a los de una candidatura radical, favorable también a la secesión, ni siquiera alcanzan el 50% de los sufragios. Pero eso no parece, en principio, a pesar de que en estos últimos días hemos tenido también algunas respuestas contradictorias, pero eso no parece disuadirles de sus propósitos, que una mayoría de catalanes se haya manifestado contraria a una declaración unilateral de independencia resulta para ellos irrelevante. De ahí que la presente proposición no de ley siga teniendo, a nuestro juicio, pleno sentido. Entre otras razones, porque incluye en su articulado una petición expresa de solidaridad con todos los ciudadanos de Cataluña, una solidaridad plenamente justificada si se repara en que esa aventura secesionista, porque no puede calificarse de otro modo, está desgastando cada vez más las relaciones sociales, laborales o familiares dentro de la propia comunidad y entre estos ciudadanos y los del resto de España.

Esa trama de afectos, existente desde los tiempos de la dictadura, por hablar de tiempos recientes, y manifestada de forma inequívoca por una inmensa mayoría de los españoles en el período de la transición, y no está de más recordar aquí que nuestra Constitución fue aprobada en Cataluña con un porcentaje de síes superior al 90%, esa trama de afectos, decía, se haya en estos momentos seriamente maltrecha, y no parece que lo que se avecina vaya a servir precisamente de bálsamo.

Ante todo ello, y para evitar que ese deterioro vaya a más y que lo que ahora son roces y desencuentros alcance la categoría de conflicto o, en otras palabras, para evitar que la xenofobia impulsada por el nacionalismo termine derivando en enfrentamiento, Ciudadanos ha planteado en todas España, en una gran parte, en una mayoría de sus parlamentos autonómicos, esta proposición no de ley, porque estamos convencidos de que éste es un problema que nos afecta a todos y de que no hay mejor forma que intentar resolverlo que apelando al esfuerzo y a la comprensión de todos. Algo que difícilmente vamos a lograr si no respetamos las reglas del juego, o sea que el marco legal y su máxima expresión, esa Constitución que garantiza nuestros derechos y especifica nuestros deberes; esa Constitución que nos hace plenamente Ciudadanos, o sea libres e iguales. Los nacionalismos suelen echar mano de supuestos derechos históricos y de supuestos agravios milenarios, todo antes que aceptar las reglas del juego democrático.

Esa proposición no de ley que hoy debatimos en esta cámara no tiene otro objeto, en el fondo, que recordar cuáles son estas reglas y que hay una parte de España en la que son vulneradas, con lo que ello supone de indefensión para millones de ciudadanos.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS per defensar l'esmena RGE núm. 6251/15, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Aquí la pregunta que ens hauriem de fer tots, quan parlem d'aquesta qüestió, la qual evidentment és una qüestió catalana, que obsessiona molt els ciutadans i que ha provocat que la seva primera iniciativa vagi en relació amb una altra comunitat autònoma que no és les Illes Balears, però bé, cada partit és lliure de plantejar els debats com vulgui, la pregunta que ens hauriem de fer és per què el catalanisme, a Catalunya, el catalanisme va col·laborar i va ser impulsor de la Constitució -vostè que lloa tant la Constitució-, un dels ponents constitucionals era de la minoria catalana, i el que ens hauriem de demanar és què ha passat aquests més de trenta anys perquè els que varen impulsar i els que varen protagonitzar aquesta Constitució, avui se sentin exclòs de la lectura que es fa d'aquesta Constitució, aquesta és la pregunta que ens hauriem de fer. I crec que no se la fa a la seva proposició no de llei i crec que és una pregunta molt important.

Li vull, que vostè diu que això dels drets històrics és un pensament dels nacionalistes, li vull recordar que la Constitució que vostè tant defensa parla dels drets històrics i els té incorporats en el seu articulat o a les seves disposicions, per tant no deu ser una cabòria només de quatre nacionalistes.

Nosaltres, amb l'esmena que li hem presentat, volem rompre aquesta polarització a la qual sembla que ens aboca la seva proposició no de llei i la corresponent reacció de l'altre sector independentista, nosaltres pensam que aquesta dinàmica polaritzadora no és positiva, i no és el que pertoca i no és el que podria dur a aquest desig, que es diu però que després no s'exerceix, de trobar harmonia, de trobar convivència, de trobar comoditat a tots els que formen part d'aquesta Estat espanyol, aquest hauria de ser l'objectiu, però el que fem és atiar l'enfrontament, uns i altres.

Perquè clar, les lectures restrictives de la Constitució que s'han fet els darrers anys, el que provoquen és que es vulgui excloure una determinada part de la societat; 2 milions de persones, 2 milions de persones no és poca cosa, i aquests 2 milions de persones l'intel·ligent, entenc jo, no és excloure'ls, l'intel·ligent és intentar incloure'ls, per tant fer propostes inclusives i no propostes excloents. I aquí hi ha molts separatistes, però també hi ha molts separadors i aquesta és una de les coses que tots plegats s'han de fer mirar.

Nosaltres no estam d'acord amb aquesta patrimonialització de la Constitució que s'ha posat els darrers temps de moda, sembla que la Constitució l'han feta determinats grups polítics i que la resta de grups polítics no varem contribuir a fer la Constitució, evidentment hi ha grups polítics que no existien aleshores, això és evident, però sembla que hi ha alguns grups que pretenen ser els únics defensors i garants de la Constitució i que la resta són fora d'aquesta Constitució, quan això va contra l'essència mateixa de la Constitució la qual ha de ser un marc ample on hi hagi possibilitat que tothom s'expressi i tothom defensi les seves idees.

Hi ha una obsessió per la legalitat també, i avui mateix el nostre portaveu parlava de l'incompliment de la legalitat, perquè aquí és molt important que uns compleixin la legalitat

i se'ls ha d'encalçar perquè no compleixen la legalitat, que, per cert, han intentat complir-la en tot moment, perquè han demanat la transferència de la competència per convocar el dret de referèndum i han seguit els procediments legals, però aquí no preocupa gens que s'incompleixi la Llei Orgànica de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears la qual preveu les inversions estatutàries, això, aquest incompliment legal no és gaire important, no? És un incompliment legal de segon ordre, l'important és que aquests altres sí que han d'acomplir la llei. Ho dic perquè tot això és molt discutible, qui compleix i qui no compleix la llei.

Igual que la igualtat, Sr. Pericay, home!, molt iguals no podem ser quan un veu les inversions, com es reparteixen els recursos públics, això és igualtat o no és igualtat? Hi ha igualtat realment o és una arma dialèctica que utilitzam per defensar un determinat projecte, però en el fons no entram a valorar si realment els ciutadans tenen igualtat de prestacions, de serveis, de finançament, etcètera?

I vostè se solidaritza només amb una part dels ciutadans de Catalunya, nosaltres ens volem solidaritzar amb tots els ciutadans de Catalunya, perquè nosaltres el que diem és que es tengui en compte el que han manifestat democràticament aquests ciutadans, tots els ciutadans, perquè de la seva proposició jo entenc que tan sols se solidaritzen amb els que estan, diguem, en la seva línia política, però amb els que no estan en la seva línia política no ens solidaritzam, aquests els podem obviar.

Nosaltres pensam que la Constitució va néixer a un moment polític determinat, marcat per una conjuntura molt determinada, aquesta conjuntura era el que es deia "el renou dels sables", era la pressió dels militars, era passar de la dictadura a la democràcia, però no era un tancament d'un camí, era l'inici d'un camí. I que la lectura adequada d'aquesta Constitució és la seva pluralitat, és obrir-la a la seva diversitat, és construir un projecte atractiu per a tothom. I si el que es pretén és excloure directament una part de gent que no se la pot sentir mai, perquè nosaltres hem fet una lectura poc atractiva per a ells, crec que anam per un mal camí.

I per això aquesta esmena que nosaltres hem presentat: nosaltres volem recuperar aquell esperit de la Constitució, aquell esperit de pluralitat, de diversitat, aquell esperit obert i aquell esperit on hi càpiga la diversitat d'idees, i per això entenem que la seva proposta va en un sentit que no és precisament el d'allargar la mà i intentar trobar una solució conjunta a totes les tensions territorials que existeixen, perquè les tensions territorials, per molt que no existeixen, continuaran existint. I per tant el que hauriem de fer és entrar a la reforma i no ser impassible la qual cosa és el que s'ha fet fins ara per part del Govern de l'Estat. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam amb les intervencions de fixació de posicions dels grups que no han presentat esmenes. Intervé, en primer lloc, el Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miguel Àngel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Intervenim en aquest debat parlamentari i ho fem aprofitant la bona oportunitat que ens ofereix el Grup Mixt per reivindicar el nostre posicionament en defensa de la legalitat, però també d'acord amb el diàleg inevitable entre el Govern d'Espanya i la comunitat catalana; una bona oportunitat per reafirmar la nostra acceptació de l'estat de dret, de la democràcia, de la convivència, de la llibertat i del fet d'estar tots units dins el marc jurídic vigent, sense que això suposi immobilisme absolut, però sí compromís amb les regles del joc que ens hem donat. Una oportunitat per demostrar la necessitat de defensar allò que voluntàriament tots els que som aquí, els 59, vàrem prometre o vàrem jurar, i no és altra cosa que el nostre compromís d'acatar i defensar la Constitució en la seva integritat.

I ens reafirmam en aquests compromisos de la mateixa manera que els espanyols ho varen fer l'any 1978, quan van decidir restablir la llibertat i restablir la democràcia, i van aprovar, per àmplia majoria, la Constitució espanyola, una conseqüència del més ampli consens aconseguit mai entre espanyols; la Constitució de la concòrdia, de l'Espanya constituïda en un estat social i democràtic de dret que reconeix i garanteix el dret a l'autonomia de les nacionalitats i les regions que la integren, fruit del més ampli consens aconseguit, com dic, mai entre espanyols.

Una Constitució que estableix que la sobirania resideix en el poble espanyol i que proclama la indissoluble unitat de la nació espanyola, on no hi cap per tant ni la celebració d'una consulta sobre la segregació d'una part del territori espanyol i molt menys una declaració unilateral d'independència, per no ser prevista ni tan sols a l'ordenament jurídic internacional. Això no obstant, avui dia continua havent-hi els que tot això ho volen posar en risc, hi ha els que amenacen aquest ordre constitucional, aquesta voluntat de concòrdia, són aquells que fomenten un projecte polític que no vol comptar amb els altres, sinó prescindir-ne, que els vols excloure i que els vol apartat. Es tracta d'un projecte polític que no pretén mantenir el bé de la convivència, sinó perseguir la separació i provocar un dels moments més compromesos de la nostra història recent.

I sense risc d'equivocar-me, m'atreveix a dir que la situació que ha viscut Catalunya i Espanya és la més complexa i la més compromesa per a l'ordre constitucional des de l'any 1981. Avui, dos dies després des que el poble català es manifestés contrari a la secessió i contrari al despropòsit, continuen essent molts els catalans que veuen amb profunda tristesa com en el si de la seva societat es vol la ruptura, es vol donar l'esquena a la resta, es vol trencar amb el passat, amb el present, amb la geografia i amb la història. Però la història de Catalunya i la història d'Espanya des que es va iniciar la transició política ha estat una història comú, d'èxit econòmic i d'èxit social, malgrat la crisi internacional i nacional, malgrat malentesos, dificultats i errors compartits, els actius avui sumen molt més que els passius.

I aquesta voluntat de no conèixer que significa qualsevol projecte separatista comporta una regressió, una regressió històrica, política, social, econòmica, cultural i ètica, però sigui

com sigui cert és que també són molts els espanyols que som a l'altre costat, potser avui som més que mai, i ens resistim i no ens resignem a acceptar aquesta sensació de realitat excloent. Som molts els espanyols als quals ens resulta insofrible la idea que un català sigui estranger a Espanya o la idea que un galleg o un andalús sigui estranger a Catalunya. No hem de renunciar mai a defensar l'ordre constitucional i més precisament en aquest moment, el moment on Catalunya ha aconseguit el major grau d'autogovern possible en tots els àmbits, polític, econòmic i social. Un moment en el qual la llengua i la cultura catalana té una vitalitat extraordinària, una magnitud educativa, dimensió geogràfica, un suport polític institucional i uns recursos pressupostaris tan amplis com el dia que, en virtut de la Constitució i en virtut de l'Estatut, Catalunya va recuperar definitivament el seu autogovern.

I tots aquests espanyols no hem de rendir-nos davant el desafiament sobiranista, hem d'acceptar el repte, defensar la legalitat vigent i la convivència pacífica entre tots els espanyols de bé, perquè es tracta precisament d'això, d'un desafiament que pretén posar a prova la resistència, no només del nostre ordre constitucional, sinó que pretén posar a prova la capacitat de resistència d'una comunitat per mantenir la seva identitat com és la nació espanyola.

I arribats a aquest extrem, crec que val la pena, crec que és tremendament necessari recuperar paraules d'un gran home d'Estat, i així ho reconec, invocar la figura d'un expresident de Govern, del Sr. Felipe González Márquez: *“Si Cataluña o el País Vasco tiene intención de separarse a mi me amputan parte de mi identidad. Y yo lo que digo es que si alguien quiere hacerlo, que cuente con mi opinión, yo me siento español, no concibo España sin Cataluña y me gustaría ser consultado.”*

I senyores i senyors diputats, no podem estar més d'acord amb aquesta afirmació, una reforma constitucional que suposi un canvi substancial en el model d'Estat ha de ser una decisió del poble espanyol en tota la seva dimensió, titular de la sobirania nacional i d'acord amb els procediments previstos a la Constitució espanyola que es recullen en el seu article 168 i no els que triïn els rupturistes de forma unilateral. Per tant, el reconeixement d'un nou subjecte sobirà, el poble català, requereix d'una prèvia decisió constituent, i que pertanyi íntegrament, universalment, al poble espanyol, canalitzada, com dic, mitjançant l'article 168 de la norma fonamental. Menyspreava, i així ho feia, la Constitució Artur Mas, en la seva condició, a més, de president de la comunitat autònoma de Catalunya, menyspreava els procediments i en definitiva menyspreava la llei, quan deia: *“Si es pot fer per la via del referèndum perquè el Govern espanyol ho autoritza, millor. Si el Govern li dona l'esquena i no autoritza cap tipus de referèndum ni de consulta, doncs cal fer-ho igualment.”* Aquest plantejament era i avui és inacceptable, entre d'altres coses perquè la llei no ho suporta, la llei no ho resisteix.

Tot, cal dir-ho, les intencions d'Artur Mas eren i continuen essent una aventura cap a cap lloc, perquè, a més de trencar les regles d'un joc compartit, la independència, no garanteix majors graus de llibertat als ciutadans ni més prosperitat per a la ciutat catalana, la qual podria quedar fora del reconeixement de la comunitat internacional i per tant de la Unió Europea. L'agitació i la promoció del sentiment independentista català ha

derivat cap a un enfrontament amb el Govern espanyol, Govern espanyol envers Catalunya, però es tracta de discrepàncies dins de l'imperi de la llei que han de ser resoltes amb el diàleg i els acords, s'ha de resoldre, però com passa, com succeeix a qualsevol democràcia sensata i madura.

No ens hem de creure, perquè no és cert, que Catalunya està sotmesa a un espoli per part d'Espanya, ni el comú dels espanyols, ningú no té un sentiment de menyspreu cap a Catalunya, Catalunya suscita afectes, suscita admiració i reconeixement, entre d'altres raons, perquè sense aquesta, sense la seva llengua, sense la seva cultura i sense la seva aportació solidària no es pot entendre l'Espanya democràtica i l'Espanya plural. Per la qual cosa, si se'ns pregunta si estam a favor que cap parlament, govern o institució política pugui desobeir les lleis democràticament aprovades, ni les resolucions dels tribunals, ni situar-se per sobre de la sobirania popular que correspon, d'acord amb la Constitució, al poble espanyol, diem que sí, que estam a favor. Si se'ns pregunta si ens reafirmam en la plena vigència de tots els principis democràtics que emanen de la Constitució, diem que sí que ens reafirmam. Si se'ns pregunta si ens solidaritzam amb tots els ciutadans de Catalunya, el repte a les llibertats, a la igualtat i a la democràcia que suposa la intenció d'algunes forces polítiques d'incomplir la Constitució, diem que sí que ens solidaritzam amb ells i amb la resta d'espanyols que defensam la unitat d'Espanya enfront del decidit desafiament sobiranista. I si se'ns pregunta si ens comprometem amb la construcció del projecte comú, que és Espanya, de la mà dels nostres conciutadans catalans, diem que sí i, a més, avui més que mai.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Intervenció per fixar posicions del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sra. Presidenta. També dir que ens agrada que poc a poc aquesta cambra s'apropi poc a poc a la ciutadania, començant per les salutacions les quals no tan sols van dirigides a les persones que som aquí dins, sinó que van dirigides a tothom.

Bé, la presentació d'aquesta proposició no de llei, a més de mostrar un excessiu interès polític per debatre qüestions que no concerneixen aquesta comunitat autònoma, és de les que fan pensar que ens trobem en el futur, a manera de la pel·lícula *Minority Report*, un grup de tres cognitius, liderats per un capità addicte a la *neuroin*, és capaç d'anticipar els delictes que es cometran en un futur proper. Amb similar clarividència, ara, se'ns anticipa el precrim constitucional en el qual uns malvats independentistes atemptaran contra el poble que necessita de la nostra solidaritat.

Aquesta tossudesia ens porta a una situació de paroxisme que té més a veure amb l'electoralisme d'intentar guanyar les

eleccions generals amb dreceres, en lloc d'intentar resoldre els problemes de fons, com per exemple el patiment d'un sistema corrupte que acaba amb l'actual president de la Generalitat, imputat avui mateix.

La nostra solidaritat amb Catalunya la tenim, és aquí, la tenen les famílies desnonades, la tenen les famílies que no poden pagar els subministraments de llum i d'aigua, la tenen les persones que poden tenir una malaltia greu essent a les llistes hospitalàries en espera de ser ateses o operades, la tenen les persones sobreexplotades que treballen en el sector turístic i les que no treballen en el sector turístic, la tenen les treballadores i treballadors de Mundo Senior que, amb la incertesa de saber si treballaran aquest hivern, són les veritables víctimes d'aquest duel de titans entre Iberia i Globalia Barceló per al control del turisme de l'IMSERSO.

Però sembla que al seu grup solament li importa aquest tipus de solidaritat interessada que únicament cerca el rèdit polític i no el benestar de la gent. Nosaltres també ens solidaritzem amb tots els ciutadans de Catalunya, sobretot davant el repte d'haver decidit amb el seu vot, únic i determinant de la legitimitat en una democràcia, com i per qui desitgen ser governats.

Alguns volen obviar que la democràcia es basa precisament en la possibilitat que sigui la ciutadania amb el seu vot, en eleccions democràticament convocades, la que decideixi el seu futur i les condicions amb les quals desitja ser governada, i obviant això obliden que les dictadures també s'exerceixen mitjançant lleis, però una llei mai no pot ser o estar per sobre de la voluntat dels ciutadans que pretén de regir. Aquesta és la gran diferència entre la democràcia i la dictadura.

Sorprèn que un partit denominat Ciutadans sigui precisament qui pretengui que aquest Parlament ignori la voluntat, lliurament manifestada per milions de ciutadans, fins al punt de pretendre que des d'aquí deslegitimem la resolució que puguin prendre els seus parlamentaris lliurament i democràticament triats. Sí, com pretenen amb la proposició no de llei presentada, les lleis fossin la presó que posa murs a la voluntat sobirana de la ciutadania encara seriem governats per lleis del Moviment, doncs la Constitució la qual tant diuen respectar, va ser elaborada per unes Corts que van violar les lleis franquistes vigents en aquell moment.

Pretén Ciutadans dir-nos que hem d'ignorar la Constitució perquè va ser redactada per unes corts constituents, infringint les lleis de llavors? Igual es volen semblar al PP i volen ser hereus d'aquells que van votar en contra de la mateixa i ara l'empren per frenar la voluntat popular de canvi d'una immensa majoria de ciutadans per als quals la Constitució ha quedat ja desfasada i necessitada d'un procés constituent. Un procés constituent que inclogui la participació de totes i tots, on la paraula llibertat ha de ser el camí on capiguem totes les nacions i persones, on per ser lliures no deixem ningú enrera, on les persones siguem el primer i el segon i no els empresaris i els banquers, un procés on es rescatin persones i no els bancs.

Aquest Parlament, però, el contrari del pretès pels hereus del franquisme, ha de recordar qualsevol reivindicació democràtica de canvi, especialment si ve avalada per una gran

majoria social. Clar que des de Podem ens agradaria que els catalans compartissin amb nosaltres el mateix temps electoral i que ens ajudassin a treure Rajoy del Govern, des del qual tant de mal ha fet als drets de tots els espanyols i espanyoles, especialment de les més necessitades.

Però, no perquè no ens pugui agradar el resultat podem impedir que es parli a les urnes, Espanya hagués pogut ser una gran nació de nacions si una d'aquestes no s'hagués obstinat durant els últims 300 anys a assimilar la resta i imposar les seves lleis i la seva llengua i la seva història sobre tota la resta, sobre totes les altres. Resulta paradoxal que els que més parlen d'unitat d'Espanya són els que més feina han fet per trencar-la amb els seus discursos sectaris incitadors de l'odi; que els que més s'emboliquen amb la bandera són els que més la utilitzen de manera grollera per als seus interessos particulars; que els que s'autoproclamen patriotes, després, a l'hora de pagar impostos, semblen massa interessats en la nacionalitat suïssa, i que molts ara es posin les mans al cap perquè un 48% de catalans diguin que volen anar-se'n d'Espanya, quan, des de fa anys, sistemàticament, els seus portaveus els titllen de *paletos*, d'aldeans, de nazis i fins i tot d'etarres, i d'altres qualificatius plens d'amor i carinyo, com podeu comprovar, i que són perfectes per tenir un estat cohesionat i amb plena harmonia.

Des del Parlament balear correspon ara solidaritzar-nos realment amb els catalans i això comença per rescatar o per respectar el sentit dels seus vots i garantir que, passi el que passi, tindran en nosaltres un fidel aliat disposat a unir forces per millorar la vida de tots els nostres ciutadans, d'uns i d'altre costat del Mediterrani, sense ultratges ni imposicions, ignorant les propostes de partits que l'única cosa que pretenen és imposar-los per la força la seva visió sectària d'Espanya i de la seva constitució.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per fixar posicions del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. I el primer que voldria fer és dedicar aquesta intervenció a un company d'Inca, professor i activista, Miquel Alberó, el qual va morir en accident aquest dissabte passat, precursor de la campanya que tots coneixem d'Enllaçats per la llengua i que, ben segur de ser viu hagués seguit aquest debat amb molt d'interès.

Veig el partit proposant eufòric, després de les eleccions del passat diumenge, pràcticament com si les haguessin guanyades, i envalentits, quan Ciutadans, essent efectivament el principal partit de l'oposició, té un terç d'escons en relació amb la nova majoria de gent de partits que volen el dret a decidir a Catalunya.

La proposició no de llei que veiem avui, per venir d'un partit que diu que reclama el canvi, representa un

posicionament que jo diria d'allò més ranci de la reacció. És una proposició que si l'haguéssim d'etiquetar podríem dir-ne "panespanyolista" o "pancatalanista invertida" i que pràcticament planteja quatre punts bàsics: el primer és el rebuig a la desobediència, d'alguna manera en contraposició a la sobirania popular; la solidaritat amb qui pot patir l'incompliment de les lleis, aquesta gran amenaça; el tercer, refermar la vigència dels principis democràtics de la Constitució i la igualtat dels espanyols davant la llei, i el compromís amb *construcció del proyecto común* que és Espanya.

Jo li hagués respost amb una esmena a la totalitat, com ha fet el Grup d'El Pi, però, com que tanmateix sabia que no l'acceptaria, li faig amb el debat. Primer de tot, per part del nostre grup, benvinguda la desobediència, que és el que ha fet avançar la història de la humanitat; benvinguda la desobediència dels esclaus per acabar amb esclavatge, de Rosa Parks per acabar amb la discriminació dels negres, dels afroamericans a Estats Units, de les dones per reclamar el sufragi universal femení, de Mandela per lluitar contra l'Apartheid, sempre lluitant contra lleis injustes...

(*Alguns aplaudiments*)

... contra lleis injustes, lleis vigents sempre a cada moment de la història, però la desobediència és el que ha fet avançar la història de la humanitat.

Segona esmena a la proposició, solidaritat tota, amb tot el poble de Catalunya i particularment amb el nou govern que pugui sorgir d'aquesta nova majoria, perquè en democràcia parlamentària, que se suposa que és aquest règim del qual ens hem dotat, tot i que és una mica decadent els darrers temps, la sobirania del poble resideix en el Parlament, i en aquest cas en el Parlament de Catalunya. Apel·lació a la vigència dels principis democràtics és pràcticament un insult davant del clam que ha significat en els darrers o que va significar aquesta demanda de democràcia real, per exemple per part del 15M. Em venen al cap aquelles paraules de Javier Crahe de *Me gustas democracia, pero estás como ausente*, quan veig aquesta apel·lació a aquesta democràcia que deim que tenim.

I no diguem ja quan parlem d'igualtat, perquè parlem d'igualtat davant la llei, parlem d'igualtat en l'atenció sanitària, en l'educació, en els serveis socials, i vegem si allò que nosaltres rebem en matèria de serveis públics és igual que el que reben altres comunitats. El dia que presenti una proposició no de llei el grup proposant sobre aquesta qüestió la votarem, efectivament, a favor.

I quarta esmena, sobre la reafirmació d'aquesta Espanya *como proyecto en común* i tal. Jo li diria allò que diu en Pere Sampol, que ja no crec que aquesta Espanya, almanco aquesta Espanya, tenguí cap remei, una Espanya que insisteix a anul·lar i negar la diversitat, que menysprea la pluralitat, que prohibeix preguntar perquè, clar, preguntar és perillós, i alerta perquè et poden imputar, alerta perquè et poden imputar.

Però saben quin és el principal problema, al final, d'aquesta proposició? Que converteix un problema polític en una qüestió jurídica, perquè al final l'apel·lació permanent a les lleis és una

fugida cap endavant o, si volen, cap enrere, si ho comparem amb aquella història de la humanitat que els deia. O no se'n recorden de com va començar tot això?, amb la sentència del Tribunal Constitucional contrària a un estatut que havia estat aprovat majoritàriament pel Parlament de Catalunya, que havia estat confirmat pel Congrés i pel Senat i que, a més, havia estat avalat pel poble de Catalunya en un referèndum. Pot un tribunal contravenir la voluntat d'un poble i això ho resollem amb una sentència? Jo crec que no, efectivament, clar que no. No som capaços de reconèixer que el problema és polític i el problema és de l'encaix, en aquest cas, i no són els únics que tenen un problema d'encaix, de la sobirania dels catalans i de les catalanes expressada democràticament, amb l'encaix d'Espanya, i que això no es pot arreglar amb una sentència judicial?, i que això ha estat l'origen que ha fet que aquest problema vagi cada vegada a més?

Quan s'arriba a paranys així el paper dels polítics és sotmetre les sentències a les lleis o és cercar solucions polítiques, polítiques, i, si cal, modificar lleis injustes? No estan, entre altres coses, per a això, els parlaments i la feina que hauriem de fer tots nosaltres? Aferrar-se a l'obediència a les lleis al final és una posició de comoditat i d'immobilisme; com diria Howard Zinn, l'historiador social autor de la història del poble dels Estats Units, el problema no és la desobediència, com planteja aquesta proposició no de llei, sinó l'obediència; el problema que tenim és d'obediència. El que han de fer els polítics no és assegurar i aferrar-se al compliment de la llei, sinó cercar solucions i adaptar les lleis a les necessitats i a la voluntat de la societat, que com vostès saben evoluciona constantment.

I sobre el tema que ocupa aquesta proposició no de llei i la possibilitat d'aquesta declaració unilateral d'independència que pugui fer un hipotètic govern sorgit arran de la nova majoria de les urnes, li citaré un informe que no han fet ni els de Junts pel sí, ni els de la CUP, ni els de Catalunya sí que es pot, l'ha fet ni més ni manco que el cap de l'assessoria jurídica internacional del Ministeri d'Exteriors d'Espanya fa qüestió de setmanes, i va dir, i diu, bé, evidentment és un informe que diu que en base al dret internacional i a la jurisprudència existent això d'independitzar-se i de secessionar-se i fins i tot l'autodeterminació és inaplicable en el cas de Catalunya i el que vol una part important del poble de Catalunya, que la DUI, la declaració unilateral d'independència *no ha lugar*, però sí que acaba dient aquest informe: "Bé, això és el que diuen les lleis; això és el que diuen les lleis, aquestes són les consideracions jurídiques; una altra cosa és que políticament se cerquin solucions per intentar encaixar aquest problema", i mentre aquesta sortida política, política, no jurídica, que requereix de voluntat de diàleg, de predisposició a negociar, de reconeixement del que tens davant, d'igualtat -aquesta és la igualtat real-, de cercar efectivament un encaix del que és diferent, no aquesta..., aquesta sortida política no es produirà ni amenaçant d'enviar els tancs, ni modificant com pretén el Partit Popular la llei que modifica el Tribunal Constitucional per suspendre aquells governs autonòmics que s'atreveixin a incomplir lleis o sentències, ni amenaçant de "corralito", com ha fet el governador del Banc d'Espanya o el president del BBVA, o, com s'ha fet avui, amb una clara ingerència en la separació de poders en aquesta Espanya tan ideal que vostès defensen i que ja va anunciar *La Razón* el dia abans de les

eleccions, imputant el Sr. Mas per voler consultar el poble, perquè, com els deia, efectivament és perillós demanar a la gent.

No la veig, aquesta voluntat política, a Espanya, no la veig, i molt manco la veig en proposicions com aquesta que debatem avui, que representa no canvis sinó sobretot una hipoteca per a qualsevol canvi per molt que aquest canvi es demani des de múltiples instàncies. Per això el nostre grup no donarà suport a aquesta proposició no de llei, però sí dona suport a la voluntat de desobediència de la nova majoria política a Catalunya, no perquè sigui capritx d'aquests partits i d'aquesta nova majoria, sinó sobretot perquè darrere tenen un massiu suport social reconegut cada vegada més per la comunitat internacional i per la premsa internacional d'aquests dies, perquè pensam que estam davant d'allò que gent com Ramón Cotarelo ja ha començat a escriure, davant la primera revolució democràtica d'Europa del segle XXI, per molt que aquesta es vulgui negar, vulguem mirar cap a un altre costat o cap enrere, ressuscitant conflictes i guerres, enfrontaments i ruptures inexistents, i que s'arreglen amb política i no amb lleis.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Intervenció per fixar posicions del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que, Sr. Pericay, em pensava que aquesta proposició de llei era una broma, però ja veig que no; amb les intervencions de la resta de grups descobreix que no, que no és una broma, que va molt de debò, i a més a més en la seva intervenció fins i tot diria que s'ha superat fins i tot en els termes de la mateixa proposició, perquè açò de vincular xenofòbia i nacionalisme..., no es deu referir a aquests grups, perquè aquests són sobiranistes, el nacionalisme en tot cas deu ser d'aquesta banda, però en qualsevol cas em sembla que presentar una proposició de llei avui aquí en aquesta comunitat autònoma, que té problemes d'atur, de pobresa, de finançament, presentar proposicions de llei en aquesta comunitat autònoma, amb els problemes que tenim avui, és un autèntic despropòsit.

Però no m'estranya, ja ho coneixem. La passada legislatura el Partit Popular, mentre aplicava retallades i mesures que feien patir els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma ens duia proposicions de llei per veure si podia treure endavant una declaració que digués que els Països Catalans no existien; fixi's vostè, açò, açò era la preocupació del Partit Popular. I no m'he de sorprendre, tampoc, perquè el Partit Popular la passada legislatura, quan el Parlament de Catalunya deia alguna cosa sobre les Illes Balears, deia: "Ei!, una ingerència"; deu ser açò també una ingerència? El Partit Popular és el que avui reiterades vegades ha fet referència a la necessitat de complir programa, s'ha de complir programa; bé, idò, no es preocupin, no es preocupin, a Catalunya els grups que han obtingut

representació i majoritària també haurien de complir programa, també han de complir programa.

En primer lloc, en qualsevol cas, el que sí vull dir i vull aprofitar des de MÉS per Menorca és expressar l'admiració i la felicitació al poble de Catalunya per un exercici pacífic, democràtic, d'un procés electoral i d'un procés que es veia esdevenir, per així com l'Estat ha tractat Catalunya durant tants d'anys, unes eleccions també plebiscitàries. Des d'aquest parlament, per tant, el que crec que realment hauria de sortir és una expressió clara en el sentit de respectar l'autonomia, l'autogovern, el procés democràtic del poble de Catalunya, i en aquest sentit no es pot ser més clar: o es respecta o no es respecta l'autonomia del poble català. En qualsevol cas el que fa aquesta moció no és només cercar un posicionament en contra de la independència de Catalunya, sinó que -el que consider més greu- el que intenta també, el que fa, jo diria que amb un tic autoritari, és qüestionar el dret d'autodeterminació, el dret de decidir del poble català, i també a més, fins i tot, diria que el reconeixement de Catalunya com una realitat nacional, com una nació, i ho fa, i ho fa sense cap complex, i bé està, val més que ens coneguem de cara.

No acceptam de cap de les maneres aquest argument en el qual es basa la proposició no de llei segons el qual o hi ha Constitució Espanyola i més enllà no hi ha res, més enllà de la Constitució Espanyola no hi ha vida; deu ser que la resta és la llei de la selva. Però no és cert, sí que hi ha cosa després de la Constitució, més enllà de la Constitució, i és molt important el que hi ha després de la Constitució, i és democràcia, i són drets humans, i són tractats internacionals. I el regne d'Espanya té el deure de respectar també els drets, els tractats de les Nacions Unides, i en aquest sentit entre els drets que necessàriament ha de respectar Espanya hi ha el dret a l'autodeterminació, aquest dret que, com tots sabem, va ser creat pensant en la descolonització, per cedir la sobirania als territoris que antany ocuparen les potències europees, però que avui ha canviat molt. En el segle XXI, amb tot el que ha passat, amb tots els precedents, no hi ha dubte que la lliure autodeterminació és l'única fórmula aconsellable per resoldre pacíficament conflictes on una part no se sent còmoda dins l'Estat. I és que si no fos així quina alternativa hi ha?

En darrera instància quan un poble es vol autodeterminar, quan està decidit a reivindicar aquest dret una i altra vegada, poder exercir aquest dret no se li pot tancar, no es pot tancar en banda, no es pot demanar a aquest poble que es resigni i que calli, i en aquest sentit jo diria que el dret internacional és molt clar, i ho diu el Tribunal Internacional de Justícia en resposta, precisament, a un requeriment de l'Assemblea General de l'ONU; diu textualment que no hi ha cap norma en el dret internacional que prohibeixi o estigui en contra de les declaracions unilaterals d'independència, i no ho diu MÉS, no es preocupi, no ho diu MÉS, ho diu el Tribunal Internacional de Justícia. Açò és, com deia, el que va dictaminar aquest òrgan de justícia de les Nacions Unides. Sabem que és un dictamen fet per a un cas concret, arran del conflicte de Kosovo, tan llarg i tan dramàtic, però és molt interessant, crec, que l'analitzin, ja que el que diu no només és de justícia sinó que crec que a més és de sentit comú.

El cas concret de Catalunya possiblement, probablement, no està contemplat específicament en el dret internacional. De fet és lògic que sigui així. Aquest és un cas que s'està escrivint dia a dia, que els catalans escriuen dia a dia, i en què l'únic cert, allò únic cert, és que el moviment sobiranista català és totalment pacífic i democràtic. Altres casos també van suposar una novetat en el seu moment, i al final l'experiència ens diu que el dret internacional s'hi ha hagut i s'hi ha volgut adaptar. El que passa és que els fets precedeixen les lleis i no al revés, i en aquest sentit, davant la contradicció entre la legalitat constitucional d'un estat i la voluntat democràtica d'un poble part d'aquest estat preval, hauria de prevaler sempre la voluntat democràtica d'aquest poble.

Sobre si el Principat o no, que també es qüestiona en aquesta proposició no de llei, pot ser considerat com a poble o si, sembla, és comparable a una comunitat de veïns o un barri, no es pot..., no crec que sigui just discutir que la comunitat catalana té la condició de subjecte polític amb el dret a decidir; té una història mil·lenària, té una llengua pròpia, té un dret civil propi, té una estructura social i econòmica diferenciada, té unes institucions polítiques pròpies i, sobretot, té una voluntat, que és un element fonamental de com entenem avui les nacions, voluntat manifestada avui i al llarg dels segles, de mantenir-se com a poble i de gestionar-se i de governar-se amb la sobirania que considera necessària per poder viure plenament, com deia, com a poble. La negació de l'entitat de Catalunya com a subjecte polític jo crec que és la plasmació clara de la manca de respecte en aquesta proposició de llei, i de l'Estat, envers les minories nacionals.

Com hem arribat fins aquí? Ja s'ha dit, també. Doncs s'ha arribat aquí perquè precisament allò que esmenta la proposició no de llei sobre la igualtat, perquè el principi d'igualtat a què es refereix la proposició de llei no s'ha complert mai. Hem de parlar d'espoli fiscal, hem de parlar de menyspreu com a nació, de poca entesa amb Madrid, d'inconstitucionalitat definitiva de l'Estat; tot açò ha portat a un poble sencer a concloure que el seu futur, el seu benestar només pot passar per la independència. Hem de parlar de recentralització que patim també en aquesta comunitat autònoma, de procés que patim a través del sistema de finançament, de les inversions que fa l'Estat, de l'escàs marge de maniobra que ens donen les lleis bàsiques de l'Estat, que retallen l'autonomia, la converteixen en pràcticament no-res; recordam les comissions bilaterals, el Tribunal Constitucional, etc., etc. És aquest el model que volem? Nosaltres deim que no, i les Illes Balears com a comunitat d'interessos que hauria de ser i com a comunitat de països que és també pot esgrimir, i molt, motius d'injustícia i de discriminació econòmica, fiscal, social i cultural. Basta recordar que actualment, històricament, som la comunitat autònoma més perjudicada pel sistema de finançament, que ens ha duit a tenir balances fiscals negatives de fins al 14% del producte interior brut.

Però açò no preocupa a la proposició no de llei d'avui, no preocupa, i com que Espanya no rectifica ni pensa rectificar, almenys en veu d'aquests que preparen aquestes proposicions no de llei, des de les Illes lògicament haurem de dir a través de l'exercici del dret a decidir, a opinar i a decidir el nostre futur quin camí volem seguir. Catalunya ens ha mostrat un camí, és el seu, però nosaltres haurem de decidir el nostre. Serà

semblant o serà diferent, però el nostre el decidirem aquí, i aquí el que hauríem de fer és parlar d'aquesta comunitat i de la gent d'aquesta comunitat. Ara bé, si volem fer debat sobre les eleccions autonòmiques de Catalunya benvingut sigui; em sembla que els ciutadans no ho entenen ni ho volen; torna a ser el mateix que vam viure la passada legislatura, Països Catalans, declaració per dir que no existeixen, mentre els ciutadans pateixen retallades, pateixen atur, pateixen el que aquests quatre anys ha estat un dèficit fonamental: no donar la veu al poble, retallar la possibilitat que el poble opini i digui. Vam presentar una proposició de llei de consultes populars; no, no, des d'aquesta bancada sempre no, no interessa que els ciutadans diguin la seva, i avui açò es repeteix, ara de la mà de Ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sra. Presidenta, disculpi, disculpi. En atenció a l'article 77 del Reglament m'agradaria prendre la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA:

No li pertoca, Sra. Tur. En aquests moments té la paraula i la intervenció el Grup Socialista.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Molt bé, Sra. Presidenta. En tot cas li he de dir que no estic d'acord amb la interpretació que fa per evitar que pugui intervenir en aquest debat. L'article 77 em dona dret a adreçar la paraula a la Mesa sempre que faci referència als articles del Reglament, que són els 81, 82 i 83, que m'haurien de permetre intervenir i per tant fixar la posició de Gent per Formentera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Com vostè sap l'article 81.2 diu que la intervenció mínima ha de ser de cinc minuts. Si vostè volia intervenir pel Grup Mixt hauria d'haver avisat aquesta mesa que la primera intervenció era de cinc minuts per a cada un. Per tant no li pertoca, Sra. Tur, ho sent molt.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Presidenta, em permet que li llegeixi literalment l'article 81.1?

LA SRA. PRESIDENTA:

No, és que no li pertoca.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bé, formularé la meua queixa formalment davant d'aquesta mesa. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte. Intervenció per fixar posicions del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Xico Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull manifestar el nostre suport a la queixa que acaba de formular la Sra. Tur, i és una prova que les lleis, que les normes en algun moment s'han de poder rectificar, s'han de poder corregir perquè tothom pugui tenir dret a la paraula en un plenari com aquest.

(Alguns aplaudiments)

Per altre costat, Sr. Pericay, vostè que presenta aqueixa proposició no de llei, li vull manifestar el meu màxim respecte cap a ella, però només coincidim en una cosa, Sr. Pericay, coincidim potser en el pensament que avui tenim un problema, tenim un problema a Espanya i té un problema Catalunya, tenim un problema tots, i que l'hem d'afrontar i l'hem de resoldre. Jo parlar del problema de Catalunya, ahir vaig poder assistir a un debat que hi havia al Club Diari de Mallorca en què participaven vostè i altres diputats d'aqueixa cambra, em pareix molt bé; hi vaig anar perquè em pareixia interessant. Em preocupa més que trasludem aquest debat avui aquí, perquè som dels que pensen que potser no toca, no és l'espai on ens toca parlar de Catalunya; hem de deixar que Catalunya pugui defensar i pugui explicar els seus problemes allà on toca.

I crec que tots coincidirem també que històricament Catalunya no ha estat còmoda dins Espanya, però és un fet històric, no és que nosaltres ho diguem i ho situem que si Catalunya ha tengut un determinat president de la Generalitat des de fa uns anys o des de fa tants..., no, des de fa moltíssims anys. Fins i tot vull recordar, ho dic de cap, ningú hi ha fet referència, durant..., crec que va ser l'any 1932 i si no va ser l'any 1932 va ser entre el 1932 i el 1936, que el Sr. Manuel Azaña ja va dir, parlant d'Espanya, que Espanya no avançaria com a un país modern mentre no es resolgués el problema de Catalunya.

I el problema de Catalunya, per tant, és un problema que avui és més vigent que mai i és més vigent, entre d'altres coses, per les actuacions que s'han fet, crec que no ens podem enganyar, fa cinc o sis anys, no sé concretar-li, un 11 de setembre jo era a Catalunya, hi havia la Diada, vaig passejar per aquella Diada i jo no sé la gent que hi havia, hi podia haver cent i busques de mil persones, dues centes mil persones. Fa dos anys i enguany, fa dos anys vaig tornar ser a Barcelona, i era espantós, crec que es xifrar en més d'un milió de persones les que hi havia a Catalunya reunides, i enguany ja es parlava de prop de dos milions de persones.

Per tant, hi ha molta gent que pensa de manera diferent, que vol resoldre un problema o una situació d'incomoditat en la qual es troba, i crec que és bo que nosaltres intentem fer-ho de la millor manera. El primer de tot que li he de dir és, Sr. Pericay, nosaltres, com a Grup Parlamentari Socialista, li donarem suport o no a la seva proposició no de llei? No, Sr. Pericay, no li donarem suport, per allò dit anteriorment i, entre

d'altres coses, hi aniré entrant, m'ha preocupat que vostè fes una afirmació quan ha entrat, que ha dit, ho havia posat entre cometes: “*Lo que se acerca no va a servir de bálsamo*”. Clar, aquest és un problema, quan tenim un problema hi ha diferents maneres d'afrontar-lo o d'intentar solucionar-lo; nosaltres ens trobam en aquest moment que el problema de Catalunya l'ha d'afrontar un govern de l'Estat que crec que no treballa, amb tots els respectes, per solucionar aquest problema, sinó que poc a poc s'ha anat tirant més llenya al foc.

I com es pot tirar més llenya al foc en un problema com el de Catalunya? Doncs que surtin ministres i deixin entreveure que si no s'arregla, pel constitucional, tal vegada s'hauran d'enviar tancs cap a Catalunya. Avui en dia això no suposa, amb els coneixements que tenim tots, això no suposa que la gent s'espanti, sinó que la gent esdevé valenta, a Catalunya hi ha hagut molta gent que ha esdevingut valenta perquè un els ha dit que se'ls havien d'enviar els tancs, els altres per dir-los que els bancs se'n anirien de Catalunya, els altres que les empreses no voldrien funcionar. I la gent no és beneïta, no està per això, i no ens enganyem, hi ha una Constitució, però tampoc no ens enganyem, hi ha hagut moltíssims països al llarg de la història que s'han independitzat d'allà on eren, del conjunt d'allà on eren, i ho han fet de dues maneres: uns, de manera violenta, crec que avui en dia això no hi cap, i crec que tots podríem coincidir que descartam i eliminam qualsevol element que pugui venir a dir que de manera violenta s'ha d'intervenir Catalunya, i l'altra, de manera pacífica, ho han fet podent votar o poden participar.

On es troba el Partit Socialista? El Partit Socialista, des de fa molts mesos, des de fa molt temps diu que hem de cercar una solució federal, que evidentment aquesta Constitució, la qual, pel que he entès aquí, tots estam d'acord que s'hauria de reformar, que la podríem tocar. En quin sentit, però la podem tocar abans de resoldre el problema o primer volem resoldre d'una manera determinada el problema català i després la toquem? Crec que això només se soluciona d'una manera, amb diàleg, amb diàleg, assegient-se, cercant solucions, cercant quins són els punts d'enteniment entre Catalunya i Espanya.

Entre Catalunya i Espanya hi ha problemes perquè hi són històricament i nosaltres hem de saber com fem que encaixin les dues coses. Des del Partit Socialista s'ha plantejat aquesta solució d'una Espanya federal, i algú es plantejarà i dirà: però bé, quina diferència hi ha respecte del que tenim a una Espanya de les autonomies? Possiblement no massa de sortida, però sí que és cert que una Espanya federal, tenint dos models, una Espanya federal, un model federal simètric o asimètric, el simètric és aquell en què totes les comunitats són igual i tenen el mateix nivell d'autogovern, i l'asimètric és aquell en què tenen un nivell d'autogovern diferent, que avui en dia també pot passar amb les autonomies. Però dins aquesta Espanya federal el que suposaria és, obligatòriament, tornar a parlar, tornar-nos a seure, tornar a veure com fem possible que això encaixi. Perquè si Catalunya majoritàriament diu: jo no vull encaixar dins això, què fem? Els obligam?

Evidentment, jo, i crec que el meu grup, no estaran d'acord amb per la força fer qualche cosa, haurà de ser a través del diàleg, a través de voler col·laborar, de voler cercar una solució a un problema que tenim tots. Perquè clar, es diu molt:

Catalunya tindrà un problema si s'independitza; i tant, però també el tindrà Espanya, no ens convé a ningú, és possible que no ens convengui a ningú. Llavors, com ho fem per les bones? I avui en dia, en el segle XXI, a l'any 2015, només n'hi ha un que és diàleg, diàleg i diàleg.

El PSOE posa damunt la taula una proposta d'acord, posa damunt la taula: Catalunya assegient-nos, vegem el problema que tenim i vegem com el resollem. Però el Govern que tenim actualment no ha fet això desgraciadament, el Govern només ha amenaçat, només ha volgut ridiculitzar, jo m'atreveix a dir-ho així, Catalunya dins Espanya. I això ha portat que cada vegada més gent que no era independentista a un moment determinat digui: doncs sí, doncs som independentista, no aguant més aquesta situació.

Per tant, jo vull repetir una vegada més, i fent referència a la pedra forta que vostè té dins la seva proposició no de llei, que és la Constitució, jo li diria que no es defensa més la Constitució o no la defensa més qui la fa intocable, qui la fa immutable, sinó qui l'adapta als temps moderns, qui l'adapta als dies d'avui i per tant qui la fa útil per a la convivència, aquest defensa més la Constitució. I nosaltres hi som per adaptar una Constitució per a la convivència de tots els espanyols.

Els socialistes volem un projecte comú i compartit i un projecte així no s'aconsegueix imposant, sinó que s'aconsegueix dialogant; un projecte així tampoc no s'aconsegueix amenaçant, sinó que s'aconsegueix cercant, fent tots els esforços possibles. I quan tenim una part, jo sempre m'imagín quan es parla des del Govern central i quan es parla de Catalunya que és com un pare que parla amb un fill o una mare que parla amb una filla adolescent, que amb setze, disset anys té un problema, no es troba còmode dins aquella família i vol anar-se'n, i el pare només l'amenaça amb càstigs, amb el pitjor que hi pot haver, difícilment resol aquest problema, aquest problema podria aguantar com a molt un any o dos fins que la filla compleixi els divuit anys, però quan compleixi els divuit anys se'n anirà. Aquí no es tracta d'acomplir anys, perquè el problema en porta molts, però sí que es pot arreglar només dialogant i intentar entendre quins són els problemes, quines són les ànsies que té aquest fill o aquesta filla adolescent, que no parl de què Catalunya sigui un país adolescent, en absolut, pens que és major d'edat i que sap molt bé el que vol i per tant ho expressa amb les seves votacions, amb les seves decisions, i la resta només tenim com a cosa possible dialogar i parlar amb ells per arribar a un punt d'enteniment.

Per tant, jo crec, o nosaltres creiem que hi ha una solució molt possible, jo no demanaré cap avanç d'eleccions, però el dia que Espanya sàpiga entendre el problema de Catalunya, possiblement cercarà tenir un president, tenir un govern que pugui entendre, que pugui dialogar, que pugui parlar de tu a tu clarament amb Catalunya i entre tots resolguem el problema.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay per fixar-ne la posició i assenyalar-ne les esmenes acceptades.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. He tingut la impressió, escoltant molts dels portaveus dels grups parlamentaris, que jo he dit coses que no he dit o que he escrit coses que no he escrit en aquesta proposició no de llei. Per exemple, sembla recent la Constitució, la Constitució no és intocable, com és natural, la Constitució és perfectament tocable, ho és qualsevol, però el problema és que les coses tenen uns conductes, tenen uns procediments, i el que no pot ser és que hi hagi una part, diguem dels ciutadans o dels partits polítics o de les forces polítiques representades a Espanya que decideixin que les coses han d'anar d'una altra manera, o que hi ha una voluntat popular.

Per cert, el poble català, el poble català el constitueixen els ciutadans de Catalunya i aquests ciutadans, jo ho vull recordar, perquè es fa referència al poble com si fos una entitat que hagi votat a favor de la independència, i això és absolutament fals, n'hi ha prou a repassar un poc les dades. I en tot cas, el que han aconseguit, això sí, és enfrontar mitja part dels ciutadans de Catalunya amb l'altra mitja part, això sí que ho han aconseguit.

En tot cas, també se m'ha retret que aquesta fos la primera iniciativa que presenta el meu grup, m'ho ha retret el Sr. Melià, en teníem una altra però aquesta ens ha semblat que era, per qüestions d'urgència, la que havíem de fer passar davant; és a dir, tot això té a veure evidentment amb un context que també em sorprèn que hi hagi gent que digui: no, no, això és un tema que no s'ha de tractar aquí. No, això és un tema que s'ha de tractar aquí, perquè és un tema aquí i a tots els altres parlaments, insistesc, autonòmics on s'ha tractat, perquè és un tema que ens afecta a tots. Si considerem que és un tema que afecta els catalans, estrictament, i que per tant és un tema que només es pot tractar en el Parlament de Catalunya o que afecta, això que algú diu, Catalunya i Espanya, com si fossin dues entitats separades. Bé, en realitat, que jo sàpiga, Catalunya forma part d'Espanya, encara, malgrat el que algú m'imagin que desitja.

Em fan, per exemple, hi ha també qui diu: parlar d'aquestes coses quan tenim una sèrie de problemes socials, etcètera. A mi em diuen això? Això diguin-ho al Sr. Mas o a tota la gent que hi ha darrera el Sr. Mas! És a dir, si un partit justament ha denunciat aquesta patrimonialització d'aquest tema no és Ciutadans, Ciutadans dic perquè jo puc parlar només en nom de Ciutadans, és evidentment els partits que han posat en marxa tot això, no pas nosaltres.

Se'ns acusa també d'electoralisme. Mirin, jo crec que qualsevol..., això va ser presentat fa..., registrat en aquesta cambra i, a més, a altres cambres de l'Estat, dia 2 de setembre; naturalment, no és una cosa que tinguí a veure, ja he dit abans que ara fa dos dies d'aquestes eleccions, però va ser evidentment presentat en funció d'aquestes eleccions, però perquè creiem, per una raó que no té res a veure amb voluntats electorals, sinó que havíem de procurar que la gent, en general,

els ciutadans espanyols, tenguessin davant d'això, els seus representants com a mínim, tenguessin davant d'aquest problema que els afecta la percepció justament que és un problema de tots i no un problema estrictament d'una part.

Hi ha qui diu que estic eufòric, Sr. Abril, efectivament, estic molt content, eufòric no ho sé, content sí, però no té res a veure amb la proposició no de llei, no mescli una cosa amb l'altra. Estic content pels resultats que hem obtingut diumenge passat, però això és una altra cosa que no té res a veure amb això. M'agradaria també que no es mesclassin evidentment coses que no tenen res a veure. Vostè ha fet una defensa de la desobediència, a mi em sembla molt bé, tothom té dret a fer una defensa de la desobediència, però ha pensat mai que si estiguéssim tota l'estona desobeint com acabaríem? Ha pensat mai que si no hi hagués un marc regulador, en aquest cas hi ha un marc regulador magne en aquest estat, que és la Constitució, com a tots els estats democràtics, hi ha una constitució. D'aquest marc, evidentment, en pengen una sèrie de lleis, de drets, de deures, de llibertats, del que vulgui, la igualtat, que aquí també (...) la igualtat, hi ha molts problemes en un estat de dret. Però això no té res a veure amb la igualtat, això té a veure amb problemes concrets que tenen a veure també amb la manera de gestionar, per exemple, doncs un finançament, efectivament, o simplement qualsevol altra cosa que requereixi solució.

Però insistesc, una solució que ha de ser necessàriament interna, una solució que si consisteix a modificar aquesta Constitució, doncs ha de ser entre tots i ha de ser evidentment també fruit d'aquest diàleg, un diàleg que, com és natural, hi ha de ser, però la política..., i el diàleg evidentment ha de ser un diàleg polític, ho deia, és l'hora de la política i no és la llei. No, escolti, es que la política és dins la llei, com poden separar una cosa de l'altra? Això és el que a mi realment em meravella d'aquest debat.

Kosovo. Bé, per favor, tot això que reclamam aquí d'alguna manera és a l'articulat mateix de la Constitució, per tant em sembla que és tenir el cap...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay ha d'anar acabant, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... -de seguida acab-, ... tenir el cap a una altra banda.

I res més, simplement agrair-los evidentment les seves aportacions. Indicar que, com és natural, no acceptam, no podem acceptar aquesta proposició no de llei de supressió que ha presentat El Pi, perquè evidentment és contrària a la que nosaltres presentam, i perquè també nosaltres presentam aquesta proposició no de llei a diferents parlaments...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... i a tots el text ha de ser el mateix. De totes maneres, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Votam.

Vots a favor, 19; vots en contra, 37. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 5375/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat per a 2016.

A continuació, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 5375/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat per a 2016.

Intervé pel Grup Parlamentari Socialista, per defensar la proposició no de llei, el Sr. Andreu Alcover. Té la paraula el Sr. Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bon dia. Que els pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2016 afecten de manera discriminatòria aquesta comunitat autònoma és una cosa que ja no dubta pràcticament ningú, jo crec que no ho dubta ni la bancada de la meua dreta, és un fet. Per tant, tornar dur a plenari una PNL que afecti el pressupost i en definitiva el que podrà gastar aquesta comunitat l'any 2016 és més que oportú, és cert que no és la primera que fem, és cert que a la Comissió d'Hisenda ja n'hem debatudes dues, aquí vàrem debatre una PNL d'increment del dèficit, totes varen ser aprovades, crec recordar, una per unanimitat, però també és cert que a Madrid hauríem d'aixecar tant la veu que se'ns hauria d'escoltar, ens hauríem de fer escoltar i de manera que qualsevol discussió i argument que plantejem i que posem damunt la taula sempre serà positiu.

Per entrar només en un parell de dades dels pressuposts generals del 2016, són especialment lesius per a aquesta comunitat en tres àmbits: ens posen a la cua del finançament en termes absoluts, ens posen a la cua en percentatge d'increment respecte del 2015, cosa rara, perquè en teoria aquesta comunitat és la que incrementa més la millora de la recupera econòmica. Som a la cua també del finançament per càpita. A les entregues a comptes, saben que és una part substancial del finançament autonòmic, una part és l'entrega a compte i l'altra és la liquidació al cap de dos anys del que realment ha estat la participació dels ingressos reals recaptats per l'Estat a la comunitat autònoma en qüestió, Balears puja un 0,23%.

Una cosa que encara que no li don cap tipus d'explicació, no l'he trobada, tal vegada el Partit Popular ens podrà il·lustrar, com és possible que la previsió per a IVA de l'any que ve baixi un 10%? Bé, segurament vostès m'il·lustraran, jo no hi he trobat una explicació massa lògica, quan la mitjana pugen i la mitjana d'increment és d'un 2%.

L'aportació total dels pressuposts generals de l'Estat, que són les entregues a compte, més la liquidació, en aquest cas corresponent a l'any 2014, de la comunitat serà de 2.168,2 milions d'euros, molt inferior a la mitjana i molt inferior a altres comunitats de població similar, per exemple Extremadura, Múrcia o Astúries mateix.

Les entregues a compte i liquidació és de 1.926 euros per càpita i només ens superen València i Canàries, vull recordar que Canàries té un REB específic aprovat que és el que nosaltres hauríem d'haver tengut enguany, però que no s'ha fet. I vista la discussió de la PNL d'abans vull dir que aquí hem de tenir un REB per justícia, com diu un company meu: "nosaltres no és que siguem separatistes, és que estam separats" i hem de compensar aquesta separació física que realment tenim.

De mitjana d'inversions, n'hem parlat moltes vegades, 142 euros per habitants surt una mitjana de 238, tot això fa que siguin uns pressuposts lesius i discriminatoris amb aquesta comunitat autònoma. Tot això fa que per moltes vegades que discutim d'aquests pressuposts mai no serà suficient mentre a Madrid no se'ns escolti i facin alguna mesura per pal·liar aquesta injustícia.

Contrastada aquesta evidència, i és de justícia i legalitat, certament al PSIB hem iniciat un parell de PNL -ja ho he dit abans-, una, les inversions estatutàries es va aprovar per unanimitat, la del límit de dèficit es va aprovar per majoria, no per unanimitat, i d'aquesta tenc la impressió que almanco algun punt es podria intentar aprovar per unanimitat, ho veurem després en la votació, sobretot per alguna esmena que hi ha.

De fet, la de la Comissió d'Hisenda de dia 8, la que aprovarem per unanimitat, vàrem aprovar una proposició no de llei a instància d'aquest Grup Parlamentari Socialista, on es deia textualment: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a incloure als seus pressuposts generals les inversions previstes en la disposició transitòria novena de la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer", l'Estatut. Punt segon: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a utilitzar els mitjans necessaris, inclosa la via judicial, per exigir a l'Estat el compliment de les inversions previstes en la disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia." Precisament, no directament relacionada amb aquesta PNL sinó amb una esmena que han presentat conjuntament MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem, als quals vull agrair, és particularment convenient i adaptable a la nostra redacció primera, aquesta esmena, que la llegiré amb permís dels grups, perquè l'havíem parlada abans, parla que "El Parlament de les Illes Balears insta els diputats i diputades elegits a Balears i al Congrés dels Diputats, així com els senadors i senadores que representen Balears a votar a favor d'aquelles esmenes presentades als pressuposts generals del 2016 tendents a donar compliment a l'acord unànime pres a la Comissió d'Hisenda de Pressuposts referent a les inversions estatutàries". Eren tots els que vàrem dir, els que vàrem aprovar que instàvem a utilitzar qualsevol mitjà, fins i tot el judicial, per incloure les inversions estatutàries. Evidentment, de moment no arribam a tant, però sí que volem instar els diputats i diputades que, aquelles esmenes que vagin a favor de l'acord unànime, almanco les votin a favor.

No tenc cap dubte del que votaran els diputats i senadors del Partit Socialista, malauradament encara tenc algun dubte del que votaran els diputats i senadors del grup parlamentari, i dels senadors, del Partit Popular, és més encara tenc algun dubte de si vostès aprovaran aquest punt de la PNL, per tant, imaginin quins dubtes he de tenir respecte dels de l'Estat, encara molt més.

També s'han presentat cinc esmenes que si volen els en faig cinc cèntims i després em poden contestar, així es generarà una mica més el debat, a les quals crec que no són directament relacionades amb la proposició inicial que s'havia presentat, una s'ha fet de substitució, se substitueix una cosa..., nosaltres volíem parlar dels pressuposts generals de l'Estat del 2016, en concret de les inversions i la discriminació amb aquesta comunitat, vostès parlen d'una altra cosa. Escoltin, no podem acceptar una cosa que en substitueix una altra, presentin-ne una altra i li assegur -li assegur- que m'agradaria discutir-la, aquesta, li ho asseguro, perquè que un escrit del PP, firmat per vostè, Sr. Camps, i per la Sra. Prohens, digui que una llei del Sr. Aznar ha causat arbitriarietat i inestabilitat actual no té preu... bé, jo fa estona que vaig aprendre a llegir, però això ho tenc aquí davant... No, no, perdoni: "que elimini l'arbitriarietat i inestabilitat actual", i ho fa referit a una llei del Sr. Aznar, escolti, no som jo qui l'ha redactada com es pot imaginar.

Respecte de la resta, en faig cinc cèntims que em queda poc temps, quan parlem del FLA "l'esforç de l'actual Govern de l'Estat per tal de donar liquiditat a les comunitats autònomes", hem de tenir en compte que l'Estat no ha donat liquiditat, qui s'ha endeutat ha estat aquesta comunitat autònoma, Sr. Camps, qui paga els interessos i el capital d'aquest deute és aquesta comunitat autònoma. L'Estat l'únic que ha fet ha estat permetre -ho dic perquè així tindrà..., ja podrem debatre més- l'únic que ha fet l'Estat ha estat permetre aquest deute i a canvi d'una cessió de prerrogatives importantíssima i d'una recentralització d'entrada perillósíssima, baix el meu punt de vista, és clar.

La dels 40 milions, quasi, quasi m'estim més estalviar-me-la, perquè ni són 40 milions i evidentment hi ha un estalvi no li diré que no, però a canvi del que deia abans, de perdre prerrogatives financeres, nosaltres ara no podrem negociar de tresoreria amb els bancs i de perdre moltíssims de drets que fins ara no tenia, això sí un petit estalvi i ja està, no de 40 milions.

La tercera, quan parla de... constata que l'actual finançament pactat pel Govern de Zapatero i el d'Antich és injust i insuficient, miri el que més m'agrada d'aquest és el principi d'ordinalitat, benvinguts a aquest principi. Si presenten una PNL amb aquesta redacció de l'ordinalitat, del principi d'ordinalitat, no tenguí cap dubte, nosaltres li donarem suport, ara, entenem que no és el moment, ara no parlem del finançament, parlem de la discriminació dels pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2016, simplement això.

Finalment, i ja per acabar que em queda molt poc temps, la darrera... vostè diu que de forma sistemàtica i en tota una sèrie històrica les inversions públiques de l'Estat han estat per davall de la mitjana nacional, Sr. Camps, a l'any 2008 varen estar per davall de la mitjana nacional i a l'any 2009 varen estar a la mitjana nacional. Dit això -dit això- sí es pot discutir (...) són números; el que no em negarà és que vostè no ha mirat la sèrie

històrica, vostè pot assegurar que quan es va fer l'aeroport les inversions no estaven per damunt la mitjana, ho pot assegurar, ho ha anat a mirar? Quin any es va construir l'aeroport, Sr. Camps? Si ni sap l'any segurament ni tan sols ho haurà anat a mirar.

Per això, i apart que després podem discutir alguna puntualització més en aquestes proposicions, presentam aquesta proposició no de llei i esperam que es voti almanco el segon punt, l'esmena de MÉS per Mallorca, Menorca i Podem, per unanimitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. [6267](#), [6268](#), [6269](#), [6270](#) i [6271/15](#), i fixar la posició per un temps de deu minuts, té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, permeti'm començar la meua intervenció amb una reflexió inicial que jo crec que és prèvia a qualsevol debat i aquesta reflexió ve a compte que... jo crec que tots ens podem fer la mateixa pregunta, té sentit el que fem aquí? Té sentit debatre qüestions que preocupen els ciutadans, fer propostes, presentar iniciatives, etc.? Quin sentit té que una majoria aprovi una proposta si després el Govern en fa cas omís?

La setmana passada vàrem aprovar una proposta en aquesta mateixa sala i el Govern, cosa insòlita, va anunciar que no tenia cap intenció de fer efectiu l'acord que s'havia aprovat. Segurament açò és la desobediència que el Sr. Abril comentava abans, segurament, no sé si es referia a aquestes qüestions, però evidentment crec que furta al Parlament la pròpia funció que té aquest parlament de dictar determinades resolucions i que el Govern en faci cas omís, crec que no és lògic i no és just.

De què serveix, idò, aquest parlament, de què serveix el que feim aquí? No és açò en certa manera un cop d'estat a la sobirania del poble? No és açò un menyspreu flagrant a la democràcia? No és açò actuar amb prepotència i totalitarisme?

El Govern ha decidit governar d'espallles al que diu la majoria parlamentària, la presidenta ho explicava al debat d'investidura i deia que el pacte de governabilitat es desenvolupava en cinc grans eixos i un d'ells era precisament -escoltin bé- la radicalitat democràtica. On ha quedat açò? És radicalitat democràtica no voler complir els acords que democràticament la majoria dels representants dels ciutadans aproven? Deix aquí aquesta reflexió i esper que aquest govern, que deia que volia recuperar el protagonisme del Parlament, reconsideri la seva postura i doni a aquest parlament el paper i el lloc que es mereix.

Quant a la proposició no de llei que avui ens presenta el Partit Socialista, he de dir en primer lloc que compartim l'esperit d'aquesta proposta, ho hem dit moltes vegades, és injust que la nostra comunitat autònoma rebi de forma sistemàtica unes inversions públiques de l'Estat per davall de la mitjana autonòmica i no és una qüestió de pressuposts del 2016, és una qüestió de sempre, en tota la sèrie històrica, Sr. Alcover, des de fa quaranta anys i no ho dic jo, ho diu un informe del BBVA, publicat recentment.

Balears sofreix, per tant, històricament, una inversió pública de l'Estat deficient i segurament algun dia compararem els números que tenim cadascun, però ni en els moments de màxim apogeu de les inversions estatutàries, 2008, 2009, 2010 mai no es va arribar a la mitjana. I posats a mirar, quan vàrem ser més prop d'aquesta mitjana va ser precisament a l'any 2013 amb un govern del Partit Popular tant a Madrid com aquí i vàrem quedar a 74 euros per habitant d'aquella mitjana.

Repetesc, coincidim en el fet clar i rotund que Balears està molt mal dotada quant a inversions públiques de l'Estat i per açò ho fem constar en una esmena d'addició que hem presentat. No obstant açò, consideram que la proposició no de llei del Partit Socialista, aquesta que debatem avui, segueix en la mateixa dinàmica de sempre, és la típica proposició que fa el PSOE quan governa a Madrid el PP i és la típica proposició que fa el PP quan governa el PSOE a Madrid. I quin sentit té, quin resultat ens ha donat aquesta guerra de guerrilles, sap quin resultat? Zero, zero, no hem aconseguit res.

És per açò que jo demanaria al grup proponent i a la resta de grups tenir alçada de mires i no mirar de veure què feim per posar en evidència a l'altre, sinó mirar de resoldre el problema i fer-ho de forma definitiva i precisament en aquesta línia va la nostra esmena de substitució.

Proposam que s'insti el Govern de l'Estat a modificar la Llei 22/2001, de 27 de desembre, que regula el Fons de compensació interterritorial de forma que en aquesta llei s'hi inclogui un sistema de distribució de les inversions públiques de l'Estat que elimini l'arbitrarietat i la inestabilitat actual, no és que la llei sigui arbitrària i creï inestabilitat, no, la llei no, el sistema de repartiment actual de les inversions són inestables i són arbitràries. Vostè ho ha dit, jo ho dic i tothom ho creu. Per tant, nosaltres el que deim és que per llei es reguli aquesta qüestió. El que pretenem és que per llei s'estableixi una distribució justa i equitativa de les inversions públiques de l'Estat entre totes les comunitats autònomes i que aquestes deixin d'estar subjectes al caprici o a l'interès dels governants de torn. És una proposta que si es pogués dur a terme resoldria definitivament aquest perjudici històric a Balears quant a inversions públiques.

Consideram que aquesta és la batalla que hem d'anar treballant, tota la resta, el que planteja avui la proposta socialista no deixen de ser focs d'artifici, que podran donar algun titular, segurament demà sortirà que el PP *ha votado en contra...*, perfecte, tindrà el titular, però al final no dona cap resultat visible.

També hem plantejat altres esmenes d'addició, una que pretén constatar que l'actual sistema de finançament pactat

entre el Govern de Rodríguez Zapatero i el d'Antich, vostè es queixava aquí fa una estona dels greuges tremends que suposa aquest sistema de finançament, però és el que vostès varen votar, el que vostès varen aprovar, el que el Sr. Antich i el Sr. Zapatero varen aprovar per a Balears. Per tant, benvingut al fet que critiqui i que vegi i que se'n adoni que el sistema de finançament que vostès varen aprovar és dolent per a Balears, ja ens va bé, per tant..., és a dir, coincidim, és injust i és insuficient per a la nostra comunitat autònoma, una constatació amb la qual tots, em sembla, estam d'acord, i per açò en aquesta mateixa esmena instam el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears a promoure un nou sistema de finançament que ens posi com a mínim a la mitjana del finançament autonòmic, que garanteixi una major descentralització dels ingressos i que apliqui el principi d'ordinalitat, escolti, a l'anterior legislatura vàrem demanar constantment el principi d'ordinalitat, no és cap novetat, i que en tot cas també s'adapti millor als cicles econòmics, una esmena perfectament assumible per tots i que també hem presentat com a proposició no de llei, per poder debatre-ho amb més profunditat a aquest parlament.

També hem volgut posar en valor algunes qüestions que ens semblen prou importants, però abans m'agradaria destacar alguns aspectes dels pròxims pressuposts generals de l'Estat que em semblen importants i que s'haurien de tenir en compte a l'hora de fer-ne una valoració. Els pressuposts generals de l'Estat de 2016 són uns pressuposts que, des del nostre punt de vista, segueixen en la mateixa línia dels anteriors quant a control de la despesa, del dèficit, de la consolidació fiscal, de l'equilibri pressupostari i són precisament aquestes polítiques les que han contribuït al fet que avui Espanya tenguí el major creixement econòmic d'Europa i que sigui un dels llocs on més ocupació s'està creant.

A més, al pressupost de 2016 es preveu una important davallada dels impostos, d'IRPF, d'impostos de societat, i millora a més el seu caràcter social amb un increment de les partides de pensions, de dependència, de violència de gènere, etc., i consolida i amplia la partida, tan important per a nosaltres, com és el descompte de residents.

Per tant, de la mateixa manera que podem criticar que els pressuposts generals de 2016 són insuficients quant a inversió pública, també hem de reconèixer que aquests pressuposts tenen altres aspectes que sí són positius, com ara aquests que acab d'esmentar.

Per açò hem volgut posar en valor alguns aspectes que ens semblen importants i els hem afegit també en forma d'esmenes. Em referesc al Fons de liquiditat autonòmica i als mecanismes extraordinaris de pagament a proveïdors.

Mentre que el Govern del Sr. Zapatero res no va fer per millorar la liquiditat de les comunitats autònomes, els anys 2010 i 2011 Balears deixava de pagar els seus proveïdors, els bancs li havien tancat l'aixeta del crèdit i l'emissió de bons patriòtics va ser l'única alternativa que va trobar el Govern Antich per pal·liar les gravíssimes tensions de tresoreria que patia aquell govern agònic.

Mentre el Sr. Rodríguez Zapatero mirava impàvid i no feia res i veia com les comunitats autònomes es dessagnaven va haver d'arribar el Govern de Mariano Rajoy per, en molt poc temps, trobar una solució a aquell desgavell. El Fons de liquiditat autonòmic va ser providencial, especialment per a aquelles comunitats que no podien accedir al mercat financer. El Govern central oferia amb millors condicions de termini de devolució i també de tipus d'interès aquells préstecs, tan és així que ara el tipus d'interès del FLA és zero i açò suposarà que a 2016 Balears pugui estalviar més de 40 milions d'euros en interessos.

I què dir també dels successius mecanismes extraordinaris de pagament a proveïdors? Només a Balears va significar posar en circulació més de 1.300 milions d'euros, va suposar que molts d'empresaris amb deutes pendents de més de 2 anys poguessin cobrar, més de 250.000 factures es varen poder pagar.

Amb aquestes dues línies d'ajuda el Govern central va salvar de la fallida tècnica les comunitats autònomes i en concret la de Balears, i açò és un fet que no té discussió, i crec que és bo recordar-ho i posar-ho de relleu, i per açò fem esmenes en aquest sentit.

En definitiva, amb les nostres esmenes creim que milloram de forma substancial el text proposat, posam l'accent en una nova línia de feina amb la modificació de la Llei 22/2001 que podria solucionar de forma definitiva el problema de la injusta inversió de l'Estat aquí, a Balears.

Fem menció també d'aquesta clara discriminació de l'Estat quant a inversió pública aquí, a Balears i també posam de relleu algunes coses bones, com ara el FLA i els tres mecanismes extraordinaris de pagament a proveïdors, així com també feim una proposta de millora a l'actual sistema de finançament.

En definitiva, ja dic, una proposta més completa que esper que el Grup Socialista tenguí en compte, admeti les esmenes que presentam i permeti, per tant, poder-les votar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar l'esmena [RGE núm. 6393/15](#) i fixar la posició per un temps de deu minuts, Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies. Diputats i diputades, treballadors i treballadores del Parlament. Un plat és un plat i un tassó és un tassó i això no són els pressuposts generals del 2016. Senyors diputats i diputades del Partit Popular, aquests són una hipoteca per al següent Govern el qual, ben segur, serà de canvi, de trencament amb l'"austericidi" i per això ens costarà un poc prendre seriosament aquest projecte de llei dels pressuposts generals de l'Estat per a 2016, que no arribarà a naixer.

Ens crida l'atenció que en aquesta iniciativa necessiti fer referència a l'expresident Zapatero per parlar del tema que ara es tracta. Podem fer una reflexió del deute públic que ens va deixar ell, i com el Sr. Rajoy va portar-nos a un "austericidi" que continuem patint i que amb aquest projecte farà que continuï, a més a més d'incrementar el deute públic: 1 bilió d'euros, repeteix, més d'1 bilió d'euros.

Però ni jo ni el nostre grup parlamentari anem a parlar de les herències rebudes, que vostès, senyors i senyores diputats del PP i del PSOE, es recriminen a la cara com si d'un partit de tennis es tractés. Avui anem a plantejar per què directament vetaríem el projecte de llei dels pressuposts generals de l'Estat per a 2016. En primer lloc, són, com tots els pressuposts aprovats des del 2010, uns pressuposts que no responen a les necessitats del país, sumit en una crisi de productivitat des de la fallida de la bombolla immobiliària el 2008, quan el sector immobiliari va deixar de ser el motor productiu de l'economia, i des de llavors no ha estat substituït.

En segon lloc, són uns pressuposts que assumeixen la creació d'ocupació i la sortida de la crisi com a horitzó, quan a la pràctica consoliden l'entrada de ple en una segona fase de la crisi basada en la desigualtat, la precarietat laboral i la destrucció de l'ocupació, especialment de l'ocupació estable i ben remunerada, convertint aquests elements en estructurals.

Finalment, es tracta d'uns pressuposts basats en xifres econòmiques i en prediccions torturades pel Govern per presentar un escenari econòmic el qual no s'assembla al país real, a pocs mesos de les eleccions generals.

Si l'objectiu dels pressuposts dels últims sis exercicis, el 2016 inclosos, era la reducció del deute i l'impuls de l'ocupació, i per aconseguir-los no s'ha reparat en els costos d'oportunitat social i d'inversió de les mesures aprovades, el volum total de salari i hores treballades a l'any continuen caient i deute disparant-se.

On Espanya necessita polítiques de correcció de les tendències del cicle econòmic, basades en l'expansió de la despesa pública, orientada a la creació d'ocupació, i la generació de valor afegit i el mercat intern, el projecte de llei de pressuposts generals de l'Estat per a 2016 és tossut i insisteix en les polítiques d'austeritat les quals, lluny de funcionar, han agreujat els costos socials de la crisi. L'anàlisi dogmàtica i triomfalista de la situació del país, impulsada pel ministre d'Economia, condueix a decisions equivocades en política econòmica i a l'elaboració, exercici després d'exercici, de pressuposts que impossibiliten l'impuls i la modernització de l'economia espanyola, que requereix per afrontar la sortida de la crisi en condicions de competir en el context internacional, generant valor, mantenint el poder adquisitiu de les famílies i defensant els drets de la ciutadania.

Alguns d'aquests elements d'anàlisi profundament errònia del Govern es venen repetint com a mantres, és fa necessari desarmar-los per dues raons: perquè una anàlisi errònia solament pot portar polítiques equivocades i perquè cap la possibilitat que el Govern llanci dades més orientades a les eleccions generals de desembre que no a l'elaboració d'un pressupost que respongui a l'interès general. La primera opció

errònia és la que parla del creixement econòmic, des del primer trimestre del 2013 el Govern presenta taxes interanuals de creixement del PIB i preveu per al 2013 taxes de creixement per sobre del 3%. Com podem veure aquest govern ens continua enganyant i ens vol fer creure que la nostra economia va bé i que som el motor d'Europa, com ja ha dit el Sr. Camps, però hi ha una situació molt més que dubtosa.

En segon lloc, els factors que expliquen aquest creixement són externs, no hi ha una sola variable en cap anàlisi que assumeixi el creixement com el producte d'un estímul al mercat intern, d'una millora en la balança comercial o d'un impuls al model productiu i la generació de valor afegit, és, senzillament, la millora de la situació econòmica dels països de l'entorn d'Espanya i l'impuls del turisme davant una situació d'instabilitat a zones que competeixen amb el nostre país en aquest sector, la qual cosa explica la millora. Què passarà quan els nostres competidors en el Mediterrani tornin tenir estabilitat, continuarem creixent i batent rècords com aquests últims anys?

El projecte de llei de pressuposts generals de l'Estat per a 2016 aprofundeix en una senda iniciada, per tant, el 2010, i que ha aprofundit en un deteriorament de les condicions de vida de la població que necessita el seu salari per viure. Si a això hi afegim la dada que 3 de cada 4 euros que recapta l'Estat provenen d'impostos i taxes que recauen en els assalariats i la necessitat, per absència de model productiu, que generi riquesa de forma endògena, de l'atracció de capitals a través de millores fiscals, rebaixes salarials i inversions en infraestructures. Es produeix una redistribució de les rendes del treball cap a les del capital que, lluny de corregir desigualtat, les aprofundeix; l'impacte en el salari real vinculat al poder adquisitiu i no a les xifres en brut és demolidor.

L'últim element en què el Govern basa les seves previsions i els seus anuncis en aquesta proposta pressupostària té a veure amb la creació d'ocupació. La reducció de la taxa de desocupació no està produint a partir d'una creació d'ocupació sinó de llocs de treball, no és la mateixa cosa; crear ocupació implicaria un impacte en l'economia real diferent del que es produeix.

El que succeeix a Espanya, després de les reformes laborals del 2010 i 2012, no és un fenomen de creació d'ocupació neta, sinó d'un repartiment del qual no s'ha destruït en la crisi amb un creixent notable en les condicions salarials i de vida dels treballadors, ni el volum total d'hores treballades ni el volum total de salaris no ha crescut, molt al contrari, es veuen reduïts mes a mes. Per tant, la creació d'ocupació no és tal i difícilment produirà una millora en els ingressos de les arques públiques. A Espanya es trosseja l'ocupació que ha quedat després de la crisi i es reparteix sovint treball precari, amb salaris de misèria, on abans hi havia llocs fixos i ben remunerats.

Els impostos es carreguen sobre els assalariats i a les famílies el pes de la crisi i els ingressos de l'Estat no solament és una realitat present, sinó una tendència que s'incrementa en els últims anys. Les inversions plantejades en aquest projecte i en els pressuposts anteriors no fan si no incrementar-la, apostar per la inversió estrangera menyspreant el desenvolupament productiu comporta aquest fenomen de redistribució inversa de

les rendes de les capes mitjanes cap als grans inversors. La recaptació d'IVA i d'IRPF augmenta, mentre que el recaptat a través de l'impost de societats cau i es produeix la situació de pèrdua de poder adquisitiu de la majoria social, mentre les empreses de l'Ibex 35 augmenten els seus beneficis en més d'un 70% des del 2007.

La pèrdua de poder adquisitiu s'enceba amb les capes mitjanes i mitjanes baixes de la població, sense existir cap política de redistribució ni en contra del cicle econòmic que pal·liï les seves conseqüències immediates ni futures. Així, les llars més pobres han vist reduïts els seus ingressos en gairebé un 20%, més del 40% dels espanyols no arribaran a mil euros al mes d'ingressos i el 30% de les llars viu amb ingressos menors de 10.000 euros l'any. És impossible amb aquest escenari que una anàlisi triomfalista de l'economia espanyola no condueixi a uns pressuposts errats, els quals hipotequen el futur del país i dels seus ciutadans, perquè desconeixen la situació econòmica sobre la qual intervenen.

L'estructura d'ingressos que planteja el Govern central per a l'exercici 2016 és derivada d'una mala anàlisi i profundament ineficaç i injusta, l'esforç recau sobre les famílies i els assalariats i no aconsegueixen els objectius de suficiència pressupostària per a bona part de les administracions públiques, tal com assenyalen els estudis de l'OCDE, l'FMI i Espanya.

També en aquesta cambra, fa un parell de sessions, es va debatre sobre el sostre de la despesa pública a la nostra comunitat, una imposició en el camí de la despesa, és a dir, una imposició a fixar uns objectius marcats per Europa i en els quals no tenen present la situació viscuda aquests anys per la situació actual. I com ens afecta a nivell local o quina és la repercussió que tendran els pressuposts generals ja ho ha dit el Sr. Alcover. Per a la nostra desgràcia...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Aguilera, el seu temps s'ha exhaurit, per favor, vagi acabant.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... el projecte de pressuposts de l'Estat per a 2016 tornarà situar les Illes Balears a la cua en inversió per càpita, una situació que es repeteix any rera any.

Ens posem a treballar per a uns pressuposts on els protagonistes i beneficiaris sigui la ciutadania? Nosaltres podem fer-ho.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar l'esmena RGE núm. 6393/15 i fixar la posició. Té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Els pressuposts generals de l'Estat que va presentar el Sr. Montoro el passat 4 d'agost i que es tramiten, en aquests moments entren en el seu debat en el Senat, tornen ser un mal negoci per a les Illes Balears, uns pressuposts on les Illes Balears, un any més, tornam ser a la cua d'inversió territorialitzada de l'Estat. Malgrat que s'ha dit en qualque ocasió que hi ha un 15,3% més d'inversió respecte de l'any passat, la realitat és que hem passat de 138 milions d'euros, que no executats, pressupostats, 138 milions d'euros pressupostats per a enguany, fins a 159, previstos per a l'any 2016. Però la realitat és que dins el conjunt de les comunitats autònomes, si ens atenem a la inversió per habitant, això només suposa que hem passat de la darrera posició fins a la penúltima, aquest és l'avanç que suposen en inversió territorialitzada aquests pressuposts, de la darrera posició a la penúltima. I per tant, continuam un any més lluny de la mitjana estatal, amb els 141 euros per habitant que tenim a Balears enfront dels 238 de mitjana estatal i enfront de territoris que reben més de 300, més de 400 o fins i tot més de 500 euros per habitant.

Aquesta previsió del projecte de pressuposts generals de l'Estat per a 2016 per a les Illes Balears no és un fet aïllat i any rera any ens trobam a la cua d'inversió estatal, fins i tot amb l'incompliment sistemàtic dels darrers anys que la famosa disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia d'ençà l'any 2011.

I quan parlam de ser a la mitjana, parlam de ser a la mitjana i la mitjana pot ser molt grossa o pot ser molt petita en funció de si la inversió és més grossa o més baixa, i ser a 74 euros de la mitjana, com deia el Sr. Camps, que és el PIB, que l'Estat..., almanco no és una dada rellevant, l'Estat podria invertir 50 euros de mitjana i aquí zero i seriem a 50 euros i seria la vegada que hauriem estat més a prop.

Alguna de les xifres, però, que trobam en els pressuposts generals de l'Estat ja les hem qualificat des del nostre en qualque ocasió d'insultants, ens referim per exemple a les inversions en AVE, 3.679 milions d'euros es preveuen a l'any 2016 en AVE; aquí, a les Illes Balears es preveuen 3,9 milions d'euros d'aportació en el conveni ferroviari, quan tenim signats 386 milions d'euros que es troben pendents d'arribar, que l'Estat no aconsegueix. Tot això, quan tenim, a part d'aquests convenis firmats, un REB, l'actual, que una de les poques coses que diu és que el Govern de l'Estat col·laborarà amb el Govern de les Illes Balears en la potenciació del transport ferroviari de les Illes Balears.

Uns comptes dignes per a les Illes Balears, com deia, serien uns que, com a mínim, ens situassin a la mitjana estatal en inversió, com a mínim, com a mínim hauriem de trobar-nos en aquestes dades. I no només el problema se circumscriu a la inversió territorialitzada de l'Estat, que no és l'únic paràmetre que s'ha de tenir en compte per comparar com ens trobam respecte de la resta de comunitats autònomes, però és que no hem d'oblidar tampoc que a això, a la inversió territorialitzada, s'hi suma el finançament que rebem de l'Estat. Com recordava el Sr. Alcover, amb els avançaments i les liquidacions a

compte, on, dins les previsions d'ingressos per tributs de l'Estat, en què també en som perjudicats.

S'hi suma també l'objectiu de dèficit, on l'Estat es reserva un 2,2% enfront d'un 0,3 per a aquesta i la resta de comunitats autònomes. S'hi suma l'aportació que ha de fer les Illes Balears al Fons de garantia i compensació, 800 milions d'euros s'hauran d'aportar l'any que ve a aquest fons per part de la comunitat autònoma de les Illes Balears. S'hi suma la manca de desenvolupament del règim especial de les Illes Balears el qual ha de venir a pal·liar la insularitat.

Una dada que desconeixia la qual m'ha sorprès, que l'ha donada el Sr. Camps, d'un estudi del BBVA, que en els darrers 40 anys sempre hem estat per sota de la mitjana. Això ens diu una cosa molt clara, aquesta dada, que les Illes Balears no tenen el tractament d'una comunitat autònoma, tenen el tractament d'una colònia, les Illes Balears no són una comunitat autònoma, són una colònia que té un PIB per sobre de la mitjana, però que ha de fer autèntics equilibris per mantenir uns nivells de qualitat en serveis públics de sanitat o d'educació comparables a la mitjana estatal, mentre que tenim un PIB superior a la mitjana estatal; que hem de fer autèntics equilibris perquè a la nostra comunitat, en el nostre país la gent pugui viure dignament, implementar una renda social, com exposava la consellera, que és una de les prioritats dels partits que donen suport a aquest govern.

Per això, donarem suport a aquesta proposició no de llei i perquè forma part dels acords pel canvi també defensar un finançament just el qual s'atengui al principi d'ordinalitat i reclamar les inversions estatutàries.

I respecte de l'esmena que presentam amb la resta de grups, MÉS per Menorca i Podem, que demanariem, com ha dit el Sr. Alcover, si ha de suscitar més consens, doncs proposariem que es votàs per separat, que seria instar els senadors que en aquests moments debaten els pressuposts generals de l'Estat a votar a favor de les esmenes, que corregeixin aquesta situació per a les Illes Balears i, en qualsevol cas, quan torni al Congrés, esperar que els diputats que representen aquestes Illes no tornin enrera aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per defensar l'esmena RGE núm. 6393/15 i fixar la posició. Té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a totes i a tots. Any rera any hem de parlar dels pressuposts generals de l'Estat, pressuposts que mai no situen les Balears ni tan sols a prop de la mitjana estatal, que és aquest any de 242 euros enfront dels 141 de la mitjana balears. Si filam més prim, veurem com en el cas de Menorca aquesta mitjana encara és inferior, 130 euros per càpita. Ens trobam així sotmesos a greuges comparatius.

Aquesta actitud crònica d'una inversió territorialitzada per càpita baixa, gairebé ridícula, s'ha normalitzat envers els illencs des de fa molts anys. Aquesta manca de respecte continuat dels distints governs de l'Estat espanyol envers de les necessitats, les infraestructures i els serveis bàsics dels illencs i de les illenques, en un territori fragmentat entre si, territoris insulars i separats entre si per la mar i separats territorialment de la península, presa de pèl contínua a unes illes que se'ls considerava, i encara se'ls considera, de primera en termes segregats i de renda i que, suposadament, no necessitaven atencions pressupostàries de l'Estat ni inversions.

Tot açò, desgraciadament, sense tenir en compte la redistribució real d'aquesta renda, la distribució real d'aquesta presumpta riquesa, sense mirar el que realment passava a les famílies, als treballadors, als estudiants, als pensionistes de les nostres illes.

No volem dir que no sigui necessària una redistribució i que els territoris i que les persones que tenen més renda financin les persones i els territoris amb menys renda amb l'objectiu que tothom tenguin uns mínims iguals i decents. No obstant això, el que no s'entén és que sistemàticament el finançador acabi tenint uns serveis públics, unes infraestructures i/o unes oportunitats per davall de la mitjana; més encara quan l'esforç fiscal dels illencs, el que treuen de la seva butxaca, també és en molts casos més gran que la mitjana estatal, i no un any, només, sinó any rere any i ja des de fa molt de temps. Per tant no és que reivindicuem que els que més tenen deixin d'ajudar els que menys tenen, sinó que els ciutadans residents a les Illes Balears tenguin les mateixes oportunitats de benestar i de desenvolupament econòmic i social que la resta de l'Estat.

Des del Ministeri d'Hisenda, (...), ens diuen que les Illes es converteixen en la segona comunitat autònoma on més puja la inversió de l'Estat per al proper any, amb un 15,27% més que el 2015. Bé, les xifres ja les hem comentades, de 138 milions a 159 milions, i açò, senyores i senyors diputats, no vol dir res. Quan es parteix del no-res qualsevol pujada semblarà positiva. Per què ens passa açò? Bé, un primer pensament que podem tenir és que nosaltres, els ciutadans de les Balears, només suposam el 2,3% de la població d'Espanya, i per tant la nostra inversió ha de ser necessàriament més baixa; però açò té fàcil solució: d'entrada distribuïm la inversió per aquesta dada de població, i ens servirà per esbrinar què passa per càpita i de manera territorialitzada, és a dir, per persona i territori on resideix. És cert, emperò, que aquesta dada per si sola no ens dóna una informació prou rellevant, però ens permet veure amb una foto estàtica com és el tractament de l'Estat i si aquest és just i equitatiu amb tothom, o si com a mínim, després dels criteris d'inversió i redistribució aplicats per l'Estat, tots els ciutadans rebem una inversió per càpita igual, és a dir, tots estan a la mitjana. En definitiva, ens servirà per esbrinar de manera molt generalista com tracta l'Estat als seus ciutadans dels distints territoris. Creim, per tant, que uns comptes dignes per a les Illes Balears haurien de ser uns que com a mínim ens situessin a la mitjana estatal en inversió.

Però si miram el mapa d'aportacions a la caixa central ens adonam que aquest greuge es produeix bàsicament en el litoral mediterrani. Les comunitats autònomes suporten la despesa social més rígida; de la liquidació de l'any 2014 sabem que per

complir el dèficit van haver d'augmentar la pressió fiscal un 2%, mentre que l'Estat se l'abaixava un 5%.

La legislatura de Rajoy ens ha passat factura, la seva inversió a la nostra comunitat ha estat el mateix que invertiren Zapatero o Aznar en un sol any.

Capítol a part són les inversions estatutàries contemplades a la disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia. L'article tercer de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears estableix la insularitat com un fet diferencial que ha de ser tractat de forma específica i diferenciada per tal que els ciutadans residents a les Illes Balears tenguin les mateixes oportunitats de benestar i de desenvolupament econòmic i social que la resta de l'Estat. Aquestes inversions haurien de ser d'obligat compliment si el que volem és un país en el qual els seus ciutadans convisquin en igualtat de condicions. La realitat, tossuda, ens recorda constantment que no és així. A la Comissió d'Hisenda es va aprovar la Proposició no de llei RGE 4358/2015, en la qual instam el Govern a reclamar aquestes inversions i, si cal, a utilitzar la via judicial. Aquest parlament està fent les passes que considera oportunes per avançar en aquesta qüestió.

MÉS per Menorca va presentar una sèrie d'esmenes als pressupostos generals; una d'elles era sobre la dessaladora de Ciutadella, de la qual hem tingut bones notícies aquesta setmana. Una altra molt important fa referència a un element cabdal per a la nostra illa i és el transport; quan l'Estat parla de la bonificació de passatgers per viatjar en avió o vaixell aquesta s'assigna com a aportació a les Illes Balears, però quan es parla d'inversió en AVE aquesta es distribueix entre totes les comunitats autònomes. Segons els pressupostos generals de l'Estat la inversió total per a infraestructures el 2016 puja a més de 9.000 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment de només 9,74 milions d'euros respecte del 2015; el 45,5% d'aquests fons va destinat a ferrocarrils, fonamentalment a la construcció de fins a 1.000 quilòmetres d'AVE; en canvi l'aportació a les Illes en forma de bonificació a passatgers i residents a les Illes és de 103 milions d'euros per a viatgers en avió i de 24 milions en vaixell. L'Estat torna a oblidar que el nostre AVE es diu avió, i no contempla cap aportació per implantar el model que Menorca ha reivindicat, la tarifa plana universal de 30 euros. Segons estudis realitzats es necessiten 3,5 milions d'euros addicionals per substituir l'actual model de bonificació per residència pel model de tarifa plana; mentrestant avui mateix s'inaugura l'AVE Valladolid-Palència amb un cost de 1.600 milions d'euros. Jo trob que amb açò tot està dit.

Cal dir que AENA dedicarà 64,8 milions enfront dels 40,5 d'euros de l'any passat, però molt per sota dels 250 milions d'euros de beneficis que obté l'Estat dels nostres aeroports. És tan gros el desequilibri que només els aeroports generen a l'Estat més doblers dels que retorna a les Illes en inversions públiques.

És evident que aquesta realitat es produeix des de fa molts d'anys i suposa una minva, a més de per al benestar de les persones, per a l'economia de les Illes Balears, per a la competitivitat de les nostres empreses i un greuge cap als ciutadans de les Balears. Tot i que hem

presentat una esmena conjunta, no podria acabar sense dir que seria un bon moment per demanar més, perquè d'una vegada entre tots fóssim capaços de convèncer els diputats i les diputades, senadors i senadores elegits per la circumscripció de Balears, començant pels dos senadors elegits per aquesta cambra i que representen aquesta cambra, de votar en contra de l'actual projecte dels pressupostos, i també seria un bon moment per assolir que aquest compromís tingués continuïtat en els propers anys amb independència de qui governi, mentre les Illes no tinguin un tractament digne, com a mínim igual a la mitjana estatal.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Passam a les intervencions per fixar posicions dels grups que no han presentat esmenes. Per part del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument. Estam davant un debat reiteratiu, ja que el vàrem tenir bàsicament en comissió parlamentària, i per tant és evident que la reiteració d'arguments és inevitable. Sí que volia dir que aquesta és una iniciativa que demostra la falsedat del que discutíem abans, demostra la falsedat d'aquest principi d'igualtat, perquè, clar, ens diuen que hi ha molt de principi d'igualtat i que tots són iguals, però el que veim és que l'exercici 2012-2015 a cada balear li ha tocat 106 euros per càpita d'inversió, i a cada espanyol de mitjana 236, o que entre l'any 2008 i l'any 2011 ens va tocar 226,9 euros a cada balear, i de mitjana n'hi havia 495. Per a mi és evident que això no és igualtat, i per tant aquesta retòrica de la igualtat queda molt en entredit amb iniciatives com aquesta, que quan es discuteixen demostren la seva falsedat d'aquesta igualtat.

Igual que és una iniciativa relacionada amb el finançament autonòmic i aquí hi ha un incompliment de la llei, perquè la Llei de finançament autonòmic deia que s'havia de fer una revisió del sistema de finançament per a aquest exercici i aquesta llei també s'ha incomplert. Però tampoc no passa res que aquesta llei s'incomplixi, allò important és que algunes lleis que ens interessin s'incomplixin; les altres és igual si s'incomplixen.

Tots els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula han donat dades i han demostrat que les Illes Balears estan tractades d'una manera discriminatòria, d'una manera injusta, que això és estructural, que fa quaranta anys que passa, a tots els pressupostos, i que per tant aquesta situació és reconeguda i no importa, crec, reiterar-la ni importa repetir arguments sobre la qüestió.

És evident, ja ho vaig dir en comissió parlamentària, que nosaltres no entrarem en un debat a la totalitat dels pressupostos. El portaveu de Podem ha parlat de moltíssimes coses dels pressupostos; nosaltres no entrarem a si són més

bons, si són més dolents; també el portaveu del Partit Popular destacava els aspectes positius. Independentment del tema de les inversions territorialitzades el portaveu de Podem ens destacava els aspectes negatius a la seva manera de veure; nosaltres no entrarem ni en aspectes positius ni negatius. Sí que vaig dir en comissió parlamentària que uns pressupostos alguna cosa positiva i alguna cosa negativa normalment tenen, i uns pressupostos generals de l'Estat ja ens podem imaginar que evidentment, si no tenguessin res positiu, ja serien catastròfics. Vull dir que això jo crec que és impossible, per tant no entraré en aquesta batalla ni en aquesta interpretació.

Sí que volem dir que aquestes inversions de l'Estat i aquesta discriminació permanent de les Illes Balears el que fan és agreujar encara més i pervertir el sistema de finançament, perquè algunes comunitats autònomes que estan millor finançades que les Illes Balears, a més a més obtenen fons suplementaris a través d'aquesta via de les inversions de l'Estat, i volem també reiterar que la mobilitat és clau, perquè la majoria de l'esforç inversor que fa l'Estat és en mobilitat, i sobretot els darrers anys és en tren d'alta velocitat, i per tant en aquest capítol és evident que les Illes Balears han quedat absolutament fora d'aquest esforç. Al contrari -també ho vaig dir en comissió parlamentària-, a nosaltres ens condemnen a finançar la nostra mobilitat no amb els recursos ordinaris via pressupostària, que és el que passa amb la mobilitat peninsular amb els trens d'alta velocitat, sinó que ens condemnen a l'autofinançament, que és el sistema que tenen a AENA i als ports d'interès general, que evidentment ens pareix que no se sosté de cap manera que unes illes, no vull dir altres bandes, però que unes illes s'hagin de veure sotmeses a aquesta situació permanentment, i per tant nosaltres sempre ens rebel·lam contra aquest sistema d'autofinançació d'AENA, que per a nosaltres els aeroports són fonamentals i no tenim una altra manera de moure'ns pel món.

Pensem que l'Estat hauria d'establir criteris objectius, igual que en el sistema de finançament, criteris objectius; en això donaria la raó al Sr. Camps. El que passa és que el Partit Popular fa molt de temps que governa i no hem vist criteris objectius de cap de les maneres, al contrari, han brillat per la seva absència. Però aquesta és una qüestió essencial: si aquests criteris objectius en finançament o en inversió d'acord amb la població o d'acord amb el producte interior brut, o amb un criteri avaluable per a tothom, segurament les coses serien d'una altra manera; el que passa és que ni al Partit Popular ni al Partit Socialista no els ha interessat posar criteris objectius, el que els ha interessat és l'arbitrarietat, i la capacitat d'invertir en aquelles comunitats on políticament trobaven que tenien interès, i nosaltres, que no hem tengut pes polític, sempre hem estat els darrers de tots, i aquesta és la situació contra la qual ens hem de rebel·lar, contra la qual hem de lluitar i contra la qual té plenament sentit una projecte polític com el nostre. Per tant és evident que, com vàrem fer en comissió parlamentària, donarem suport a aquesta iniciativa.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per fixar posicions del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

Es volen dividir el temps en aquesta proposició no de llei, o...? Dividir el temps, parlar els dos portaveus.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bé, no entraré a debatre amb el Sr. Melià qüestions d'igualtat, a pesar que ell pareix que sí que vol que hi tornem. En fi, això d'intervenir en el darrer lloc també farà evidentment que reiteri arguments que ja han anat sortint, però que en tot cas contribueixen, crec, a fixar la nostra posició, que d'això es tracta finalment.

Bé, no descobresc res de nou si dic que la partida destinada a inversions a Balears en els pressuposts generals de l'Estat de l'any que ve és més aviat magra. Aquesta ha estat la tònica dels darrers anys; la història, per tant, es repeteix, i això que el creixement ha estat dels més alts percentualment d'entre totes les comunitats autònomes, i quan el punt de partida és un punt de partida tan baix és evident que l'efecte del percentatge que s'hi aplica, per important que sigui, també ho és.

El cert és que la despesa per habitant de Balears, aquests 141 euros que mostren les taules, queda molt lluny de la mitja estatal, els 285, tan lluny que per arribar-hi faria falta com a mínim doblar. Per tant reiterem el mateix d'abans, és a dir, estem realment molt avall, a la cua de la inversió per càpita de l'Estat; darrere només tenim les Illes Canàries, i en termes relatius el que ens correspon de la inversió total de l'Estat, un 1,4%, també queda lluny d'aquest percentatge de població que representam dins l'Estat, un 2,4%, si no vaig errat.

Per altra banda és ver que bona part d'aquestes inversions de l'Estat corresponen a trens i a carreteres, les generals, és a dir, a AVE i autopistes, el que ja ens exclou en bona part de la possibilitat de treure'n qualche benefici. I si això no anàs acompanyat de greus deficiències estructurals a ca nostra per ventura el greuge no existiria o no passaria res, però les deficiències hi són, tots en tenim consciència, qualsevol ciutadà d'aquestes illes ho sap, i ho diu i se'n queixa. Per posar un exemple pensam tan sols en les dificultats que té un menorquí o un eivissenc, i no diguem ja un formenterenc o una formenterenga, per traslladar-se no ja a la península sinó a Mallorca mateix. Aquests problemes de connectivitat evidentment hi són, i també fan falta, a part d'aquest exemple, com tothom sap també, més inversions en determinats trams de carreteres o en els projectes de renovació o manteniment de les nostres depuradores.

Afegim-hi que les Balears viuen en gran part del turisme, i que el turisme comporta una despesa, efectivament, d'infraestructures que també hauria de ser atesa pel Govern de l'Estat, ja que dels impostos que aquest turisme genera no se'n beneficia només, com és natural, la nostra comunitat, sinó també el conjunt de l'Estat.

Per tot això, i tal com ja vaig fer o vàrem fer Ciutadans a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts quan vam tocar aquest tema, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Camps, quan l'escoltava he recordat allò del Sr. Umbral, que deia *"he venido a hablar de mi libro"*, perquè no tenia res a veure amb la proposició d'avui. Vostè ha vingut a vendre i a lloar els pressuposts del Sr. Montoro i, en fi, ha dit un parell d'afirmacions que jo li voldria rebatre.

Vostè diu que quan governa aquí el PSOE i allà governa el PP el critica i al revés. Miri, li ho dic sincerament, crec que la situació és tan greu que o feim entre tots un canvi d'aquesta política o ho pagarem evidentment tots, i aquesta comunitat principalment. Vostè ha entrar -jo no sabia que l'any passat, la legislatura passada també ho comentassin- vostè diu que accepta el principi d'ordinalitat. Joestic segur que si ara presentàssim una PNL on exigíssim al Govern central el principi d'ordinalitat en el futur model de finançament, i vostès votarien en contra precisament perquè en el Govern hi ha el Partit Popular. Bé, idò no passi pena que en el proper plenari o quan toqui tindrà una PNL per instar al principi d'ordinalitat.

Diu que això s'hauria de fer per llei, però com ha dit el Sr. Melià ja n'hi ha, de lleis. Tenim l'Estatut d'Autonomia, l'Estatut d'Autonomia amb les inversions estatutàries; tenim la Llei de finançament autonòmic. Era l'any 2014 que s'havia de negociar el nou model de finançament, per què no es va fer?, s'hauria d'haver fet. Jo ja sé que és difícil i que pot tenir la gent la temptació de dir "no, sempre retreim el passat a un i l'altre"; clar, aquí els únic que tenim passat som vostès i nosaltres, justament, però és que fa mal parlar dels pressuposts i de les inversions estatutàries sense reconèixer que la legislatura passada ni es varen reclamar, ni es va pressupostar un sol euro, en matèria d'inversions estatutàries. És mal de fer defensar les inversions obviant aquest fet, molt mal de fer.

Estam d'acord que el debat de la legislatura serà el debat del model de finançament, i aquí és on hem de tenir una mica d'altura de mires, tots, independentment de qui governi dia 21 de desembre, això és més que evident, per fer front comú, no només els parlamentaris sinó aquella comissió que la consellera va anunciar que miraria de convocar de la societat civil que, evidentment, podrà fer, i segur que farà, molta força.

Miri, la baixada d'imposts, l'increment de despeses que vostè ha anunciat, que vostè ha anunciat fruit de que ve per quedar-se aquesta tan amanida recuperació econòmica, els millors de... els que més creixem d'Europa, ha dit, el 3%, això únicament és símptoma que s'acosten les eleccions, governant el PP només hi ha un símptoma i és que es convoquen les eleccions. Li faig una pregunta molt concreta, si és cert que es puja el 3% i que l'economia va tan bé, per quin motiu les bestretes de tresoreria corresponents a l'IVA la previsió és que baixin un 10% a Balears? Per què? No, no, jo li he demanat a la primera intervenció, pensant, il·lús de mi, que em contestaria, evidentment ni n'ha fet menció, ni n'ha fet menció, Sr. Camps.

Ha parlat del FLA, jo només li faré un petit apunt, sap qui va aprovar el primer fons de liquiditat? Va ser el Sr. Zapatero, no va ser el Sr. Rajoy, va ser el Sr. Zapatero el primer fons de liquiditat. Per cert, que vostès el varen criticar perquè suposava endeutament. Això és així, juny, juliol de l'any 2011, els mesos de juny i juliol de l'any 2011, un mes després de les eleccions.

Vull agrair que es voti, que s'hagi demanat el vot per separat. Al Sr. Pericay també li vull agrair el vot favorable, crec que és coherent amb el que es va votar l'altre dia per unanimitat.

Finalment, m'agradaria, només perquè consti en acta, nosaltres vàrem presentar una esmena que entenem que és innòcua, jo vull tornar a recordar que vàrem aprovar per unanimitat instar per qualsevol mitjà reclamar les inversions estatutàries. Nosaltres n'hem presentada una que diu textualment: "*Se propone la adición de una nueva disposición adicional con la siguiente redacción: "disposición adicional, ampliación del período de vigencia de la disposición transitoria novena del Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares"*, per als anys 16, 17, 18 i 19, que són els quatre anys que no hem tengut inversions estatutàries.

Almanco, almanco, el punt segon de les esmenes dels grups de MÉS per Menorca, per Mallorca i Podem, almanco aquest, en coherència amb l'acord per unanimitat que vàrem prendre a la Comissió d'Hisenda de dia 8, almanco aquest, l'haurien de votar a favor. Com és possible que havent acordat unànimement un acord com aquest els diputats de Madrid votin en contra d'una esmena així. I ja no vull parlar, evidentment, de les altres esmenes perquè podria entendre, fins i tot jo, que alguns hi estiguessin en contra.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, passam a votació separada. Votarem, primer, el punt 2 d'addició.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, senyor...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Exactament, és a dir, ens agradaria saber exactament quines esmenes nostres s'admeten a tràmit diríem i saber l'esmena darrera que ha dit *in voce* si és *in voce* no la tenim exactament la que ha dit. La darrera esmena que el Sr. Alcover ha dit no la tenim per escrit, no sé si deu ser *in voce* o no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Aquesta esmena que he llegit era l'esmena que el PSOE havia presentat en els pressuposts generals de l'Estat. Per tant, no s'ha de votar aquí, evidentment. Jo entenia que els diputats d'aquí, de Balears, sí que haurien de votar a favor d'aquesta esmena en el debat dels pressuposts generals. Evidentment, les esmenes del Partit Popular, ho he dit a la meua primera intervenció, les rebutjam, no les prenem en consideració.

LA SRA. PRESIDENTA:

Iniciam la votació del punt 2, esmena d'addició. Votam.

Vots a favor, 38; vots en contra, 17.

Queda aprovada l'esmena al punt 2.

A continuació passam a votar la resta de la proposició no de llei. Votam.

Vots a favor, 38; vots en contra, 17.

Queda aprovada la proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat per a 2016.

I sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS